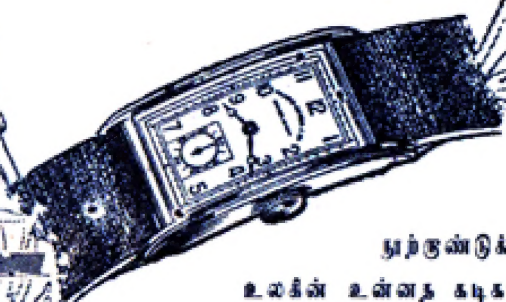

ஒரு நாற்குண்டுக்கு

மேலாகவே

இந்தியாவுக்கு

சேவை

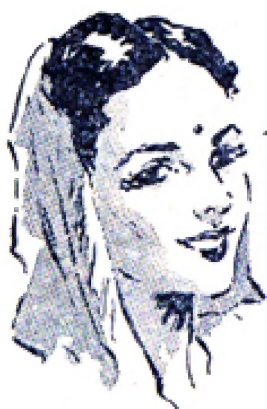

சொந்த ஒரு
நாற்குண்டுக்கு மேலாகவே,
உலகின் உன்னத கடிகாரங்களை இந்தியா
வுக்கு தருகிற்பது எங்கள் நோக்கமாக இருந்த
தன்பதைக் குறித்து மிகப் பெருமையடை
கிறோம். தற்போது வரும் சப்ளைகள் தேவை
யைப் பூர்த்தி செய்ய இயலவில்லை
யாலினும், ஒவ்வொருவருடைய வேண்டு
கோளையும் 'நிர்வாக' நிறை
வேற்றும் தந்தாளை எதிர்பார்க்கிறோம்.

பேவர் லூபா & கம்பெனி லிமிடெட் ★ பம்பாய் ★ கல்கத்தா

FAVRE-LEUBA

குளிர்ச்சியுடன் இருக்கச் செய்கிறது!

நான் களைப்படையாமல் இருக்கிறேன்!

வினோலியா அதிக சுகத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய சோப். அதை உபயோகிப்பதனால் ஒவ்வொரு ஸ்நானமும் குளிர்ச்சியையும், உத்ஸாகத்தையும் உண்டு பண்ணுகிறது. இந்த சோப்பின் வாசனை களைப்படைந்த நரம்புகளுக்கு சோர்வை போக்கி சுகத்தைக் கொடுக்கிறது.

உத்ஸாகத்தைக் கொடுக்கிறது!

வினோலியா
ஓயிட் ஸோப்பு

VWR, 16-50 TM

VINOLIA CO. LIMITED, LONDON, ENGLAND

மலர் 5 } 1946 ஜனவரி 20 { பார்த்தபெருமை
இதழ் 24 } { தை 72

ஏன்ன சேதி?	...	...	...	5
எகிதப் பசி	...	உம்மன்	...	7
வருக! வருக!	...	...	...	8
ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணம்!	...	சாவி	...	10
விவகாமியின் சபதம்	...	கல்கி	...	11
ராஜாஜி சுற்றுப் பிரயாணம்	...	...	...	17
பின்னாலும் மான்டான்	...	ராஜாஜி	...	22
ஷித்துப் பார்!	...	...	...	25
அவனுக்கும் விமோசனம்	...	டி. கே. சி.	...	26
காலகேசபம்	...	...	...	29
டில்லாசப் பிரயாணம்	...	ஸோமாஸ்	...	31
மலர் இருக்கிறாள்!	...	நாடோடி	...	34
ராய்பா மலர்	...	எம். எஸ். வி.	...	39
விவகாமி	...	க. குருசாமி	...	41

"கல்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும் கற்பனையே.

வாழ்கநீ! எம்மான், இந்த
வையத்து நாட்டி ஜெல்லாம்
தாழ்வுற்று வறுமை மீஞ்சி,
விடுதலை தவறிக் கெட்டுப்
பாழ்பட்டு நின்ற தாமோர்
பாரத நேசத் தன்னை
வாழ்விக்க வந்த காந்தி
மஹாத்மா! நீ வாழ்க! வாழ்க!

—பாரதியார்.

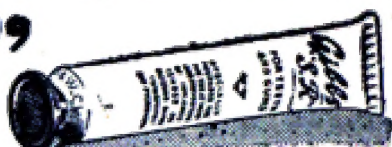
ஈறுகளில் ரத்தம் கசியக் கூடாது

—முன் ஜாக்கிரதையாக இருங்கள்!

உடனே கவனிக்க வேண்டும்—ரத்தம் கசியும் சறுகள் பற் சொத்தைக்கு ஆரம்பம். பென் "எஸ். ஆர்." தேப் பேஸ்ட் சறு வியாதிகளையும் பயோபீயா திவ்ஜிடிஸ் முதலிய பல் வியாதிகளையும் தடுத்து கட்டுப் படுத்துகிறது. இவ் வியாதிகள் பற்களை நாசமாக்குவதுடன் அவைகளை சிறத்தாவிடிச் தேச ஆரோக்யத்தையே பாழாக்கும். ஆகவே உன்னை நோடியும் ரெனிக்ரெஸியேட் சறு உபாதைகளுக்கு பல் கவத்தியர்களின் சிசிச்சை. பற்களையும் சறுகளையும் ஆரோக்கியமாக வைத் திருக்க பென் "எஸ். ஆர்." வழக்கமாக உபயோகிக்கன்.

Gibbs
"S.R."
TOOTHPASTE

GER. 17-33 TM

D. & W. GIBBS LTD., LONDON, ENGLAND

கூஸ்கி

மலர் 5 }

தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப் பெற்ற
தாயென்று சூட்டிடும் பார்ப்பா

—பாரதியார் { இதழ் 24

என்ன சேதி?

சிந்து இரத்தம்!

கொஞ்ச நாளாக இந்தியர்களில் நிலகுக்கு அபாரமான வீரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ரத்தம் கேவலம் தண்ணீருக்குச் சமம் என்ற முடிவுக்கு அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மாநீரியாக நனைப்பவர்கள் நம்முடைய இந்திய தேசிய ராணுவ வீரர்களான காப்டன் ஷா ரவாலோ, தில்லானோ அல்ல என்பதை மும் முதலிலேயே சொல்லி விடுகிறோம். மற்றும் எதிர்பாராத இடத்தி் விருந்தே அத்தகைய வீரம் கிளம்புகிறது.

ஸர் சி. பி. ராமஸ்வாமி ஐயர் கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னால் சென்னையில் பேசும் போது, "பாசிஸ்தான் கூடவே கூடாது. அதனால் இந்தியாவில் உள்நாட்டுக் கலகம் எந்தாலும் பாதகம் இல்லை; இரத்தம் சிந்துவதற்குத் தயாராகவே இருக்கிறோம்!" என்று மார்தட்டி விட்டுப் போனார். இப்போது முஸ்லிம் வீக் தலைவரான ஐனப் ஐன்னா டில்லியிலே செய்த வீராவேசம் மிகுந்த ஒரு பிரசங்கத்திலே, பாசிஸ்தானுக்காக முஸ்லிம்கள் இரத்தம் சிந்தத் தயாரா யிருப்பதாகவும், ஆனால் அதற்குரிய காலம் இன்னும் வரவில்லை யென்றும் பேசி யிருக்கிறார். இந்த இரண்டு பிரமுகர்களும் அரசியல் வாழ்க்கையிலே எந்த விதமான தியாகமும் செய்திருப்பதாக நாம் கேள்விப்பட்ட இல்லை, இவர்கள் இரத்தத்தைப் பற்றிப் பேசுவதைப் பார்த்தால் இரத்தம் என்றால் என்ன வென்பதைப் பற்றியே நமக்குச் சந்தேகம் உண்டாகி விடுகிறது.

இவர்கள் இரத்தத்தைச் சிந்தச்சொல்லி மக்களுக்கு உற்சாக ஸ்டீவதன் மூலம் நாளை உண்மையாகவே ஒரு கலகம் உண்டாகிறது என்று வைத்துக் கொள்

வோம். ஐனப் ஐன்னாவும் ஸர் சி. பியும் முன்னாலே வந்து தங்கள் இரத்தத்தைச் சிந்துவார்களா? மற்றவர்கள் இரத்தம் சிந்தினால், இவர்கள் உள்நாட்டுக் கலகத்தை வெற்றிகரமாக நடத்துவார்கள் போலும்!

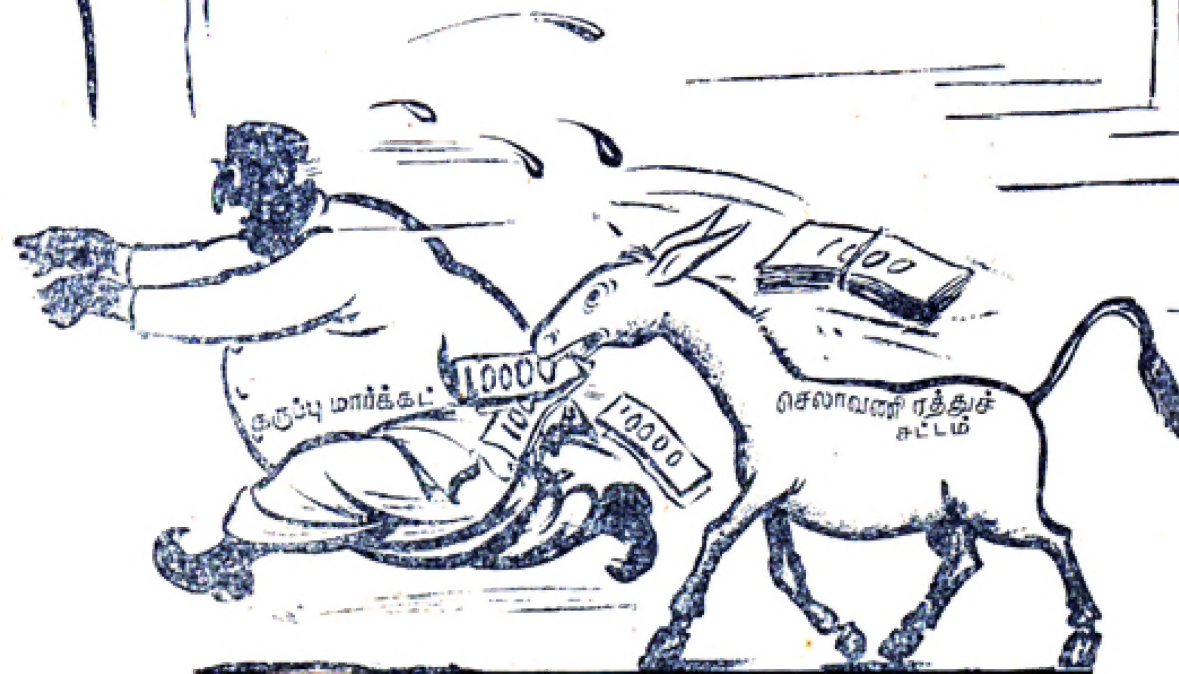
வழி காட்டுகிறது!

இரத்தத்தைப் பற்றிய விஷயம் ஒரு புற மிருக்க, மற்றொரு சந்தோஷமான விஷயத்தைக் கவனிக்கலாம். அதுவும் ஸர் சி. பி. சம்பந்தப்பட்டதுதான். ஸர் சி. பி.யைத் திவானாகக் கொண்ட திருவாங்கூர் சர்க்கார் தங்கள் பிரஜைகளுக்குச் சில புதிய அரசியல் சீர்திருத்தங்கள் வழங்கி யிருக்கிறார்கள். அவற்றைப் பார்த்தும்கூட, ஒரு வகையில் நமக்கெல்லாங்கூடப் பொருமை உண்டாகிறது. சமஸ்தானங்கள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கின்றன என்ற பறிச்சொல் இதன் மூலம் நீங்கி, சமஸ்தான வாசிகள் நம்மைப் பார்த்து, "பிரிட்டிஷ் இந்தியா மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது" என்று பரிசாகச் செய்தாலும் ஆச்சரியம் இல்லை.

இந்தப் புதிய சீர்திருத்தத்தின் சில முக்கிய அம்சங்களாவன:—

1. சட்ட சபைகளில் நியமன அங்கத்தினர்களே இல்லை.
2. சீர்தட்டசபைக்கு, வயது வந்த அனைவருக்கும் வோட்டுரிமை உண்டு.
3. மேல் சட்டசபையில் பல்வேறு தொழில்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் உண்டு.
4. விசேஷ காரணம் இருந்தாலல்லாமல், சட்டசபைகளின் தீர்மானத்தின் படியே அரசாங்க நிர்வாகம் நடைபெறும்.

நூறு ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட கோட்டுகளின் செலாவணி
கையக் கட்டுப்படுத்தும் புதிய சர்க்கார் சட்டம், கருப்பு
மசக்கட்டில் பெலும் பிதியை உண்டாக்கி யிழக்கிறது.

மிகவும் முற்போக்கான மேற்படி சீர்திருத்தங்களை வழங்கியதன் மூலம், திருவாங்கூர் மகாராஜாவும் திவான் ஸர் சி.பி. மும் முன்பு சமஸ்தானப் பொறுப்பாட்சி இயக்கங்களை அடக்கி ஒடுக்கியதன் மூலம் ஏற்பட்ட கெட்ட பெயரைப் போக்கிக் கொண்டு விட்டார்கள். திருவாங்கூர் சமஸ்தானம் ஆலயப் பிரவேசம் முதலிய பல துறைகளில் மற்ற சமஸ்தானங்களுக்கு வழி காட்டியதாக விளங்கியிருப்பது போல, அரசியல் சீர்திருத்தத்திலும் இப்போது ஓர் உதாரணமாக விளங்குகிறது. மேற்படி புதிய சீர்திருத்தங்கள் வெறும் கடுதாசிச் சீர்திருத்தங்களாக விளங்காமல் அவற்றைக் காரிடாம்சத்தில் நிறைவேற்றி வைப்பதற்கும் மகாராஜாவும் திவானும் பாடுபடுவார்களென்று கருதுகிறோம்.

அவரே சொல்லுகிறார்!

தமிழ் நாட்டிலே ராஜாஜி மீது கோபம் கொண்ட சிலர், அவருக்கு அதிக சிரத்தையுள்ள ஆலயப் பிரவேசத்தின் மீதும் மதுவிலக்கின் மீதும் அந்தக் கோபத்தைக் காட்டத் தொடங்கி யிருக்கிறார்கள். ராஜாஜி சுதந்தரம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார் என்பதற்காக இவர்கள் சுதந்தரமே வேண்டாம் என்று கூடச் சொன்னாலும் சொல்லுவார்கள்!

கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னால் செங்கற்பட்டிலே கூடிய அரசியல் மகாநாட்டில், 'கள்ளுக் கடையை மூடினால் போதுமா? கோவிலைத் திறந்து விட்டால் போதுமா? இதெல்லாம் யாருக்கு வேண்டும்? அரசியல் முட்டுக்கட்டையல்லவா வேண்டும்?' என்றெல்லாம் சிலர் விராவேசமாகப் பேசினார்கள். ஆனால், காங்கிரஸ் பார்லிமெண்டரி போர்டு தலைவரான சந்தர் வல்லபாய் பட்டேல் சமீபத்தில் பம்பாயில் செய்த பிரசங்கத்தில், "நீண்டமையான் இந்தியாவின் சுதந்திரத்துக்கு இடையூறு நீர்கிறது. இந்தத் நீண்டமையை ஒழித்து ஹிஜனங்களைக் காப்பாற்றும் வேலையைத்தான் காங்கிரஸ் மத்தி சபை பதவியேற்றதும் முதல் முதலில் மேற்கொள்ளும்" என்று சொல்லி யிருக்கிறது.

ஆலயப் பிரவேசமோ மதுவிலக்கோ ராஜாஜி புதிதாகக் கண்டு பிடித்த விஷயங்களல்ல. அவை அவருக்கு மாத்திரம் உரியனவும் அல்ல. அவை சென்ற இருபது இருபத்தைந்து வருஷங்களாகக் காங்கிரஸ் மகா சபையின் முக்கிய திட்டங்கள். ராஜாஜி மீதுள்ள கோபத்திற்காக மேற்படி திட்டங்களைத் தாக்குவது அவலை நினைத்துக் கொண்டு உரலை இடிப்பது போலாகும்.

இந்த

போர்மன்

கூறுகிறார்

"எனக்கு எப்பொழுது சாப்பிட ஒழிவு ஏற்படுகிறதோ அப்பொழுது தான் சாப்பிடுகிறேன். என்னுடைய வேலை அப்படிப்பட்டது. இதனால் அடிக்கடி மார்புவலி உண்டாகிறது—வாயுப் பொருமலின் இச்சின்னத்தை 'பிஸ்மாக்' 'BISMAG' சாப்பிட்டுத் தடுத்து விடுகிறேன்."

இதில் அஜீர்ணக் கோளாறுகளை நிவர்த்தி செய்யவல்ல, நம்பிக்கை வாய்ந்த சரக்குகள் அடங்கி யிருக்கின்றன. இவை வயிற்றிலுள்ள அதிகப்படி புளிப்பு அகிணத்தையும் சமஸ்ட்படுத்தி அஜீர்ணத்தின் சின்னங்களை ஒழித்து விடுகிறது. உங்கள் அருகாமையிலுள்ள வியாபாரி யிடமிருந்து இன்றே 'பிஸ்மாக்' ('பைசுரேடெட்' மக்ஸ் ஷியா) பெளடர் அல்லது பில்லிகள் வாங்குங்கள்.

'பைசுரேடெட்' மக்ஸ் ஷியா

பிஸ்மாக் லிமிடெட்

ப்ராய்டன் ரோட், லண்டன். N. 16

வருக! வருக!

இராமபிரான் தம் ராஜ்யம் நடத்திய காலத்தில் கோசல நாட்டில் வாழ்ந்த மக்கள் கொடுத்து வைத்த பாக்யியசாலிகள்.

பால கோபாலன் நந்த கோகுளத்தில் வளர்ந்த காலத்தில் அங்கு வாழ்ந்த ஆயர் குலத்தினர் மகத்தான அதிர்ஷ்ட சாலிகள்.

அவர்களைப் போலவே இந்தக் காலத்தில் பாரத நாட்டில் வாழ்ந்திருப்பதற்குக் கொடுத்து வைத்த நாமும் பூர்வ ஜன்மத்தில் மகத்தான சுகீர்தம் செய்த வர்க ளாவோம்.

ஏனெனில், இந்த நாளில் காந்தி மகாத்மா இந்தப் பாரத புண்ணிய பூமியில் வாழ்ந்திருக்கிறார். அவர் வாழ்ந்திருக்கும் காலத்தில் நாமும் இந்த நாட்டில் வாழ்ந்திருக்கிறோம். அவரை நேருக்கு தேர் தரிசிக்கும் பாக்யியத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம்.

ஆயிரம் பதினாயிரம் வருஷமாக பாரத நாட்டில் பிறந்த உத்தம புருஷர்கள், கற்பாசிகள் எல்லாரும் செய்த தவப் பயனே ஓர் உருவமாக விளங்கும் மகா புருஷர் நம்மைத் தேடிக் கொண்டு நேடுந் தூரம் பிரயாணம் செய்து தன்னாத வயதில் வருகிறார்.

சென்னை வாசிகள், தமிழ் மக்கள், ரோம்ப ரோம்பக் கொடுத்து வைத்த பாக்யிய சாலிகள்!

அமெரிக்கா முதலிய மேனாடுகளிலிருந்து உலக யாத்திரை கிளம்பும் அறிஞர்கள் இந்தியாவிலே மூன்று அற்புதங்களைப் பார்க்க விரும்புவதாகச் சொல்வதுண்டு. அந்த மூன்று அற்புதங்கள்:—(1) இமய மலை; (2) தாஜ் மஹால்; (3) மகாத்மா காந்தி.

மேற் கூறிய மூன்று அற்புதங்களில் இமய மலையும் தாஜ் மஹாலும் இடம் பெயர்ந்து வரமாட்டா. அவை உள்ள இடத்துக்கு நாம் போய்ப் பார்த்தால் தான் உண்டு. ஆனால் மூன்றாவது அற்புதமாகிய மகாத்மா காந்தியோ நம் இருப்பிடத்தைத் தேடி நம்மைப் பார்ப்பதற்காக வருகிறார். எத்தனையோ பிரயாண இடைஞ்சல்களையும், எத்தனையோ தேக சிரமங்களையும்

போருட் படுத்தாமல் நம் பேரில் உள்ள அன்பு காரணமாகவே வருகிறார்.

அப்படி வருகிற உத்தம புருஷரை நாம் எப்படி வரவேற்பது என்று நினைக்கும்போது நமக்குத் திகைப்பா யிருக்கிறது. சம்பிரதாயமாகக் கூறும் வரவேற்பு மொழிகளும் நல்வாவு உபாரங்கள் மூன்று மகாத்மாவின் விஷயத்தில் போருளற்றுக் காணப்படுகின்றன.

இருதயத்தில் உணர்ச்சி நிறைந்து போய்தும்போது, கே வ ல ம் வாய் வார்த்தைகளோ, உயிரற்ற எழுத்துக்களோ அந்த உணர்ச்சியை எவ்விதம் வெளிப்படுத்த முடியும்?

இன்பது வருஷங்களுக்கு முன்னால் நமது ஒப்பற்ற தலைவர் மகாத்மா காந்தி சென்னைக்கு விஜயம் செய்தார். இன்றைக்கு மறுபடியும் நமது நகருக்கு விஜயம் செய்கிறார். இம்முறை, அடிகளின் சென்னை விஜயத்துக்குக் காரணமா யிருப்பது லலித்தி பிரசார சபையின் வெள்ளி விழாவாகும்.

இருபத்தைந்து வருஷத்துக்கு முன்னால் மகாத்மாவின் கடைக்குட்டிப் புதல்வர் ஸ்ரீ தேவநாஸ் காந்தி தந்தையின் கட்டளைக் கிணங்கத் தென்னாட்டுக்கு வந்து லலித்தி பிரசார முயற்சிக்கு அடிகோலிவிட்டுப் போனார்.

அவர் அன்று விதைத்த விதை செடியாகி, பெரிய விருட்சமாக வளர்ந்து இன்று கிளைகளும் தழைகளுமாய்ப் பட்டிந்து விளங்குகிறது.

தென்னாட்டில் ஆயிரம், பதினாயிரம் என்ற கணக்கில் ஜனங்கள் லலித்தி பிரசார சபையின் முயற்சியினால் லலித்தி கற்றுக்கொண்டு லலித்தி பாஷை பேசவும், எழுதவும், லலித்தி பாஷைப் பேசுக்களைப் புரிந்து கொள்ளவும் சக்தியுள்ளவர்களா யிருக்கிறார்கள்.

இமய மலையிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையில் பாரத தேசம் ஒரே தேசமாகவும், பாரத மக்கள் ஒரு நாட்டு மக்களாகவும் ஒற்றுமை யுணர்ச்சியுடன் வாழ்வதற்காக லலித்தி பாஷையைத் தேசப் பொது பாஷையாக்க வேண்டுமென்பதாக மகாத்மா பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே முடிவு செய்தார்.

அவருடைய எண்ணத்தை லிபித் திரசார சபையார் அமோகமாக நிறைவேற்றி வருகிறார்கள்.

லிபித் திரசார சபையின் இருபத்தைந்தாவது வருஷ பூர்த்தி வேள்வி விழாவில் தலைமை வகித்து அந்தச் சபையின் முயற்சிகளுக்கு ஆரி கூறுவதற்காகவே மகாத்மா இம் முறை சென்னைக்கு வருகிறார்.

எனவே, மகாத்மாவின் சென்னை விஜயத்துக்கு லிபித் திரசார சபையாரே காரணமாகின்றனர்.

இப்பேர்ப்பட்ட பாக்கியத்தை நமக்கு லிபித் திரசார சபையார் அளிக்கிறார்கள் என்ற ஒரு காரணத்தை முன்னிட்டே அச்சபையாரின் முயற்சிகளுக்குத் தமிழ் மக்கள் பூரண ஆதரவு தங்குதல் தரும். அதற்காகவே நாம் லிபித் பாஷை சுற்றுக் கொள்ளுவதும் முறையாகும்.

கீழ்க்கண்டவர்கள் இப்போது என்பதாவது பிராயத்தை நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்.

எத்தனையோ நடவை தேசத்துக்காக உண்ணாவிரதம் இருந்தும், எத்தனையோ கடுமையான வேறு விரதங்களை அனுஷ்டித்தும், எவ்வளவோ கஷ்டங்களை அனுபவித்தும் மகாத்மாவின் தேகம் மிகவும் துர்ப்பலமாகியிருக்கிறது.

எனினும், மகாத்மா காந்தி 125 ஆண்டு உயிர் வாழ விரும்புகிறார்.

இந்த உலக வாழ்க்கையில் உள்ள பற்றினாலோ அல்லது இந்தப் பொய் உலகின் அற்ப ககபோகங்களை அது பவிக்கும் ஆசையினாலோ மகாத்மா 125 வருஷம் உயிர் வாழ விரும்பவில்லை.

பாரத மக்களுக்கு மேலும் மேலும் தொண்டு செய்யவும், பாரத நாட்டில் தற்சமயம் உள்ள குற்றங் குறைகள் தீமைகள் எல்லாவற்றையும் போக்கி இந்த நாட்டை உண்மையிலேயே புண்ணிய பூமியாக்கவும் அவர் அவ்விதம் நீடித்த ஆயுளைக் கோருகிறார்.

அவருடைய கோரிக்கைக்குப் பங்கம் நேரும்படியான காரியம் எதையும் நாம் செய்யக் கூடாது.

அப்படி என்னென்ன செய்யக் கூடாது என்று கேட்டால்:—

(1) குறிப்பிட்ட காலங்களில், குறிப்பிட்ட இடங்களிலே தவிர, அவரைப்

பார்ப்பதற்காகச் சென்று கூட்டம் போடக் கூடாது.

(2) மகாத்மாவைப் பார்க்கப் போகும் சத்தர்ப்பங்களில் வெறுங் கூச்சம் கிளம்பக் கூடாது.

(3) மகாத்மாவை அருகில் போய்ப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கூட்டத்தில் ஒருவரை யொருவர் நெருக்கி யடித்துக்கொண்டு மேடையை நோக்கி ஓடக் கூடாது.

(4) மகாத்மா ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடம் போகும்போது அவரைத் தொடர்ந்து நாரும் போகக் கூடாது.

(5) மகாத்மா ரயில் பிரயானம் செய்யும்போது, முக்கியமாக இரவு நேரங்களில் ஸ்டேஷன்களில் கூட்டம் கூடிக் கோஷம் செய்யக் கூடாது. ரயில் ஜன்னல் வழியாக எட்டிப் பார்க்க முயலக் கூடாது.

(6) மகாத்மாவின் விஜயம் சம்பந்தமாக ஒழுங்கை நிகை நாட்டுவதற்காக நியமிக்கப்படும் தொண்டர்களை மீறக் கூடாது; அவர்களோடு சண்டை பிடிக்கக் கூடாது.

மகாத்மாவுக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் உள்ள தொடர்பு வெகு நாளைய தொடர்பாகும். தென்னுப்பிரிக்காவில் மகாத்மா நடத்திய சத்தியாக்ரஹப் போரில் தமிழர்கள் முன்னணியில் நின்றார்கள்.

மகாத்மா பாரத நாட்டின் தலைமையை ஏற்றதிலிருந்து அவர் ஆரம்பித்த இயக்கம் ஒவ்வொன்றிலும் தமிழ்நாடு முதன்மையாக நின்றிருக்கிறது.

ஒத்துரையாமைப் போர், உப்பு சத்தியாக்ரஹப் போர், தனி நபர் சத்தியாக்ரஹப் போர், கத்தித் திட்டம், விடுதலைத் திட்டம், மதுவிடைக்குத் திட்டம், அடிப்படைக் கல்வித் திட்டம், சட்ட சபையைக் கைப்பற்றும் திட்டம் ஆகிய ஒவ்வொன்றிலும் தமிழ் நாடு மற்ற மாகாணங்களுக்குப் பின்னிடாமல் முன்னணியிலேயே நின்று வருகிறது.

இதனாலெல்லாம் மகாத்மாவுக்குத் தமிழ் நாட்டின்மீது தனிப்பட்ட அன்பும் நன் மதிப்பும் உண்டு.

அந்தப் புனிதமான அன்புக்கும் நன் மதிப்புக்கும் எந்த வகையிலும் பங்கம் நேராத முறையில் தமிழ் மக்கள் மகாத்மா விஜயத்தின்போது நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறோம். அவ்விதம் நடந்து கொள்வார்கள் என்று உறுதியாக நம்புகிறோம்.

ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணம்!

சாவி

மிஸ்டர் மலைவீழுங்கி அன்று காலை வந்த தினசரிப் பத்திரிகையை வாங்கிப் புரட்டினார். என்ன ஆச்சரியம்! அதில் வெளியாகி யிருந்த ஒரு செய்தியை வரிக்கு வரி படித்துக் கொண்டு வந்தபோது அவருடைய இதயம் 'படக், படக்' கென்று அடித்துக் கொண்டது. கொஞ்ச சேர்த்துக் கெல்லாம் மூர்ச்சையாகிக் கிழே விழுந்தார்.

அப்படிப்பட்ட செய்தி என்ன தெரியுமா? வேறு ஒன்று மில்லை. ஐந்து ரூபாய் ரோட்டு முதல் பத்தாயிரம் ரூபாய் ரோட்டு வரையில் எல்லா ரோட்டுகளையும் இந்திய சர்க்கார் பொதுச் செலவானியிலிருந்து அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் தடை செய்திருந்தார்கள். மிஸ்டர் மலை வீழுங்கியிடம் அந்த சமயம் எக்ஸ் ரூபாய்க்குமேல் ஆயிரம் ரூபாய் ரோட்டுகளாகவே இருந்தன.

இதை மீனத்தபோது மலை வீழுங்கிக்கு மயக்கம் வராமல் என்ன செய்யும்? மூர்ச்சை தெளிந்த எழுத்ததம் ஒரு கிமிஷம் பதைத்தார்; மறு கிமிஷம் திகைத்தார்.

"ஐயோ, ஆண்டவனே!" என்று சொல்லிக் கொண்டே கையிலிருந்த பத்திரிகையைக் கீழே போட்டுவிட்டு, இரும்புப் பெட்டி யண்டை ஓடினார். பெட்டியைத் திறந்து அவ்வளவு ரோட்டுகளையும் வாரி காலா பக்கமும் இரைத்தார்.

ஆ! போச்சு; அவ்வளவு பணமும் போச்சு. எல்லாம் அழகான ரோட்டுகள். சித்திர வேலைப்பாடுகள் சிறைத்த கண்ணைக் கவரும் காடிதங்கள்! ஆயிரம், பதினாயிரம், லட்சம்! எல்லாவற்றையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு தராசில் வைத்து எடை போட்டார். சரியாக இரண்டு மணக்கு மூன்று வீசை ரோட்டுகள் இருந்தன. அய்வளவையும் வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது? வீசைக் கணக்கில் எடை போட்டுக் காதித் திண்ணைக்கு நிறுத்துக் கொடுத்து விடலாமா என்று ஒரு கணம் யோசித்தார். சீக்கி! அதைவிட அய்வளவு ரோட்டுகளையும் அடுப்பில் எரித்து வெக்கீர் காய்ச்சி ஆனந்தமாய் ஸ்கானம் செய்யலாம்.

மிஸ்டர் மலை வீழுங்கி ரோட்டுக்களை என்ன செய்வது என்பது பற்றி இரண்டு தினங்கள்

ஆர அமர யோசித்தார். சர்க்கார் அறிக்கைப்படி, கியாயமாகச் சம்பாதித்த பணமா யிருந்தால், சர்க்காருக்கு விவரம் அறிவித்துப் பணத்தை மாற்றிக் கொள்வதற்கும் உரிமை இருந்தது. ஆனால் மலை வீழுங்கி வைத்திருந்த கன்ன மார்க்கெட் பணம் ஆனதால் சர்க்காரிடம் தெரிவிக்க முடியாமல் திருடனுக்குத் தேன் கொட்டிய மாதிரி தத்தளித்தார்.

கடைசியில் வேறு வழி ஒன்றும் தோன்றாமல் போகவே, அவ்வளவு ரோட்டுக்களையும் தான தருமங்கள் செய்து தாம் ஒரு பெரிய கொடையாளி என்றவது பெயர் வாங்கலாம் என எண்ணினார். எனவே, ரோட்டுக்களை மூட்டை கட்டிக் கொண்டு போய் ஒவ்வொரு தர்ம மந்திரிபனமாகச் சென்றார். ஆனால், யாரும் பணத்தை வாங்கிக் கொள்ள வில்லை.

"ஐயோ! இரண்டு காளைக்கு முன்பே வந்திருக்கக்கூடாதா? தாராளமாய் வாங்கிக் கொண்டிருப்போமே! இப்போது சர்க்கார் உத்தரவு வந்து விட்டதே?" என்று வருத்தப்பட்டுத் திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள்.

இ. தே. ரா. கிதியிலாவது சேர்த்துவிடலாம் என்று அக்கேயும் கொண்டு போய்க் கொடுத்துப் பார்த்தார். ஊஹும்; அவர்களும் 'காலம் கடந்து விட்டது' என்று சொல்லி மறுத்துவிட்டார்கள்.

அப்புறம்தான், கடைசி கடைசியாக மலை வீழுங்கியின் அபூர்வ மூளைக்கு ஒரு அபார யோசனை உதயமாயிற்று! "ஈசுவரோ ரட்சித!" என்ற முடிவுக்கு வந்தார்!

மறு நாளை மலைவீழுங்கி, மஞ்சள் வஸ்திரம் தரித்து ரோட்டுகள் அவ்வளவையும் சுருட்டி எடுத்துக் கொண்டு திருப்பதிக்குக் கிளம்பினார். ஏழு மலைகளையும் ஏறி வேங்கடாசலபதியின் தானத்திலிருந்த உண்டியலில்

ரோட்டுக்களையும் போட்டார். "ஆண்டவனே உனக்கே அர்ப்பணம்: என்று கூறிவிட்டுத் திரும்பும் போது தம் தலையை யும் மழுங்க மொட்டை அடித்துக் கொண்டு கீழ்மதியாக வந்து சேரினார்!

சீவகாமியின் சீபகம்

அத்தியாயம் 16

எப்போ வருவாரோ?

காஞ்சி பல்லவ சக்கரவர்த்தியின் அரண்மனை மிக மிக விஸ்தாரமானது. அது மூன்று பெரிய பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. மூன்று பகுதிகளுக்கும் வெளிவாசல் அரண்மனையின் முன்புறத்து நீரா முற்றத்தில் வந்து சேர்ந்தன. மூன்று பகுதிகளுக்கும் பின்னால் விசாலமான அரண்மனைப் பூங்காவனம் இருந்தது.

மூன்றுக்கும் நடுநாயகமான பகுதியில் மாமல்ல சக்கரவர்த்தி தமது பட்டமலிஷியுடன் வசித்து வந்தார். வலது புறத்து மாளிகையில் புலனமகாதேவியும் மகேந்திரபல்லவருடைய மற்றும் இரு பத்தினிகளும் வசித்தார்கள். இடது புறத்து மாளிகை, அரண்மனைக்கு வரும் முக்கிய விருந்தாளிகளுக்காக ஏற்பட்டது. அந்த மாளிகையில் தற்சமயம் இலங்கை இளவரசர் தமது மனைவியுடன் வசித்து வந்தார். ஒவ்வொரு மாளிகையை ஒட்டியும் அரண்மனைக் காரியஸ்தர்கள், காவலர்கள் முதலியோர் வசிப்பதற்குத் தனித்தனி இடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

முறையே, 'சரஸ்வதி நிவாஸம்', 'லக்ஷ்மி நிவாஸம்', 'சக்தி நிவாஸம்' என்று பெயர் தரப்பட்டிருந்த மேற்கூறிய மூன்று மாளிகைகளையும் ஒன்றோடொன்று இணைத்த மச்சப் பாதைகளும் தரைப் பாதைகளும் சுரங்கப் பாதைகளும் இருந்தன.

சோழன் செம்பியன் மகளை புலனமகாதேவி தமது புதல்வியாகக் கருதிப்

பாதுகாத்து வருவதாக வாக்களித்திருந்தார் என்று சொன்னேமல்லவா? அந்த வாக்கை அவர் பரிபூரணமாக நிறைவேற்றி வந்தார். அரண்மனையில் இருந்தாலும், வெளியே கோயில்கள் அல்லது ட்டங்களுக்குச் சென்றாலும், மங்கையர்க்கரசியைச் சதா சர்வகாலமும் அவர் தம் பக்கத்திலேயே வைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற மகேந்திர பல்லவரைப் போலவே அவருடைய பட்டமலிஷி புலனமகாதேவியும் சிவபக்தியிற் சிறந்தவர். சக்கரவர்த்தி சிவபதம் அடைந்த பிறகு அவர் தமது காலத்தைப் பெரும் பாலும் சிவபூதையிலும் சிவபுராணங்களின் படனத்திலும் கழித்து வந்தார். அவருடைய அரண்மனையில் ஒரு அறையில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து தினந்தோறும் ஆகம விதிகளின்படி அவர் பூஜை செய்வதுண்டு. இந்தச் சிவபூஜைக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளைச் செய்யும் உரிமையை மங்கையர்க்கரசி வருத்திக் கோரிப் பெற்றிருந்தாள். மேற்படி பணிவிடைகளை மிக்க பக்தி சிரத்தையுடன் நிறைவேற்றி வந்தாள். முன்பின் அறியாதவர்கள் அடங்கிய அந்தப் பிரம்மாண்டமான அரண்மனையில் மங்கையர்க்கரசி பொழுது போக்குவதற்கு அத்தகைய பூஜா கைங்கரியங்கள் சிறந்த சாதனமாயிருந்தன.

மாமல்லர் படையுடன் கிளம்பிச் சென்று மூன்று தினங்கள் வரையில் தான் அவ்விதம் எல்லாம் ஒழுங்காக நடந்தன. நாலாவது நாள் புலனமகாதேவியும் மங்கையர்க்கரசியும் திருநர்

வுக்கரசரைத் தரிசித்து விட்டு வந்தார்கள் அல்லவா? அன்று முதல் மங்கையர்க்கரசியின் கவனம் சிறிது சிதறிப்போய் விட்டது. தேவியார் சிவபூஜை செய்ய அமர்ந்த பிறகு, புஷ்பம் வேண்டிய போது சந்தனத்தையும், சந்தனம் வேண்டியபோது தூபத்தையும், தூபம் கேட்டால் பிரஸாதத்தையும் மங்கையர்க்கரசி எடுத்தக் கொடுக்கலானாள்.

இதை யெல்லாம் கவனித்த புலனமையான தேவி பூஜை முடிந்த பிறகு, "குழந்தாய்! இன்றைக்கு என்ன ஒரு மாதிரி சஞ்சலம் அடைந்திருக்கிறாய்? தகப்பனாரை நினைத்துக் கொண்டு கவலைப்படுகிறாயா? என்னைப் பார்த்துக்கொள், குழந்தாய்! என்னுடைய ஏக புதல்வனைப் போர்க்களத்துக்கு அனுப்பி விட்டு நான் நீம்தியாக இருக்க வில்லையா?" என்று தைரியம் கூறினாள்.

அப்போது மங்கையர்க்கரசி சிறிது நானத்துடன், "இல்லை, அம்மா! அப்படி யெல்லாம் கவலை ஒன்று மில்லை!" என்றாள்.

"பின் ஏன் உன்முகத்தில் சித்தனைக்கு அறிகுறி காணப்படுகிறது? இந்த அரண்மனையில் வசிப்பதில் ஏதாவது உனக்குத் தொந்தரவு இருக்கிறதா?" என்றார் மகேந்திரரின் மகிஷி.

"தொந்தரவா? இவ்வளவு செனக்கியமாக நான் என் தந்தையின் வீட்டிலே ஒருநாளும் இருந்ததில்லை, தேவி! என் மனதிலும் சஞ்சலம் ஒன்றுமில்லை. நாவுக்கரசர் பெருமானோடு தாங்கள் வார்த்தையாடிக் கொண்டிருக்கையில், வாலிபர் ஒருவர் வந்தாரல்லவா? அவரை எங்கேயோ ஒரு முறை பார்த்த ஞாபகமா யிருந்தது. அதைப் பற்றி என்ன மிட்டுக் கொண்டிருந்தேன், அம்மா! வேறொன்றுமில்லை" என்று மங்கையர்க்கரசி கூறினாள்.

"அவன் பாண்டிய நாட்டான், குழந்தாய்! அவனை நீ பார்த்திருக்க முடியாது. அவனைப் போல் வேறு யாரையாவது பார்த்திருப்பாய்! அப்படி உனக்குச் சந்தேகமா யிருந்தால், அவனை எப்படியும் இன்னும் இரண்டு மூன்று நாளில் பாண்டிய குமாரனுடன் இவ்விடம் வருவான். அவ

னிடமே கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டால் போயிற்று!" என்றார் சக்கரவர்த்தினி.

சூலச்சிறையாரை எங்கேயோ பார்த்த நினைவா யிருந்தது என்று புலனமகா தேவியிடம் மங்கையர்க்கரசி கூறியது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால் அது சம்பந்தமான முழு உண்மையையும் அவள் கூறவில்லை. விஷயம் என்னவென்பதை வாசகர்கள் அறிந்தால், மங்கையர்க்கரசி அவ்விதம் முழு உண்மையையும் கூறுதது பற்றி அவள் மீது குறை சொல்ல மாட்டார்கள். பூஜை வேளையில் மெய்மறந்து ஞாபகத் தவறாகக் காரியங்கள் செய்தது பற்றியும் அவ்வளவு வியப்படைய மாட்டார்கள்.

இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்னால் நடந்த சம்பவம். கார்காலத்தில் ஒரு நாள் சாயங்காலம் விடாமழை பெய்து கொண்டிருந்தது. மங்கையர்க்கரசியும் அவளுடைய தந்தையும் அவர்களுடைய பூர்வீகமான சிதிலமடைந்த அரண்மனைக்குள்ளே பொழுது போவதற்காகச் சதுரங்கம் ஆடிக் கொண்டிருந்தார்கள். மங்கையர்க்கரசிக்கு அப்போது வெளி உலகத்தைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது. புராதனப் பெருமை வாய்ந்த சோழ வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர் தன் தந்தை என்பதும், அந்தப் பழைய பெருமையைத் தவிர மற்றப்படி இராஜ்யமோ குலதனமோ தங்களுக்கு இல்லை என்பதும் அவளுக்குத் தெரிந்திருந்தது. தன்னைப் பெரிய இராஜ வம்சத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைக்குக் கலியாணம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஆசை தன் தந்தைக்கு உண்டு என்பதும் அவளுக்குத் தெரியும். ஆனால் அது நிறைவேற முடியாத வீண் ஆசை என்றும் அவள் உணர்ந்திருந்தாள். இதைப் பற்றித் தந்தையிடம் வாக்குவாதம் செய்வதால் அவருடைய மனம் புண்படுவதைத் தவிர வேறு பயன் விளையாது என்றும் அவள் அறிந்திருந்தபடியால், தந்தை தன் கலியாணத்தைப் பற்றிப் பேசும் போதெல்லாம் மறுமொழி சொல்லாமல்கேட்டுக்கொண்டிருப்பது வழக்கம்.

அன்றைய தினம், 'சோ' என்று மறை கொட்டிக் கொண்டிருந்த சமயம் அந்தப் பழைய காலத்து மாளிகையின் வாசலில் இரண்டு குதிரைகள் வந்து நின்றன. அந்த நேரத்தில் தங்கள் வீட்டுக்கு யார் வந்திருக்கக் கூடும் என்ற வியப்புடன் தந்தையும் மகளும் சதுரங்கத்தை நிறுத்தி முன் வாசற்பக்கம் போய்ப் பார்த்தார்கள். குதிரைகளின் மீதிருந்து இரண்டு வாலிபர்கள் இறங்கினார்கள். மழையினால் சொட்டச் சொட்ட நனைந்த ஆடைகளுடன் அவர்கள் மாளிகை வாசலை நெருங்கி வருவது கண்ட மங்கையர்க்கரசி சற்றுப் பின்னால் சென்று தூண் மறைவில் ஒதுங்கி நின்றாள்.

வந்த வாலிபர்களில் ஒருவன் செம்பியன் வளவனைப் பார்த்து, "ஐயா! நாங்கள் பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்த வர்த்தகர்கள். நிரும்பி எங்கள் நாட்டுக்குப் போகிறோம். பெரு மழையில் வெகு தூரம் பிரயாணம் செய்து நங்கனும் எங்கள் குதிரைகளும் மிகவும் களைத்துப் போனபடியால் இன்றிரவு இவ்வூரில் தங்கிப் போக விரும்பினோம். தங்களுடைய விருந்தோம்பல் குணத்தைப் பற்றி ரொம்பவும் கேள்விப்பட்டிருந்ததற்கால் மாளிகையைத் தேடி வந்தோம்!" என்றார்.

எந்தக் காரணத்தினாலோ தெரியாது, செம்பியனுக்கு அந்த வாலிபர்களுடைய தோற்றம் அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை. எனவே, சாதாரண மாய் அதிதிகளை வரவேற்று உபசரிப்பதில் மிகப் பிரியம் உள்ள செம்பியன் வழக்கத்துக்கு மாறாக, "உங்களுடைய நிலைமை இரக்கத்தை உண்டாக்குகிறது. இருந்தபோதிலும், உங்களை வரவேற்று உபசரிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் தற்சமயம் இந்த வீட்டில் இல்லை யென்று பார்த்துவிடுகிறேன். இங்கிருந்து ஒரு நாழிகை தூரத்தில் தாம் சத்திரம் இருக்கிறது....." என்று இவ்விதம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தபோது, தந்தை பேசுகையில் என்றைக்கும் குறுக்கே பேசி அறியாத மங்கையர்க்கரசி அன்று முதல் முறையாகக் குறுக்கிட்டுப் பேசினாள்:—

"அப்பா! இந்த மழைக்கால் இருட்டில் இவர்கள் மேலும் எப்படிப் பிர

யாணம் செய்வார்கள்? நம்முடைய வீட்டில் இருக்கும் கூழோ கஞ்சியோ இவர்களும் சாப்பிட்டு விட்டு இன்றிரவு இங்கே இருந்து போகட்டுமே?" இப்படி மகள் குறுக்கிட்டுக் கூறியது செம்பியனுக்குப் பெரு வியப்பையும் சிறிது எரிச்சலையும் அளித்தது. எனினும், தன் மனோ நிலையை வெளியில் காட்டிக் கொள்ளாமல் மகளையும் வந்தவர்களையும் மாறி மாறிப் பார்த்த வண்ணம் "இவர்களுக்குச் சம்மதமானால் எனக்கும் சம்மதத்தான், அம்மா!" என்றான் செம்பியன்.

சொட்டச் சொட்ட நனைந்த துணிகளுடனே வாசற்படிக்குருகில் நின்ற வாலிபர்களில் இன்னொருவன், "கரி காலச் சோழன் வம்சத்தில் உதித்த செம்பியன் வளவரின் அரண்மனையில் கூழும் கஞ்சியும் அளித்தாலும் தேவாமிர்தத்துக்குச் சமானம் அல்லவா?" என்று சொல்லிக் கொண்டே விட்டுக் குள் துறைந்து, தூண் மறைவிலிருந்து சற்று வெளியே வந்திருந்த மங்கையர்க்கரசியை நன்றி ததும்பிய கண்களால் பார்த்தான். அந்தப் பார்வையானது மங்கையர்க்கரசி அதுநாள் வரையில் அநுபவித்திராத உள்ளக் கிளர்ச்சியை அவளுக்கு அளித்தது.

இன்றிரவு வெகு நேரம் வரையில் அந்தப் புராதன சோழ குல மாளிகையில் ஒரே லோலாகலமா யிருந்தது. வெகு காலமாக அந்தப் பழைய அரண்மனையில் கேட்டிராத குதுகலச் சிரிப்பின் ஒலி அன்றிரவு கலகல வென்று எழுந்தது. அதிதிகளாக வந்த வாலிபர்கள் இருவரும் இணையற்ற சாதுர்யத்துடன் வேடிக்கை வேடிக்கையாகப் பேசினார்கள். அவர்களுக்குச் சிறிதும் சளைக்காமல் செம்பியன் வளவனும் தனது மூதாதைடர்களின் வீர தீரச்செயல்களைப் பற்றிய கதைகளைக் கூறினான். இடையிடையே மங்கையர்க்கரசியும் அவர்களுடைய சம்பாஷணையில் கலந்து கொண்டாள்.

இதற்கெல்லாம் மத்தியில், முதலில் வீட்டிற்குள் பிரவேசித்த வாலிபனுடைய கண்களும் மங்கையர்க்கரசியின் கண்களும் பிறரால் அறிய முடியாத இரகசிய தேவ பாஷையில் அடிக்கடி பேசிக்கொண்டன. அவை

என்ன பேசிக்கொண்டன என்று யாரால் சொல்ல முடியும்? ஒருவேளை, எத்தனையோ பூர்வ ஜன்மங்களில் அவ் விருவருக்கும் ஏற்பட்டிருந்த உறவுகளைப் பற்றிய விருத்தாந்தங்களைப் பரஸ்பரம் நினைவுபூட்டி ஒத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருத்தல் கூடும்.

சம்பாஷணையின் நடுவே ஒரு தடவ்வாலிபர்களில் ஒருவன், "ஐயா! தங்கள் குமாரிக்குக் கலியாணம் ஆகி விட்டதா?" என்று கேட்டான். "இன்னும் ஆகவில்லை" என்று செம்பியன் கூறியதும், அந்த வாலிபன் கடைக்கண்ணால் மங்கையர்க்கரசியைப் பார்த்தவண்ணம், "எங்கள் இருவருக்கும் கூடக் கலியாணம் ஆகவில்லை; நாங்கள் இன்னும் பிரம்மசாரிகள்

தான்!" என்றான். அதைக் கேட்ட மங்கையர்க்கரசி நாணப் புன்னகையுடன் தலைகுனிந்தாள். ஆனால் செம்பியனுக்கு மேற்கூறிய வேடிக்கைப் பேச்சு அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை. முகத்தில் கடுகடுப்புடன் அவன், "மங்கையர்க்கரசி என்னுடைய ஏக புதல்வி. சோழ வம்சத்தை விளங்க வைப்பதற்கு இவள் ஒருத்திதான் இருக்கிறாள். பிரபல இராஜவம்சத்தைச் சேர்ந்த இராஜ குமாரனுக்குத் தான் இவளைக் கலியாணம் செய்து கொடுப்பேன். அது சாத்தியப்படா விட்டால் இவள் கன்னிகையாகவே இருந்து காலங்கழிக்கட்டும்!" என்று கண்டிப்பான குரலில் கூறினான்.

மகளின் கலியாணத்தைப் பற்றிய பேச்சு செம்பியனுக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லை யென்று கண்டதும் அந்த வாலிபர்கள் அதைப் பற்றிப் பேசுவதை நிறுத்தி விட்டார்கள். பெரியவருக்கு உவகை தரக்கூடிய விஷயங்களையே பேசினார்கள்.

மறுநாள் பொழுது விடிந்து மங்கையர்க்கரசி கண்விழித்து எழுந்தபோது, அன்றைக்கும் பலமாக விடாமழை பெய்து பிரயானிகள் இருவரும் புறப்பட முடியாமல் செய்யக் கூடாதா என்று விரும்பினாள். அதற்கு மாறாக மழை அடியோடு நின்று போய் நிர்மலமான வானத்தில் சூரியன் பளிச்சென்று உதயமானான். சற்று நேரத்துக் கெல்லாம் அந்த வாலிபப் பிரயானிகள் புறப்பட வேண்டி வந்தது. முதல் நாள் இரவு மங்கையர்க்கரசியோடு நயன் பாவையில் பேசிய வாலிபன் புறப்படுவதற்கு முன்னால் அவளைத் தனியாகச் சந்தித்து, "உன்னை நேற்றிரவுதான் முதன் முதலாகப் பார்த்தேன். ஆயினும் எத்தனையோ வருஷ காலம் நெருங்கிப் பழகிச் சிநேகம் செய்தவர்களைப் பிரிய நேர்த்தால் எப்படி யிருக்குமோ அப்படி உன்னைப் பிரிந்து செல்லக் கஷ்டமா யிருக்கிறது. இன்மேல் என் நென்றைக்கும் உன்னை நான் மறக்கவே முடியாது என்றும் தோன்றுகிறது. நீயும் எப்போதாவது சில சமயம் என்னை நினைத்துக் கொள்வாயல்லவா?" என்று கேட்டான்.

“இது என்ன கேள்வி?” என்று மங்கையர்க்கரசி, “அப்படியானால் இனிமேல் இந்தப் பக்கம் நீங்கள் வரப் போவதே இல்லையா? மறுபடி எப்போதும் என்னைப் பார்க்கவே மாட்டீர்களா?” என்று ஆத்திரத்துடனே கேட்டாள்.

“என் கண்ணே! மறுபடியும் உன்னைப் பார்க்க வருவது மட்டுமல்ல; திரும்பி வந்து உன்னை அழைத்துப் போய் என்நெறிகக்கும் என் பக்கத்திலேயே வைத்துக் கொண்டு இளைப்பிசியாதிருக்க விருப்புகிறேன். ஆனால் இப்படி, யெல்லாம் நான் ஆசைப்பட்டு என்ன பிரயோஜனம்? உன் தகப்பனார் இராஜ வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் உன்னைக் கலியாணம் செய்து கொடுப்பேனென்று சொல்கிறாரே?” என்று அந்த வாலிபன் கூறியபோது அவன் முகத்தில் பூத்த புன்னகை விரைந்ததையும் ஏமாற்றத்தையும் காட்டியதா அல்லது அது பரிகாசப் புன்னகையா என்று சொல்ல முடியாமல் லீருந்தது.

மங்கையர்க்கரசியை ஒரு பக்கம் நாணமும் ஒரு பக்கம் கோபமும் பிடுங்கித் தின்றன. தலை குவித்த வண்ணம், “அது அப்பாவின் பகற்கனவு. அதை நீங்கள் பொருட் படுத்த வேண்டாம்!” என்றான்.

“அப்படியானால் நான் திரும்பி வரும் வரையில் நீ காத்திருப்பாயா?” என்று கேட்டான் அவ் வாலிபன்.

“கட்டாயம் காத்திருப்பேன். நிச்சயமாய் நீங்கள் வருவீர்களல்லவா?”

“நிச்சயமாய் வருவேன்!” என்றான் அவ் வாலிபன்.

“அப்பா எது வேண்டுமானாலும் சொல்லிக்

கொண்டிருக்கட்டும். இராஜகுமாரன் யாரையும் கலியாணம் செய்து கொள்வதில்லை என்று நான் நிச்சயம் செய்திருக்கிறேன்!” என்றான் மங்கையர்க்கரசி.

வாலிபன் கவிரென்று சிரித்துவிட்டு, “இந்த வார்த்தையை மட்டும் மறந்து விடாதே! ஒருநாள் இதை நான் உனக்கு ஞாபகப்படுத்த வேண்டி வரும்!” என்றான்.

வாலிபர் இருவரும் குதிரை மேல் ஏறிச் சென்றபோது செம்பியனும் அவன் மகளும் மாரிகை வாசலில் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். வெகு தூரம் போகும் வரையில் அந்த வாலிபர்களில் ஒருவன் அவர்களைத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டே சென்றான்.

அன்று முதல், மங்கையர்க்கரசி, “எப்போ வருவாரோ?” என்று எதிர்பார்த்த வண்ணம் நாட்களை எண்ணிக் கொண்டிருந்தாள். வருஷம் இரண்டு ஆகியும் அவர் வந்தபாடிவ்லை. தன்னை அடியோடு அவர் மறந்து விட்டதாக எண்ணவும் அவள் மனம் இடங்கொடுக்கவில்லை.

* * *

இதற்கிடையில் செம்பியன் வளவன் வாதாபி படையெடுப்பில் சேர்ந்து செல்வதற்காகக் காஞ்சிக்கு வந்து சேர்ந்தான். காஞ்சி அரசன்மனைத் தோட்டத்தில் மங்கையர்க்கரசி தான் சில நாளாய்க் காணும் கனவைக்குறித்துத் தந்தையிடம் சொன்னால் அல்லவா? அந்தக் கனவில் வந்த சுந்தர புருஷன் இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்னால் விடா மறையெய்த ஒரு நாள் மாலை தங்கள் வீட்டுக்கு வந்த வாலிபர்களில் ஒரு

வந்தான் என்பதை மட்டும் அவன் தெரியப்படுத்தவில்லை.

இத்தகைய மனோ நிலைமையில், திருநாவுக்கரசர் மடத்தில் தான் பார்த்த வாலிபன் அந்த இருவரில் கொஞ்சம் அடக்கத்துடன் நடந்து கொண்டவன் என்பது அவனுக்கு நினைவு வந்தது. தான் பாண்டிய நாட்டான் என்று அவன் கூறியது அவனுடைய நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்தியது. இவன் இப்போது மதுரை இளவரசரிடம் உத்தியோகத்துக்கு அமர்த்திருக்கிறான் என்று அவன் வாய் மொழியி் விருந்து தெரிந்தது. அவனுடைய சிகேதிரன் என ஆனார்? அவரைப் பற்றி இவனிடம் விசாரிக்க வேண்டுமென்று மங்கையர்க்கரசியின் உள்ளம் துடிதுடித்துக் கொண்டிருந்தது. எனவே, அவன் மீண்டும் காஞ்சி அரசன்மனைக்குப் பாண்டிய குமாரருடன் வரப்போகிறான் என்று புலனமகாதேவி கூறியது அவனுக்கு ஓரளவு ஆறுதல் அளித்தது.

ஆனந்தி - ராதா

பாதநாட்டியம் — அபிதயம்

★

சென்னை சர்வகலாசாலை உப அப்யஷகர்
டாக்டர் ஏ. கங்குணசுமாரி முதலியார் அவர்கள் தலைமையில்
சென்னை குட்பெப்பாட்டு கான்வென்ட் உதவிக்காக

9-2-46 சனிக்கிழமை மாலை 6 மணிக்கு

சென்னை அராமனைக்காரத் தெரு

செயின்ட் மேரீஸ் ஹாலில்

★

டிக்கெட்டுகள்: ரூ. 10, ரூ. 5, ரூ. 2.

டிக்கெட்டுகள் கிடைக்குமிடம்:

1. குட்பெப்பாட்டு கான்வென்ட், துங்கப்பாக்கம்.
2. ஸாமணன் ஐ. கம்பெனி, 8/23, பிரைட்லே.
3. மதராஸ் இண்டஸ்ட்ரியல்ஸ், 295, எலிசிச்செட்டித்தேரு.

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி பதங்கள் பாடுவார்

திருச்சியில் பொது
மக்கள் பேருத்திரனா
கக் கூடியிருத்த கூட்
டத்தில் ராஜாஜி பேசு
கிறார். வினக்குவெளிச்
சத்தில் எடுத்த படம்.

திருச்சி ஜில்லாவில் ராஜாஜி சுற்றுப் பிரயாணம்

தானது ஜனவரி 7உ முதல் 10உ வரை தலைவர் ராஜாஜி திருச்சி ஜில்லாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து பல முக்கிய விதவையினும், சங்கங்களினும், பொதுக் கூட்டங் ழினும் கூடியிருத்த பதினாயிரக்கணக்கான மக்களிடையே பேசிஞர். ராஜாஜியின் பிரசங் திதைக் கேட்க ஆங்காங்கே உள்ள சங்கங்களும், பொது மக்களும் செய்திருத்த ஏற்பாடு கிலவும் விசேஷமா யிருத்தன. தோண்ட அனங்காரங்கன், ஒலிபெருக்கிக் கருவிகன், மின்சார வினக்குகன் முதலிய சகல ஏற்பாடும் செய்திருத்தனர். பிரயாண மார்க்கத்தில் இருத்த முக்கிய கிராமங்களில் எல்லாம் தலைவரை திறத்த உபாதித்தார்கள். வானியர் சங்கம், தாழிணான் சங்கம், வக்கீல்கள் சங்கம், தய சபை, பஞ்சாயத்து போர்டு ஆகிய பல மதாபனங்கள் அனத்த வரவெற்புப் பத்திங்களுக்கு அனவிக்கை. பொதுக் கூட்டங்களில் ழனங்களின் உற்சாகமும் 'ஜெ' கோஷமும் அபகிமிதமா யிருத்தன.

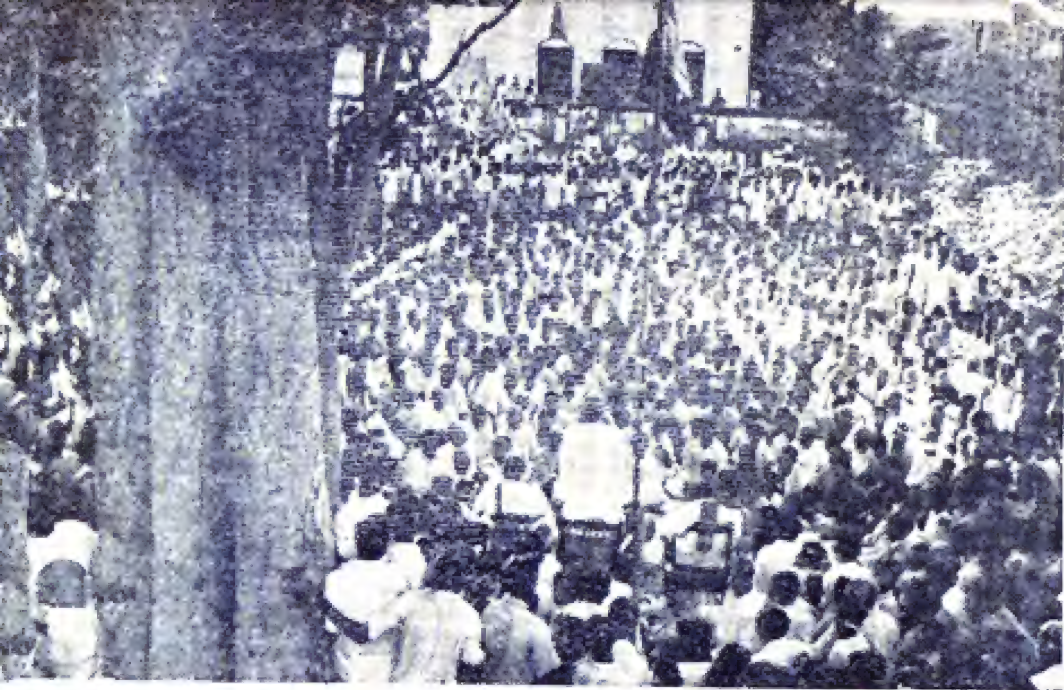

7-1-46 அன்று கருத் முனிசிபல்
அங்கத்தினர்கள் மிக உற்சாகத்துட
னும், பெருமிதத்துடனும் ராஜாஜியை
வரவேற்று அழைத்துச் சென்று உப
சாரப் பத்திரம் வாசித்து அளித்தார்கள்.

★ அன்று மாலை அமராவதி ஆற்றில்
விள்தாரமான மணல் பரப்பில் ராஜாஜி
பேசும்போது பெரும் ஜனத் திரள் குழு
விகுத்தது. வீரதேவகமான மாணவர் கூ
டம் ஒன்றும் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

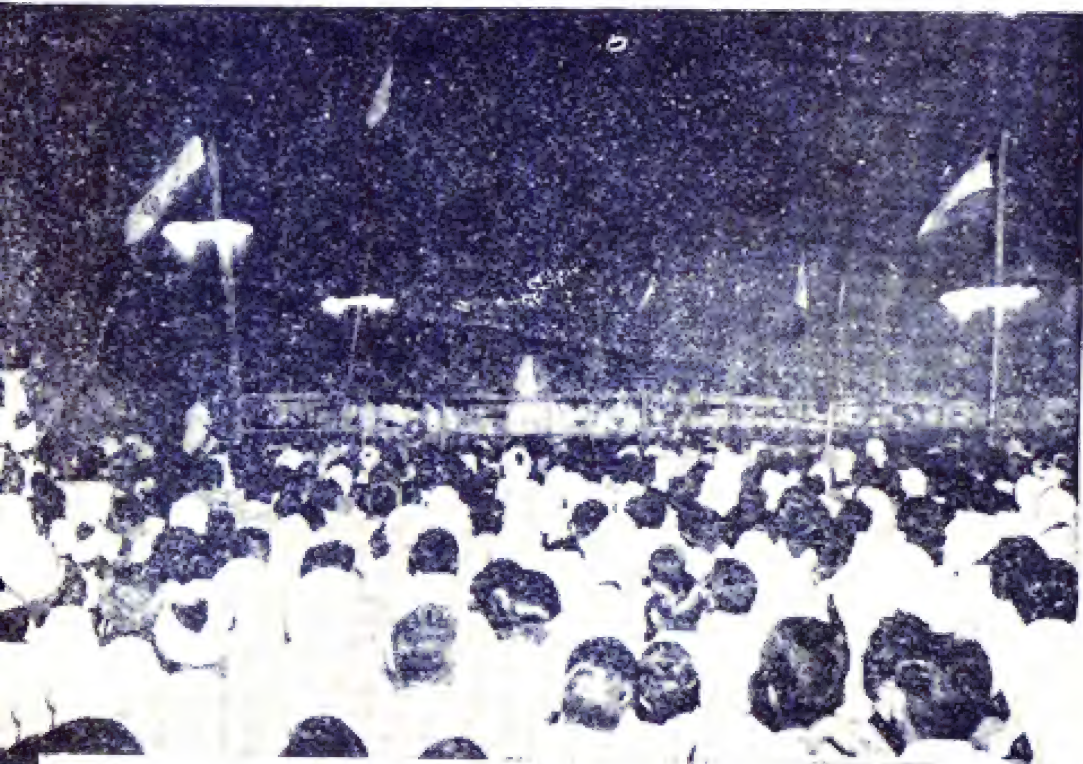

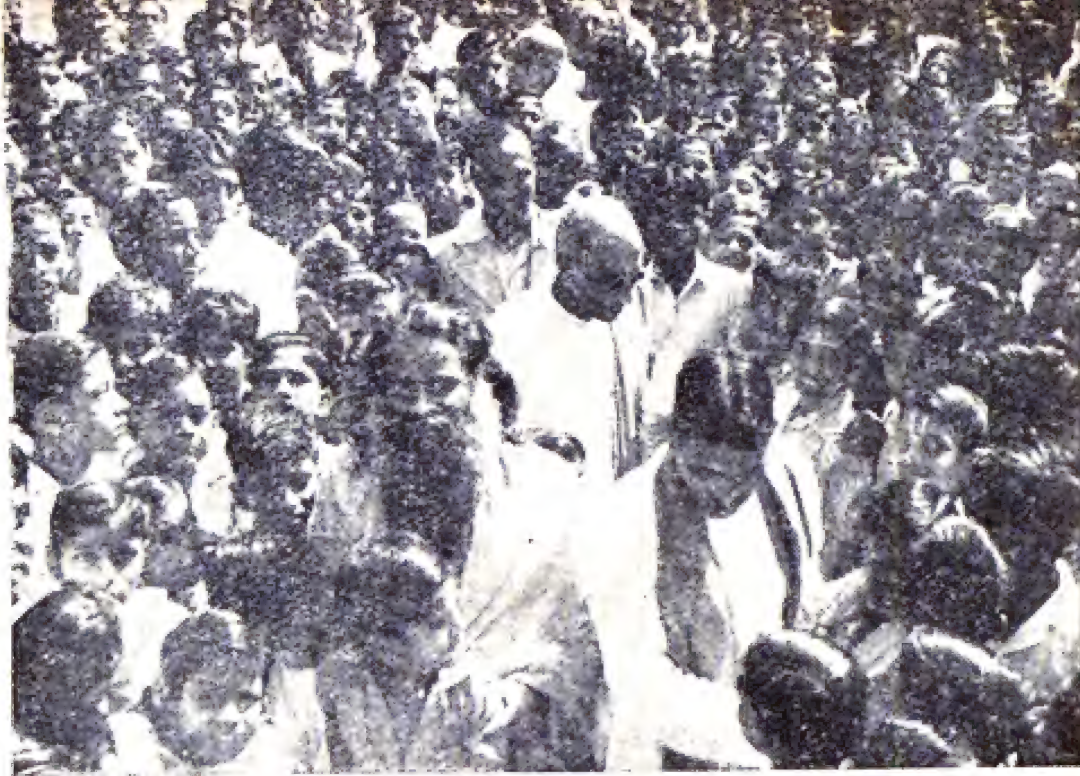
ஜனவரி 10உ வீரங்கத்துக்கு விஜயம் செய்தார். அங்கே முனிசிபாலிட்டி அங்கத்தினர்களின் உபகாரப் பத்திரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். வீரங்கம் முனிசிபல் தந்தவனத்தில் உடியுள்ள திராவிட ஜனங்களுக்கும், ராஜாஜி பேசுவதையும் படத்தில் காணுங்கள்.

திருச்சியில் அன்றிரவு நடந்த வீரம் மாண்டமான போதுக் கூட்டத்தில் ராஜாஜி பேசும் போது அவர் பேச்சில் வலித்துள்ள கூட்டத்தினரைப்போலவே இரண்டு பக்கங்களிலுமுள்ள இரண்டு மூவானக் கொடிகளும் அசைவற்று ராஜாஜியின் வீரங்கத்தில் அடுபட்டிருப்பதைப் படத்தில் காணலாம்.

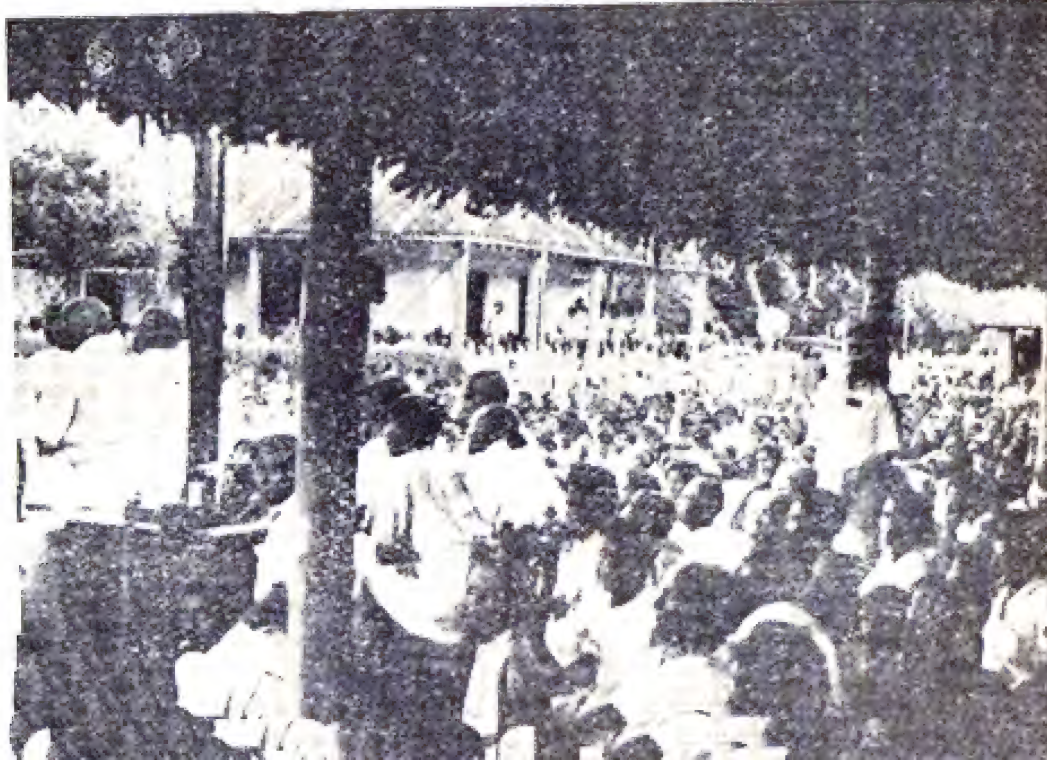

8-1-48 அன்று ராஜாஜி குளித்
தலைக்கு விஜயம் செய்தபோது அவருக்கு
தேவஜித் தொழிலாளர் சங்கம், வக்
கீட்கள் சங்கம், பஞ்சாயத்து பேர்டு,
மாயனார் பஞ்சாயத்து பேர்டு, ஹரி
ஜனவகன் சங்கம் முதலிய பன் சங்கங்கள்
சார்பாக வரவேற்பு உபாசாரப் பத்தி
ரங்கள் வரசித்து அளித்தார்கள்.

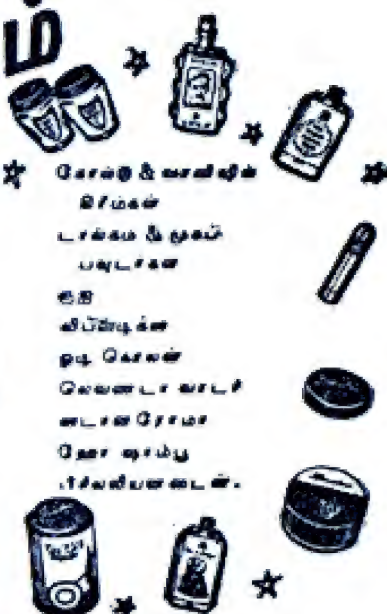
மறுநாள் 9-1-48க் பூவானூர், வானாடி,
ஆங்கரை முதலிய ஊர்களின் வழியாக
அரியனார் வந்து சேர்த்தார். பங்
சாயத்து பேர்டு, விவசாயிகள் சங்கம்,
வக்கீட்கள் சங்கம், அக்கத்தொழிலாளர்
சங்கம் முதலிய பன் சங்கங்கள் அளித்த
உபாசாரப் பத்திரங்களைப் பெற்றுக்
கொண்டு போதுக் கூட்டத்தில் பேசினார்.

ஸ்டானிஸ்டீட் அழகளிக்கும் பொருள்கள்

இந்திய ஒதோஷ்ணத்திற் கேற்ற
தயாரிப்புகள். பரிசுத்தத்துக்கு
உத்திரவாதமுள்ளவை. நறுமண
முள்ளவை. புத்தம்புதியவை.
குறைந்த விலையுள்ளவை.

கோல்ட் லாண்டிங்
பீரங்கன்
டாங்கம் டீ மூவ்
பவுடரன்
கூடு
கிப்ஸுடன்
ஒடி கோலன்
வெள்ளடா வரட்டி
ஸ்டானிஸ்டீட்
கோல்ட்
பீரங்கன் டீ.

ஸ்டானிஸ்டீட்

ESTD 1907

கந்தத்தா, பம்பாய், சென்னை, வங்காளபுரி, கராச்சி, அமிருதநகர்.

தமிழ் மதுமளிக்கெயில் கதைதான்
முதல் ஸ்தானம் பெற்றிருக்கிறது.
கதைகளுக்காகவே தனியான புத்தகம்

கதைக் கடல்

பதிப்பாளியர்: தி. நா. க.

'கதைக் கடல்' புத்தகங்களில் உயர்ந்த
மான தமிழ்ச் சிறுகதைகள், மற்ற இந்திய
மொழிகளில் அவ்வப்போது வெளிவரும்.
கதைகளின் மொழிபெயர்ப்பு, பிறநாட்டுச்
சிறுகதைகளின் மொழிபெயர்ப்பு, ஓரங்க
நாடகம் முதலியன அடங்கியிருக்கும்.

1946 ஜனவரி முதல் டிசம்பருக்கும் பன்னிரண்டு
புத்தகங்கள். ரூ. 1 புத்தகம் ஜனவரி இண்டாவது
வரம் வெளிவரும்.

புத்தகம் ஒன்றுக்கு அனா 12.

(தபால் செலவு தனி)

12 புத்தகங்களுக்கும் ரூ. 9.

(தபால் செலவுடன்)

உங்களுடைய புத்தகத்திற்கு ரூ. 1 செலவுடன்

பெண்களின் புத்தகம்

● ● ● மங்கை

பதிப்பாளியர்: 'குகப்ரியை'

குருப்பம் பாதுகாப்பு, வீட்டு வேலை,
குழந்தை வளர்ப்பு, குழந்தை மனோநிலை,
சமையல், மருத்துவம், கையல், கதை,
கட்டுரை, கவிதை, சுவனம் இன்னும் பெண்
களுக்கான மற்ற விஷயங்களுடன் வருஷத்
தில் பன்னிரண்டு புத்தகங்கள் வெளிவரும்.

டிசம்பரில் முதலாவது புத்தகம் வெளி வந்
தது. வெளிவந்த அன்றே விற்பனையில்லாதது

பிரதி ஒன்றுக்கு ரூ. 1. தபால் மூலம் ரூ. 1-4.

1946 ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரை வெளிவரும்

2 முதல் 13 வரை 12 புத்தகங்களுக்குத் தபால்

செலவுடன் குயரி: பன்னிரண்டு

சக்தி காரியாலயம்

சென்னை : மதுரை : கோயமுத்தூர் : திருநெல்வேலி

கர்ணனும் மாண்டான்

சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்

துரோணர் இறந்த பின் கௌரவப் பட்சத்து அரசர்கள் கர்ணனைச் சேனுபதியாக அபிஷேகம் செய்தார்கள். தேர்க்குதிரைகளைச் சல்யன் நடத்திய நிம்மமான தேரின் மீது கர்ணன் ஏறியின்றான். அவனுடைய தேஜசு மிகவும் பிரகாசித்தது. அவன் தலைமையில் மறுபடி யுத்தம் வெகு உக்கிரமாக நடந்தது. கோர யுத்தத்துக்குத் தகுந்த ஜோதியை நியுணர்வர்கள் பார்த்துச் சொன்ன ஒரு முகூர்த்தத்தை நிச்சயத்து அருச்சுனனும் அவனுக்குக் காப்பாக பீமசேனன் தன் தேரின்மேல் அடுத்தாற்போல் பின்புறம் தொடர இருவரும் சேர்ந்து கர்ணனைத் தாக்கினார்கள். துச்சாதனன் இதைக் கண்டதும் பீமனை எதிர்த்து அம்புமாரி பொழிந்தான். அன்று "சிக்கினாய், துச்சாதனா!" என்னுள் பீமன், "செலுத்த வேண்டிய கடனை முதலும் வட்டியுமாக இப்போது தீர்க்கப் போகிறேன். திரௌபதியை நீ திண்டிய போது காள் எடுத்த சபதம் இப்போது நிறைவேறப் போகிறது" என்னுள். துச்சாதனன் செய்த அக்கிரமங்களை நினைவுக்குத் தந்து கொண்டு கோபம் மேலிட்டு பீமன் அவன்மேல் பாய்ந்தான்.

திரௌபதியை அவமதித்த பாயிஷ்டனை பூமியில் தள்ளி அவன் அங்கங்களைப் படபடவென்று ஒடித்தான். "துன்மார்க்கனே! இந்தக் கையல்லவோ திரௌபதியின் தலைக் கூந்தலைப் பிடித்தது! அந்தக் கையை உடலிலிருந்து பிழ்த்து எறியப் போகிறேன். உனக்கு உதவியாக யாரேனும் இப்போது வரட்டும்! உன்னைக் காப்பாற்றும் திறமை வாய்ந்தவர் யாரேனும் இருந்தால் வரலாம்" என்று துரியோதனனுக்குக் கேட்டுமாறு சொல்லிக்கோப பரவசமாய்த் துச்சாதனனுடைய கையைப் பிடித்து இழுத்து எறிந்தான். பிறகு அவனுடைய ரத்தத்தை உறிஞ்சிக் குடித்து பீமசேனன் காட்டு மிருகத்தைப்போல் மிக்க கோரமான காட்சியைத் தந்தான்.

"முடித்தேன்! இந்தப் பாபிடைக்குறித்துச் செய்யப்பட்ட சபதம் நிறைவேறிற்று. இனி இந்த துரியோதனனைப் பற்றியது எஞ்சி சிற்றிற்று. அந்த யாகப் பகவும் தயாராகட்டும்" என்று சொல்லி பீமசேனன் யுத்தகளத்தில் யம சொரூபமாகத் தான்டலம் ஆடினான். இந்தக் கோரக் காட்சியைப் பார்த்து அனைவரும்

நடுங்கினார்கள். கர்ணனும் பயந்து நடுங்கினான். சல்யன் கர்ணனைத் தேற்றினான். "இது திரௌ உனக்குத் தகாது. துரியோதனன் மனமுடைந்து நிற்கும் போது நீயும் தைரியத்தை இழக்க வகாது. துச்சாதனன் இறந்த பின் உன்னைத்தான் அனைவரும் எம்பி யிருக்கிறார்கள். முழுப் பொறுப்பும் பாரமும் இப்போது நீ தாங்கவேண்டும். எத்திரிய தருமத்தை நடத்து. அருச்சுனனைத் தாக்கி வெற்றிபோ கவர்க்கமோ பெறுவாயாக" என்னுள்.

தன் தேரை ஓட்டிய சல்யன் சொன்னதைக் கேட்ட கர்ணன் கண்கள் சிவந்து கோபாவேசமாய் அருச்சுனனைத் தாக்கச் சென்றான்.

"இந்த யுத்தம் போதும். இனி விரோதத்தை நிறுத்தங்கள். துரியோதனா! என் அப்பனே! பாண்டவர்க லிடம் சமாதானம் செய்து கொள். யுத்தத்தை நிறுத்து" என்னுள் அக வந்தான். "அந்த மூர்க்கனா பீமன் காட்டு மிருகம்போல் ரத்தம் குடித்துக் கொண்டு பேசியது உன் காதில் விழ வில்லையா? பக்கத்தில் இருந்தாயோ? சமாதானம் ஏது? வீண் பேச்சு ஏன் பேசுகிறாய்" என்று துரியோதனன் அகவந்தாமனுக்குச் சொல்லி விட்டு, சேனையை மறுபடி வியூகப்படுத்திப் பாண்டவர்களைத் தாக்கக் கட்டளை யிட்டான்.

அருச்சுனனுக்கும் கர்ணனுக்கும் பெரும் போர் நடந்தது. விஷப் பாம்பின் வாய்போல் நெருப்பைக் கக்கும் ஒரு அம்பைக் கர்ணன் அருச்சுனன்மேல் செலுத்தினான். கிருஷ்ணன் அந்தச் சமடம் தேரைத் தன் காலால் அழுத்தி ஐந்து அங்குலம் தரையில் பதியச் செய்து அருச்சுனனைக் காப்பாற்றினான். சப்ப முகால்திரம் நம் அருச்சுனனுடைய கிரீடத்தைத் தாக்கிச் சென்றது. ரோஷாவேசம் கொண்ட அருச்சுனன் வில்லில் அம்பு தொடுத்தான். அச்சமாய் கர்ணனுடைய தேரின் இடப் பக்கத்துச் சக்கரம் யுத்தகளத்தில் மண்ணில் பதிந்து சிக்கிக் கொண்டது. "நீல்! நீல்! ரத்தின் சக்கரம் இறங்கி விட்டிருக்கிறது. அதைத் தாக்கி நிறுத்தப் போகிறேன். பாண்டவனே, அதுவரையில் தாமதிப்பாயாக.

நீ ஷத்திரிய தர்மப்படி போர் நடத்து
பவன் என்று பெயர் பெற்றிருக்கியும்,
அந்தப் புகழை இழந்து விடாதே. நீ
ரதத்தின் மேல் இருந்து கொண்டு ரத
மில்லாமல் தரையில் நிற்பவனாகிய என்
மேல் பாணம் செலுத்துதல் தகாது. நான்
சக்கரத்தைத் தூக்கும் வரையில் சிறிது
நேரம் எனக்காக உன் போரை நிறுத்து"
என்னுள்.

கர்ணன் சொன்னதைக் கேட்டுக்
கொண்டிருந்த கிருட்டிணன் "கர்ணனே,
தருமம் என்பது உனக்கும் நனைவுக்கு வரு
கிறதா? கஷ்டம் பேரிட்டபோதல்லவா
நீ தருமத்தைச் சிந்திக்கியும்? நீயும் துரி
யோதனனும் துர்சாதனனும் சகனியும்
திரௌபதியைச் சபைக்கு இழுத்தீர்களே,
அப்போது ஏன் தருமம் என்பது உனக்
குப் பிடிக்கவில்லை? குதாட்ட சாமர்த்
தியம் தெரியாத தரும புத்திரனை
ஓமாற்றினீர்களே! அப்போது உன்

னுடைய தருமம் எங்கே போய் மறைந்
திருந்தது? பிரதிக்கொடுப்படி பன்னிரண்டு
வருஷம் வனவாசமும் பதின்மூன்றாம்
ஆண்டு அக்ஞாத வாசமும் முடிந்தபோது
யுதிஷ்டிரனுக்குச் சேர்ந்த ராஜ்யத்தைக்
கொடுக்க மறுத்தது தர்மமா? அப்போது
உன் தருமம் எங்கே ஒளிந்திருந்தது?
பீமனை விஷமிட்டுக் கொல்லப் பார்த்த
பாபிக்ருடன் சதி செய்தாயே? அரக்கு
மாளிகையில் தூங்கி யிருந்தபோது குந்தி
புத்திரர்களைச் சுட்டுக் கொல்லப் பார்த்
தாயே? அப்போதெல்லாம் தருமம் எங்கே
போயிற்று? திரௌபதியை அசியாய
மாய் அவமதித்து அக்கிரமம் செய்த
காலத்தில் நீ பார்த்துக் கொண்டிருந்து
சிரித்து சந்தோஷித்தாயே? அப்போது
தருமம் உனக்கு என்ன சொல்லிற்று?
'உன் புருஷர்கள் உனக்கு உதவவில்லை.
வெறு புருஷனைத் தேடித் கொள்'
என்று பதிலிரதைக்கு உன் நாக்கால்

சொன்னாயே? அப்போது தரும் எங்கே போயிற்று? பாவனை அபிமன்யுவை வெட்கமில்லாமல் குழந்து கொண்டு பலரும் சேர்ந்து கொன்றிருக்களை அப்போது உன் தரும் நீளை எங்கே போயிற்று? கண்ணே! பாவினே! தருமத்தை ஏன் இழக்கிறாய்?" கிருஷ்ணன் இவ்வாறு சொல்லக் கண்ணன் தன் தலையைக் குவிந்து பதில் சொல்லாமல் மௌனமாக பூமியில் அழுந்தி நின்ற தேரின்மேல் நின்றே போரைத் தொடர்ந்தான். ஒரு அம்பு அருக்கனைத் தாக்க, அவன் சிறிதளவு அசைந்தான். அந்தச் சமயத்தை உபயோகித்துக் கண்ணன் தேரி வின்று கீழே குதித்துச் சக்கரத்தைத் தூக்கப் பார்த்தான்.

தெய்வத்தால் கைவிடப்பட்ட கண்ணன் எவ்வளவு மூவன்றும் சக்கரத்தைத் தூக்க முடியவில்லை.

அச்சமயம் கண்ணன் தான் பரசுராமரிடம் கற்றிருந்த அஸ்திரங்களை நீளைவுக்குத் தந்துகொள்ளப் பார்த்தான். சாபத்தால் மறந்து போய் விட்டது.

"அருக்கனே! தாமதிக்க வேண்டாம். பாபியாகிய இந்தப் பகைவனுடைய தலையை வெட்டும்படியாவ அப்பைச் செலுத்து" என்று அருக்கனை மாதவன் அச்சமயம் தூண்டினான்.

"பிரபுவின் அந்த வார்த்தையை மிதித்து அருக்கனின் குதபுத்திரனுடைய தலையை அம்பால் சேதித்தான்" என்கிறார் வியாசர். தரும் விரோதமாக நடந்த இந்தக் காரியத்தை அருக்கனுடைய பொறுப்பாகவே விட்டுவிடக் கவிக்கு மனம் வரவில்லை. பகவான் கண்ணனுடைய செயலாகவே வைத்து விடுகிறார். கண்ணன் எய்த அம்பு அருக்கனின் தலையில் விழாதபடி ரதத்தை அழுத்தியதும் கண்ணனே. மண்ணில் பறிந்து விட்டிருந்த தன்னுடைய தேர்ச் சக்கரத்தைத் தூக்கிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் கண்ணனைக் கொல்லச் செய்ததும் கண்ணனே — அக்காலத்து யுத்த தருமத்திற்கு இத்தகைய காரியங்கள் முற்றிலும் விரோதமாக எண்ணப்பட்டு வந்தன. அந்த பாரத்தைச் சுமக்க பகவான் கண்ணனைத் தவிர வேறு வாராய் முடியுமா?

நேக பலத்தைச் செலுத்தி கடத்தும் போரின் மூலம் அதர்மங்களையும் அக்கிரமங்களையும் அடக்கலாம் என்று ஆனசப்பட்டுச் செய்யும் எத்தனங்கள் எல்லாம் வீண். தருமத்துக்காகச் செய்யும் போரிலும் அதர்மங்கள் நடந்தேதான் கீறும். அதனால் மொத்தத்தில் அதர்மமே வளரும்.

ஸ்டானிஸ்கீஸ்மா

அஞ்சனம்

முகப்பரு, புண், கடி, நணம், சொறி சிவங்கு
களைப் போக்கவல்லது

காப்பான் புண்ணுக்கு
கைகண்ட மருந்து

டூன் 1-க்கு ரூபாய் 1.

ஸ்மித் ஸ்டானிஸ்டீட் & கோ., லிமிடெட்.

கூலகத்தா, பம்பாய், தேன்னை, லக்ஷ்மணபுரி, கனாச்சி, அமிருதநாகர்.

இதுவே அவைதீ!

ஸ்டானிஸ்டீட் கிரைப்பீஸ்

குழைந்தகளின் குடல் கோளாறுகளுக்கான மருந்து. S.S.A.T.M.B

ஸ்டீட் ஸ்டானிஸ்டீட்
கல்கத்தா, பம்பாய், சென்னை, லாக்மணபுரி, கராச்சி, அமிருதஸரன்.

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம் மதுரை மில்ஸ்

கம்பெனி லிமிடெட்

மதுரை : தூத்துக்குடி : அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 லுக்கும் அதிகம்.

நம்பி 80 வரை லுக்கம்

எங்குடைய விசேஷமான லுக்கம் : ஒத்தை துக், இரட்டை துக், பனியன் நொவுக்கேற்ற கோன் துக், மிக் நொவுக்கேற்ற சீஸ் துக், முறுக்கேற்றிய துக் நுங்கன் சப்ளை சேய்வு : கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறிகளுக்கு வேண்டிய காரிக்கன் துல்கன், இயந்திர நொவுக்கேற்ற வார்ப்பு துல்கன், கனத்த வெப்பிய, கான்வான் முதலியவைகளுக் கேற்ற மடக்கு இரட்டை துல்கன், மற்றும் பின்னல் இயந்திர நொவுக்கேற்ற மிருதுவான சன்ன துல்கன். எல்கன் எகிப்திய பருத்தி துல்கன் இறக்குமதியாகும் துல்கன் போல் எக்ஸர் வகையிலும் கீர்த்தி பெற்றவை. நுங்கன் துற்பதைத் தவிர நெய்வதிலும், ஐக்கிய மாகாண சர்க்கார் நுங்கன் அறிக்கையில், இத்தாலியிலே துறக்கப்படும் துல்கனில் எல்கன் துல்கன் மிருதுத் தன்மைக்கும், சன்னத்திற்கும், நேர்த்திக்கும், அழுத்தத்திற்கும் மிகக் கிறத்தவை போன்றும், எக்ஸர் நொவுத் நொழினான்களும் விஞ்ஞபவதாகவும் உறுதிசூகன்.

மானேஜர்கள் : ஏ. & எப். ஹார்வி லிமிடெட்

J & N REMINDERS

ஞாபகக் குறிப்பு

- வேலையின் வகை : இக்கனமாக உன்வெளிப் புறங்களைப் பாதுகாக்கவோ அல்லது அலங்கரிக்கவோ வேண்டுமா?
- அவர்யமாக வேண்டியவை : மிகக் குறைந்த செலவில் போதிய அளவு பாதுகாப்பளிப்பதோடு கட அலங்காரமாகவும் இருக்கக் கீழ்க்கண்டவைகளை உபயோகிக்கவும்.
- "1 குடை", "2 குடை", "3 குடை" வர்னத் தயாரிப்பு.
- குடை மார்க் வர்னின்
- ஐக்கிரம் உலர்வுதோடு மர இரும்புச் சரமான் களுக்குப் பளபளப்புமளிக்க
- குடை மார்க் வர்னின் வர்னம்.

JENSON & NICHOLSON
MAKERS OF PAINTS

காலகேசபம்

தன்னை யோசனை

"இரவு ஒரு அதைக்கு வாடகை என்ன?"

"இரண்டு ரூபாய்!"

"காசு ஷேட்டுக்கு?"

"ஒன்றுமில்லை!"

"சரி, உதவைத் திறந்து விடுங்கள். இரவு முழுவதும் வண்டியிலேயே போக்கி விடுகிறேன்!" —ஆர். ஏ. எம். நான்.

★

எத்தனை கை?

"டேய்! நான் கொடுத்தேனே அந்தப் புத்தகத்தைத் திருப்பித் தருகிறாயா?"

"என் இப்போழுது சோம்ப அவசரமோ? அடுத்த விட்டு ராஜாவுக்குப் படிக்கக் கொடுத்திருக்கிறேன்."

"புத்தகச் சொத்தக்காரனுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று என்விடம் கொடுத்த கப்பு கேட்டான்." —என். பாலகந்தரம்மாணம்.

★

சகவாசம்

புதிதாக வேலைக்கு வந்த கையாள், குமாஸ்தா யானைகளுக்கு அறிமுகப் படுத்தினார்.

குமாஸ்தா:—கையாள் பரம யோக்கியன். போய் பித்தளிட்டம், திருட்டு, புரட்டு ஒன்றுமே கிடையாது.....

மாணலர் (குறுக்கிட்டு):—ஆ! அதற்குள் இவனுடைய யோக்கியத்தைப் பற்றி நாம் எப்படி அறிவறடியும்! நம்மோடு 'பயல்' ஒரு மாதம் பழகட்டும். அப்பற (மு)ம் தன்னை வனிக் இருத்தாத்தான் தெரியும்! —நியாகு.

★

அவர் தவறு

தொடர்மான்டர்:—என்ன அது! பக்கத்து வகுப்பில் ஒரே உச்சாடக இருக்கிறதே! என்ன காரணம்?

மற்றொரு ஆசிரியர் (போய்ப்பிரித்து வந்து): அதுவா! அந்த வகுப்பு உபாத்தியாயர் வாய் தவறி ஒரு வார்த்தை சொல்லி விட்டாராம்: அதனுடைய அப்படி இரைச்சலாக இருக்கிறது.

தொடர்மான்டர்:—என்ன சொல்லி விட்டார் அப்படி?

மற்ற ஆசிரியர்:—ஒன்று மில்லை. கையாள் பார்த்து 'தீயன் சப்தம் செய்யாமல் இருத்தாத்தான் பாடம் நடத்துவேன்' என்றாராம்! —என். வி. வெங்கடேசன்.

முன்னோசனை!

மனைவி:—குழந்தை 'பிராமிரஸ்' சிபோர்ட்டுடன் தீயன் கையெழுத்துப் போடாமல் கை விரவ குறி என் வைத்திருக்கிறீர்கள்?

கணவர்:—எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவனுடைய பிள்ளையா இந்த மன்னு? என்று வாத்தியார் ஆச்சரியப்பட்ட மாட்டார் அல்லவா? —அம்மணி.

★

ஏற்பட்ட பணம்

ராஜா:—உமது பெண்ணுக்காக "மணமகன் தேவை" என்று பத்திரிகை கலில் விளம்பரம் போட்டிருக்கிறேன் ஏதாவது பணம் உண்டா?

சோழா:—ஓ! வந்த விண்ணப்பங்களுக்கு பதில் போடுவதற்காக ஒரு குமாஸ்தாவை நியமித்தேன். பிறகு அவனுக்கே பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொடுத்து விட்டேன்.

—ஜி. கார்த்திகேயன்.

★

மன்னிக்கவேணும்

ஜோசியர்:—தற்சமயம் உன் பிள்ளை பழகி வரும் ஒருவன் இப்போது மாதந்தமையப் போகிறான்.

ஒருவன்:—ஆம். நான் மணியில் கொண்டு வர எடுத்துவிட்டேன். மன்னிக்கவேணும்! —டி. சங்கராசாரி.

★

எப்படி வருவார்?

தாயர்:—என் இன்னும் உன் புதுஷன் விட்டுக்கு வரவில்லை?

அவன் பெண்:—தீ ஊர்விடுத்து வந்திருப்பதாக நான் ஆரோக்சுச் சொல்லி அனுப்பி விட்டேன்! —கே. என். கிருஷ்ணமூர்த்தி.

★

விண் மயக்கம்!

வேங்கடாசர் (அவசரமாக ஓடி வந்து):—அம்மா! மாடி அதைமேல் மூச்சைப் போட்டு விழுந்து கிடக்கிறது ஸார்!

சுமாரி:—என்னடாது! எப்படிடா விழுந்தா? விவரமாகச் சொல்லுடா!

வேங்கடாசர்:—ஒண்ணுமே செய்யவில்லை அவரு! பிரேமைத் திறந்தாரு. உடனே விழுந்துட்டாரு!

சுமாரி:—சரிதான்! நான் தேத்திக்கு வாங்கிக் கொண்டு வந்த பட்டுப் புடவைகளைப் பார்த்து விட்டாச் போல் இருக்கு! —கே. மோகனன்.

★

உண்மை!

நாய்:—என் குழந்தை என் ஜாதையாகவே இருக்கிறதாம். இதன் அப்பா அடிக்கடி சொல்கிறார்.

சுகேதே:—நானும் அப்படித்தான் திரிந்தேன் ..... சொன்னால் கோபித்துக் கொள்வாரோ என்று போய் இருந்தேன்!

—கே. ஸ்ரீநிவாசன்.

'ZEPHROL'

“ஸெப்ரால்”

இருமலுக்கான
ஸிரப்

எரிட்டரைன் அடங்கியது.

பாட்டில் விலை ரூ. 1/8

கீழ்க்கண்ட வாய்ப்பு “M & B - 693”

தயாரித்தவர்களால் அளிக்கப்படுவது.

மே & பேக்கர் லிமிடெட்

MAY & BAKER LTD.

புத்தகப் பார்!

ஒரு நாள் கூத்து

[ஆசிரியர்: நாடோடி; கிடைக்குமிடம்: நாடோடி, தியாகராயநகர், சென்னை; விஷ: குபாய் மூன்று.]

என்றைக்குமின்றைத் திருநாளாய் விடுவான் சாமி அய்யர் ஒரு சங்கடப்பம் செய்து கொண்டு விடுதல்: இன்றைக்குப் போய்வியே போகவதில்லை. உண்மையையே வாரிடமும் போகவது என்று. கடன்காரன் லோக்குதல் வருகிறான். அவனிடம் தம் சங்கடப்பத்தை திறைவேற்றப் போய் அடியும் வந்ததும் வாய்க்கிக் கொண்டு விடுதல். பிறகு ஆரீஸ் மாசேஜர்டம் போக அயர் வேலையைவிட்டுத் தூத்துக்குடி. மணி விடம். மாமனாரிடம் - எம்மாசிடம் - ஒரே சண்டை, சாண்டி. ஒரு நாள் உண்மையைப் போதேற்றத் தந்தக் கூத்துத்தான் ஒருநாள் கூத்து என்னும் நாடோடி புத்தகத்தின் முதல் கட்டுரை.

மேற்படி ஒருநாள் கூத்தின் சம்பவங்கள் ஒரே சோக சிவமமாக உட்காணுக்குத் தோன்றுகிறதல்லவா? இத்தப் புத்தகத்தின் அடுத்த கட்டுரை 'சோக சிவம்' தான்.

இத்தச் சோக சிவத்தில் பல கொண்களையும் பகை குருத்தெழுத்துகளையும் தடத்தி, ஞானிய சிவமமாகச் செய்து நாடோடி. எத்தனை பாய்க்காரன் விஷயங்கள் விடுத்தும் தகைச் சுவையாகக் கண்டுபிடித்து இழந்துவரக் கூடிய நாடோடியின் தனிப்பட்ட ஆற்றல் இத்தக் கட்டுரையில் தனக்கு வெளிவரவருகிறது.

துன்பம் திறைத்த இத்த உரைத்தல்
செிக்கத் தெரிந்தவன் பாக்விவாரி: பிறகு குச் சிரிப்பு முட்டி அறித்தவன் இன்னும் பாக்விவாரி: தன்னைப் பார்த்து, தன்னுடைய குற்றம் குறைபாட்டைப் பார்த்துச் செக்கத் தெரிந்தவன் மிக மிக பாக்விவாரி: தன்னைப் பார்த்து மற்றவர்கள் செக்கும்படி செய்து ஆற்றல் வாய்க்கவரு என்றாவதற்கும் அதிக பாக்விவாரி.

மேற்கூறிய நானு வகை பாக்விவாரிகளையும் பெற்றவர் நாடோடி. தன்மையும் தம்முடைய விடிகளையும் அடுத்த விட்டுக் காசாக்கியும் ஆரீஸ் சித்தெதிக்கியும் பற்றியே முடிவின்மையம் எழுதி, தாமதச் செத்த மற்றவர்களையும் செக்கப் பண்ணும் அடியை சக்தி இத்தப் புத்தகத்தின் பூணமையச் சோபிக்கிறது.

உலகம் சுற்றும் தமிழன்

[ஆசிரியர்: ஏ. கே. செட்டியார்; வெளிப்பு: குமரி மணி; விஷயம்: தமிழ்ப்பண்ணை, தியாகராயநகர், சென்னை; விஷ: கு. 4.]

உலகத்தை ஒரு சுற்றுச் சுற்ற வேண்டும் என்றதற்குத் தந்திழைக்க கட்டவுள் சிவபெருமானையே ஒரு சுற்றுச் சுற்றி வந்து விட்டு உலகத்தைச் சுற்றியாட்க என்றுதான். தமக்கு அத்தச் சிவமக்கட இல்லை. படுத்தப் படுக்கையிலே விடுத்து கொண்டிட கப்பல் ஏறி ரயில் ஏறி விமானம் ஏறி ஜப்பான் முதல் அமெரிக்கா

வரை ஒரு சுற்று சோம்ப ஆனந்தமாகச் சுற்றி வந்து விடலாம்.

ஒரு குறும்புக்கார கிரேக்கப் பெண்ணிடம் "உங்கள் பாதையில் 'வந்தனம்' என்று சொன்னு வதற்கு என்ன?" என்று கேட்டாராம் ஏ. கே. செட்டியார். அவள் 'மீயின மீன்கள்' என்னுளாம். இன்னொரு கிரேக்கரைப் பார்த்த போது சோம்ப அன்புடன் 'மீயின மீன்கள்' என்னுளாம். அவர் "அப்பா இவியிடம் அப்படிச் சொன்னாரே! 'மீயின மீன்கள்' என்னும் வந்ததில் விழு என்று அத்தம்" என்னுளாம்.

இத்த ரமணன் புத்தகத்தைப் படிக்கும் போது வாராவது குறுக்கே வந்து தொத்தாடி பண்ணினால் மீயின மீன்கள் என்று சொல்லித்தான் அவர்களை தாம் வரவேற்க வேண்டியதாய்விடுகும்.

பதினெட்டாம் பெருக்கு

[ஆசிரியர்: த. மீச்சாழித்தி; பிரசாரம்: ஸ்ரீமாத்ரம் பிரசாரம், திருச்செழும்பு: விஷ: கு. மூன்று]

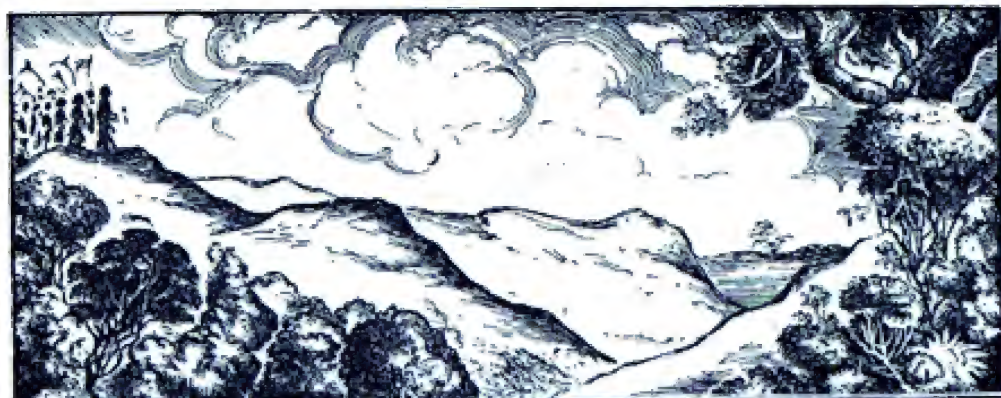
இன்று தமிழ் நாட்டிலே சிறு கதைகளுக்காக ஒருவர் உயிர்வாழ்கிறார் என்றும், அவர் ஆசிரியர் த. மீச்சாழித்தியைத் தவிர வேறு யாராவருக்க முடியும்?

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள், காலஞ்சென்ற கு. ப. ரா. கைக் காட்டிலும் அதிகமாக மலிவாகை செய்யும் எழுத்தாளர் ஒருவர் உண்டு என்றும் அவர் ஸ்ரீ மீச்சாழித்தி அவர்கள் தான். தேற்றத் தோன்றிய புது எழுத்தாளர்களுடைய கதைகளெல்லாம் புத்தக வடிவில் வந்திருக்கும் போது, ஸ்ரீ மீச்சாழித்தியின் கதைகள் ஏன் இன்னும் புத்தக வடிவில் வெளிவரவில்லை என்பது பரிகாசம் அடையாமை யிருந்தும் ஆனால், அத்தத் தாமதத்திற்குக் காரணம் இப்போததான் புரிவிறது. அவருடைய புத்தகம் ஸ்ரீமாத்ரம் பிரசாரம் வெளிவர வேண்டுமென்று இருக்கும் போது சாதாரணப் பிரசாரமாக எப்படி வெளிவரும்? ஆசிரியருக் தேற்றப் போருத்ததான பிரசாரமாம்! ஸ்ரீ மீச்சாழித்தியின் எழுத்துத் திறமைக்கு ஸ்ரீமாத்ரத்தைத் தவிர வேறு எதை உதாரணமாகச் சொல்வது?

ஸ்ரீ மீச்சாழித்தி மேல் நாட்டிச் சிறுகதை இலக்கியக்கலை யெல்லாம் தனக்கு பயின்றவர். சிறு கதை துட்பயக்களை எல்லாம் தனக்கு உணர்ந்தவர். வேறும் காதல் ஒன்றே சிறு கதை எழுதுவதற்கு வசதியான போருள் என்று கருதுபவரல்ல. வாய்க்கையின் பல் வேறு அம்சங்களையும் சிறுகதைகளினே துட்பயக்கப் புருத்தும் திறமையை இத்தக் கதைத் தொகுதியிலே தாம் காண்கிறோம். பதினைந்து கதைகளடங்கிய இத்தத் தொகுதியிலே எது மிகவும் சிறந்தது என்பதை நினைப்பது சிரமமான காரியம். கனகுன் கையிட்ட இடமெல்லாம் கனாவின் சிறப்பு தென்படத்தானே செய்யும்? போதுமாக, இத்தத் தொகுதி சிறுகதை இலக்கியத்திற்கு ஒரு சிறந்தப் பேரக்கிழைமாயும்.

ஸ்ரீ மீச்சாழித்தி தன்னை எழுத்தாளர், கலைஞர், தீண்ட அழகான நாடியுள்பட, கலைஞருக்கு வேண்டிய எல்லா அம்சங்களும் அவரிடம் அமைந்திருக்கின்றன. அவரைப் போன்றவர்கள் தாம் தமிழ் மொழிக்கு தன்னை வேண்டிய முடியும். அவருடைய இலக்கியச் சோகைக்குத் தமிழ்நாடு தன்னை உதாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

கம்பர் தரும் காட்சி [பு.கே.சி.]

129. அவளுக்கும் விமோசனம்.

ராமன் மேல் சூர்ப்பனகைக்கு உண்டான காதலின் வேகம் இப்படி அப்படியல்ல; அவளை எப்படி யெல்லாமோ துன்புறுத்துகிறது. அது, சித்திர வதையே செய்கிறது. அந்த நிலையில் அந்த நேரம் வந்தது. காதலின் கொடுமைக்கு அளவேது? பிறகு இரவும் வந்தது, நிலவும் வந்தது. சகிக்க முடியாத தாபத்துக்கு உன்னாடுகள் அவள்.

இவ்வளவு கஷ்டத்துக்குள்ளும் ராமனை அடைந்து விடலாம். அவனோடு வாழலாம் என்ற ஆசை அவளது மனசை விட்டுப் போன பாடாக இல்லை. உருவெளித் தோற்றங்களும் சிகழ்ச்சிகளும் மனக் க்குள் வந்து வந்து மறைவின்றன. இந்த ஏமாற்றத்தை ஒழிப்பதற்கு வழி தெரியவில்லை. புலம்புகிறாள்—ராமனை விளித்துத்தான்.

‘வஞ்ச னைக்கொடு
மாயைவ ளர்க்கும்என்
நெஞ்ச புக்(கு)என(து)
ஆவத்தை நீக்(கு)’எனும்;
அஞ்ச னக்கிரி—
யேஅரு ளாய்’எனும்;—
நஞ்சம் நக்கினான்
போனந டுங்குவான்.

[வஞ்சனைக் கொடு மாயை வளர்க்கும்: என்னை வஞ்சித்து வஞ்சித்துக் கொடிய மாயைகளை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கும்: என் நெஞ்சு புக்கு: இந்த நெஞ்சுக்குள் வந்து என்னை அணிந்து: எனது ஆவத்தை நீக்கு

எனும்: என்னுடைய கஷ்டங்களை யெல்லாம் தீவர்த்திப்பாயாக என்று,—புலம்பும்: அடுத்த நாற் போம்—அஞ்சனக்கிரியே! அநுளாய் எனும்: நீ மனமே, (ராமனே) என்னை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டாயா என்று புலம்பும்: இப்படிப் புலம்புகிறது யாச்.—நஞ்சம் நக்கினான் போன நடுங்குவான்: விஷத்தை ஏதோ அகன்மரத்தாய் உட்கொண்டவன் போன நடுக்க மூற்றவளான சூர்ப்பனகை.

குறிப்பு:—ராமன் நெஞ்சோடு வந்து அணிந்துவிட்டால் அந்த நெஞ்சுக்குள் (மனசில்) உண்டாகும் மயக்கங்கள் எல்லாம் தீர்த்து விடும் என்பதான மயக்க பாவம் வெகு அழகாகத் தொனிக்கிறது.]

சிறையின் அழகை வியக்கும்படியும் செய்கிறது காதல் வெறி:

நாம் கண்ட பெண்ணின் கண் அட்டா, நீலோற்பலமா அல்லது கயத்தாடுனா? அவளுடைய அழகோ, லக்ஷ்மி தேவியை விட மேலாய் இருக்கிறது. அப்படியிப் பட்டவன் மனைவியரீய் இருக்கும்போது, என்னையும் ஏறிட்டுப் பார்ப்பானா அவன்.

‘காவி யோகய
சோளனும் உண்டுணைத்
தேவி யோ,நிரு
மங்கையிள்ச் செவ்வியான்!
பாவி யேனையும்
பார்க்கும் கொளோ’எனும்,—
ஆவி ஓயினும்
ஆசையின் ஓய்வினான்.

[காவியோ கவியோ எனும் கண் இளை
தேவியோ: தீவிரப்பலம்நாடு, அல்லது
கயல் மீள்தாடு என்று என்னும்படியான
கண்டைக் கொண்ட அந்த மனையாளோ:
திரும்புகையில் செவ்வியாள்: லக்ஷ்மி
தேவியை விட அழகிற் சிறந்தவர்.—இப்படி
மனையாள் இருக்க; பாவியையையும் பார்க்கும்
கொளோ எனும்: விதி கெட்டவனான என்னை
யும் கண் ணேடுத்துப் பார்க்கவா செய்வான்
என்றும் புலம்புகின்: யா?]

ஆவி ஒயிலும்

ஆராயின் ஒய்விலான்

உயிர் போகிறது போல் இருந்தாலும் ஆரை
அவன் மனதை விட்டுப்போகிறதாக இல்லை.]

சூர்ப்பனகையினுடைய காதல் அவளை
இப்படிப் பாடாய்ப் படுத்திக் கொண்
டிருக்கிறது: அந்த வேளையில்:

ஆன்ற காதல்

அத்துற எய்துழி.

மூன்று நோகமும்

மூடும் அரக்கராம்

ஏன்ற கார்திருள்
தீக்க, இ ராகவன்

தோன்றி னுள்ள
வெய்யவன் தோன்றினான்.

[ஆன்ற காதல்: சூர்ப்பனகையின் அடல்
காத் பேரும் காதல்: அத்துற எய்துழி:
மேனே சொன்ன விதமாக அவளைத் துள்
புறுத்திக் கொண்டிருக்க: மூன்று நோகமும்
மூடும்: மூன்று உடைக்கலையுமே தங்கள்
கொடிய செய்கைகளால் துன்புறுத்தி வரும்!
அரக்கராம் என்ற கார்திருள் தீக்க: அரக்கர்
ளையே நெருங்கிய இருளை தீக்குவதற்கு:
இராகவன் தோன்றினான் என: ராமன்
தோன்றியது போல: வெய்யவன் தோன்றி
னான்: சூரியன் கிழங்கில் உதயமாகுன்.]

இரவில் சூர்ப்பனகை பட்ட கஷ்டத்தை
யெல்லாம் பார்த்தோம். தாங்க முடியாத
கஷ்டத்தான். அந்தக் கஷ்டங்களுக்கு
முடிவே இல்லையோ யென்று அவளுக்குத்
தோன்றியது. அப்படியோமக்கும் தோன்
றியது. — இரவு முடிந்தது ஒருவாருக.
கிழங்கில் சூரியனும் உதயமாகுகுன்.
அந்தக் கஷ்டங்களும் மயக்கங்களும் ஒரு
வாறு நிவர்த்தியாகின்றன. விமோசனமே
அவளுக்கு உண்டானது போன்ற பாலம்
செய்யுளில் தொனிக்கிறது.

நூலே வாரத்திலே
வீரந்துஸ்தானி போதனை

தமிழ் ஹிந்துஸ்தானி
ஆசிரியர்:
பண்டித.கம.சிவராம சர்மா "விசாரத்"

தமிழ்ப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் கலப்பாக இந்துஸ்
நாட்டியை உச்சரிப்பு நோஷ்பின்னி பேசுவதற்கு மட்டும்
கற்கக்கூடியது. இந்துஸ்தானி, ஹிந்தி பேசும் படங்களை
சரிக்கலாம். இன்னும் உத்யோகஸ்தர்கள், வியாபாரிகள்,
யாத்திரிகள் யாவரும் தன்மனையுடையவாம். விலை 1.40

B. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ், புஸ்தக வியாபாரிகள்
41, வெங்கடராமய்யர் தெரு, ஜி.டி.சென்னை.

குறைந்த விலையில் உயர்ந்த பதிப்பு!
மீனம்
வால்மீகி ராமாயணம்
வசன காவியம்
காஞ்சிபுரம் பிரதிவாதி பங்காசம்
அண்ணங்கராசாரியார் சுவாமிகள்
மேலி பேயர்த்தது
1350-பக்கங்கள், 20 ஆப்போன் படங்களுடன்
கூடியது, 2 வால்மீகி காவியை பாசென்று ரூபா. 6
உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதம் ... .. விலை ரூபா 8
(தபால் மூலம் பிரதிவாதி)

B. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ், புஸ்தக வியாபாரிகள்
41, வெங்கடராமய்யர் தெரு, ஜி.டி.சென்னை.

உல்லாசப் பிரயாணம்

ஸோமராம்

காட்சி 1

இடம்: ராமநாதையர் வீட்டு மாடி அறை.

ராமநாதையர் (தமக்குள்):— என்ன இது! மணி எழுகிவிட்டது. தின்னும் காப்பி கொண்டு வராமல் இருக்கிறேன்! (வெளிப் படையாம்) பக்கஜம், பக்கஜம்! ஞாயிற்றுக் கிழமை யென்றால் காப்பி சாப்பிடுவதற்குக் கூட லீவா! (இப்பொழுது குரலில் கோபம்)

பக்ஷம்:—கான் தப்படியா சொன்னேன்? என்னை என்ன செய்யச் சொல்லுகிறீர்கள்? குழத்தை பிரேமாவுக்கு உடம்பு சரியா யில்லை. கடராஜம் பண்ணுமே வேண்டும் என்று பிடிவாதம் பண்ணுகிறான். அம்புலவாக்கு என்னெய் தேய்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்! கான் ஒண்டிக்காரி எத்தனை காரியம் என்று சவனிப்பேன்? நீங்கள் தான் சீமே இறக்கி வந்து காப்பியைச் சாப்பிட்டு விட்டுப் போகக் கூடாதா?

[எரிச்சலுடன் கூறுகிறார்.]

ராமநாதையர் (பல்லாக் கடித்துக் கொண்டு கோபத்தடன்):—என்ன நிமிர் இவனுக்கு? முன்பெல்லாம் என் என்பதற்கு முன் என்னெயா விருத்தவனுக்கு இப்பொழுது எக்கிருத்த இவ்வளவு தனிச்சல் வந்தது? (பெரு மூச்சு) ஹாம்!

நாராயணையர் (பிரவேசித்த):— என்னக்காரணம் ராமநாதையர்வாள்! ஆள் வருவது கூடத் தெரியாமல் அவ்வளவு என்ன ஆழ்ந்த யோசனை?

ராமநாதையர்:— ஒ! காராயணையர்வாள்? வானம்! வானம்! வானம்! ஏது இவ்வளவு தரம்! உட்காருங்கள்!

நாராயணையர்:—கம்மா இப்படி உங்களைப் பார்க்கலாம் என்றுதான் வந்தேன். ஞாயிற்றுக்கிழமை யல்லவா? அது இருக்கட்டும். எத்தக் கோட்டையைப் பிடிக்கச் சதியாலோசனை செய்கிறீர்?

ராமநாதையர் (சொம்பவும் அலுப்புடன்):—சதியாலோசனையா? அதெல்லாம் ஒன்றயில்லை! சதிபதிகளுக்குள் பாஸ்பாம் அன்பு என்னும் ஒரு தொடர்பு இல்லை யென்றால் அப்புறம் வாழ்க்கையில் என்ன இருக்கிறது?

நாராயணையர்:—அடே டே! எத்தனை காலமாக இப்படிக்கட்டுரை பாவையில் பேச

ஆரம்பித்திருக்கிறீர்? அது என்ன அப்படி திடீரென்று விரக்தி ஏற்பட்டு விட்டது?

ராமநாதையர்:—காலையில் எழுந்தவுடன் பருஷனுக்குக் காப்பி போட்டுத் தாவேண்டும் என்று ஒருத்திக்குத் தெரிய வில்லை என்றால் அவன் மனசு எப்படியிருக்கும் என்று நீக்கவே சொல்லுங்கள்!

நாராயணையர்:— ஒகோ! அப்படிச் சொல்லுங்கள்! ஆத்தக்காரி காப்பியுந் கையமாக உமக்கு எதிரில் சிந்தவில்லை என்ஹி கோபமா? சரிதான்! சரிதான்! சொம்ப வவுணமாயிருக்கிறது! உமக்கு மூன்று குழத்தைகள் இருக்கின்றன. இன்னமூக்கூட அத்தமாதிரி மரியாதையை எதிர்பார்க்கிறோ! நீ என்ன புது மாப்பிள்ளையா? கான்கூட வீட்டிலிருந்து புறப்பறும்போது காப்பி ஆகவில்லை; அவனுக்கும் ஹோட்டலில் ஒரு 'அப்' காப்பி வாக்கிக் கொடுத்து விட்டு ஈனும் ஒரு 'கப்' காப்பி வாக்கிச் சாப்பிட்டு விட்டு வந்தேன்.

[பக்ஷம் இவருக்கும் காப்பி கொண்டு வந்து வைக்கிறார்.]

ராமநாதையர் (கோபத்தடன்):—இதோ பார், பக்கஜம்! உன் காப்பியும் வேண்டாம்,

குற்றமில்லை!

"உன் மேல் குற்றம் ஒன்றும் இல்லை என்று நீர்ப்பு ஆகி இருக்கிறது. இனி மேல் தப்புகலாம்!"
"அப்படி என்ன தான். நிகழ்ப பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துட்டுப் போகணும்களா?"

ஒன்றம் வேண்டாம்! காணும் காராயினைய
ரும் ஹோட்டலுக்குப் போகிறோம்.

நாராயணயர்:—சே, சே! அவ்வளவு
கோபம் கூடாது ஐயா உமக்கு! காணும்
சாப்பிடுவோன், நீரும் சாப்பிடும்!

[இருவரும் காப்பி சாப்பிடுகின்றனர்.]

காட்சி 2

இடம்: ராமநாதையர் வீடு.

பங்கஜம்:—என்னோடு ஒரு வாரமாகச்
சரியாகவே பேசாம விருக்கிறீர்களே! நான்
என்ன வேண்டுமென்றே உங்களைக் கவனிக்
காமல் இருக்கிறேனா? எல்லாம் இந்தக்
குழந்தைகளின் தொந்தரவினால்தான் உங்
களைச் சரியாய்க் கவனிக்க முடியவில்லை.
கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது! உங்க
ளிடம் ஒரு முக்கியமான சமாசாரம் பேச
வேண்டுமென்று அல்லவா வந்தேன்?

ராமநாதையர்:—என் கோபமெல்லாம்
அப்பொழுதே பறந்து போய் விட்டது!
என்ன முக்கியமான சமாசாரம், சொல்லு?

பங்கஜம்:—கசெலாவும் துவன் அகத்துக்
காரரும் மதுரைக்குப் போகிறார்களாம்.
காரும் அவர்களோடு போய் வந்தால்
என்ன? மீனாகுழி சுத்தரோகவாராயும் தரி

சனம் பண்ண வேண்டும் என்று ரொம்ப
கானாக எனக்கு ஆசை!

ராமநாதையர்:—ஒரு பத்த காணக்
கூடு எடுத்துக் கொண்டு எந்த ஊருக்காவது
போய் வரலாம் என்றுதான் நினைத்தேன்.
நீயே சொல்லி விட்டாய். கொஞ்ச காணக்
ஆபீஸை மறந்து விட்டு சிம்மதியாக உல்ல
ஸப் பிரயாணம் போய் வரலாம்.

பங்கஜம்:—நான் முதலிலேயே சொல்லி
விடுகிறேன். நம் குழந்தைகளையும் அ
கெல்லாம் அழைத்துச் செல்லுகிறேன்.
அது முடியாத காரியம். குழந்தைகளை
விட்டு விட்டு சிம்மதியாக ஸ்வாமி தரிசன
செய்து விட்டு வரலாம்.

ராமநாதையர்:—ரொம்ப என்ருயிரு
கிறதே நீ சொல்லுவது! குழந்தைகளை
விட்டு விட்டு காம் மாத்திரம் கையை விசி
கொண்டு ஒய்யாரமாகப் போய் விட்டால்
குழந்தைகளை யார் பார்த்துக் கொள்வது
பைத்தியக்காரியா யிருக்கிறாயே?

பங்கஜம்:—நான் ஒன்றும் பைத்திய
காரியில்லை! குழந்தைகளை அப்படி விட்
விட்டுப் போக எனக்கு மட்டும் மன
வருமா? என் தம்பி கிட்டிலுக்குக் குழந்தை
என்றால் உயிர்! சகவான் அவனுக்கு ஒரு

கலைஞரின் கனவு நனவாகிறது!

பத்திரிகை யுலகின் புதிய தாரகை

பாரதி

(புதுமை இலக்கிய மாசிகை)

பொங்கல் புது நாளன்று தோன்றுகிறது.

ஆண்டுச் சந்தா ஆறு ரூபாய்

விபரங்களுக்கு:

Manager, 'BARATHI'

'Nishat' Rodney Place,

Cotta Road, Colombo. (Ceylon)

முழத்தையைக் கொடுக்கவில்லை! எம் முழத்தைகளைக் கொஞ்ச காலிக்குத் தன் ரிடம் விட்டு வைக்கும்படி கேட்டுக் காண்டே யிருக்கிறான்.

ராமநாதையர்:—பேஷ், பேஷ்! கல்ல யாசனை! பங்கஜம், என்ன இருந்தாலும் புத்திசாலிதான்! அப்படியே செய்யலாம்!

பங்கஜம்:—சரி; ரொம்ப சந்தோஷம். பப்பாழுதாவது என் புத்திசாலி யென் னு தெரிந்ததே! நீங்கள் முதலில் ஆப் டுக்குப் போய் லீவக்கு ஏற்பாடு பண் றங்கள். என் கலாவின் விட்டுக்குப் போய் அவர்களுடன் எழும் வருவதாகச் சால்விவிடுகிறேன்.

காட்சி 3

இடம்: மதுரை.

[ஒரு பங்கஜனில் ராமநாதையரும் பங்கஜமும் இறங்கிவிருக்கின்றனர்.]

ராமநாதையர்:—என்ன பங்கஜம், ஞானியம்மன் கோவில் எப்படி யிருக்கிறது ரத்தாயா? அற்புதமா யிருக்கிறது, ஸ்ரீமயா? உடம்புக் கென்ன? என் உற் தக மல்லாமல் இருக்கிறாய்? ஹோட்டலில் எப்பாடலுக்குச் சொல்லி யிருக்கிறேன். பங்கஜம், இதே சாப்பாடும் வந்து விட் டு! உச, சாப்பிடலாம்!

பங்கஜம்:—எனக்குப் பசியே யில்லை!

ராமநாதையர்:—என்? மூன்று மைல் ஞாக்கு மேல் சுற்றி யிருக்கிறோமே! ஹப்பா யில்லையா?

பங்கஜம்:—என்ன சாப்பாடு வேண்டிக் டுக்கு? ஊரிலே அம்புறு என்ன பண் சிக்கொண்டிருக்கிறோனோ? கடராஜன் டிகாதம் பிடிப்பான். சாப்பிடமாட்டேன் ன்று அடம் பண்ணுவான். முழத்தைகளை யல்லாம் விட்டு விட்டு என்ன கோவிலி னம் வேண்டிக் கிடக்கு? புதிதாகக் ஸ்ரீமணமானவர்கள் மாதிரி கைகளும் னும் குருவரை யொருவர் பார்த்துக் காண்டிருப்பது எனக்குக் கொஞ்சம் டப் பிடிக்கவில்லை. இரத்திரி ரயிலி லேயே ஞாக்குப் போய்விடலாம்.

ராமநாதையர்:—எனக்குக்கூட மனசு ரியாயில்லை. முழத்தைகள் எல்லாம் என் ப்பிடும் சமயம் வந்து தொந்தரவு பண் டமே, அதே ஞாபகமா யிருக்கிறது. சரி, ன்று இரத்திரி ரயிலிலேயே ஞாக்குப் ப்பட்டு விடுவோம்.

[தம்பதிகள் மூட்டை கட்டுகின்றனர்.]

வனுவையும்
நீடித்த
சக்தியையும்
பெறுங்கள்

இந்த ஆசரிய

மனக்கு

டானிக்

ஆகாரத்திலும்

வனுவிற்கும் ககாரத்திற்கும் அந் தியாவசியமான, தேகத்தை வளர்க்கக் கூடிய ஒப்பது அரிய தாதுப் போருள் களையும், அயோகன் ஆகாரத்தையும் கொடுக்கும் அதிகமான டானிக் ஆகாரம் இது!

தன் சத்துள்ள ஆகாரத்தின் சேர்க்கை அபரிமிதமாயுள்ளது. ஒருவா காலத்தில் விக்கல் 71 பவுண்டு இதைச்செய்துச் சரி யான இரும்பு தாதுவையும், 73½ பவுண்டு ஆப்பிள்குக்குச் சமமான பாஸ்பரத் தையும், 2½ பவுண்டு மூட்ட கோஸுக்கு சடான ஸோடியத்தையும்—உய்களுக்கு அளிக்கிறது. மேலும் விக்கல்பிச் அவசிய மான, புஷ்யனிக்கவல்ல ஒப்பது தாது உப்புக்கள் அடங்கி யுள்ளன என்பதை மறவாதிடம்.

இந்த அபூர்வமான தாதுப் போருள்கள் தேகத்தில் சேரத் தொடங்கியதுமே, தேகம் வளரத் தொடங்குகிறது. கண்பு த்வி புதிய சக்திக்கு இடமளிக்கிறது. பசுவின் நீய்வி வறுவெற்படுகிறது. புதிய ககளும், தத்துவாச்சரிக்கும் ஆதாரம் ஏற்பட்டு—புதுமையாகி விடுகிறீர்கள்.

VIKELP MINERAL TABLETS

விக்கல்ப் தாது பிஸ்கைகள்

AD. NO. 5435

கமலா இருக்கிறாள்!

நாடோடி

டிஸ்சீஸிலிருந்து என் தமக்கை கமலா வந்தாலும் வந்தான், பாவம், மன்னி அரை உடம்பாக ஆகிவிட்டான். தன் மாப்பிள்ளைக்கும், பெண்ணுக்கும் உபசாரம் பண்ணி, பண்ணி மன்னிக்கு உடம்பு ஓடாக ஆகிவிட்டது.

கமலாவும் அத்திம்பேரும் ஊரிலிருந்து வந்து நான்கு நாட்கள்தான் ஆகின்றன. ஆனால் அதற்குள் கமலாவும், மன்னியும் நாலாயிரம் தடவைக்குக் குறையாமல் சண்டை போட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள்.

காவியல் காப்பி கொடுத்தால் அதற்கு ஒரு சண்டை, டிபனுக்கு அழைத்தால் அதற்கொரு சண்டை, ஸ்நானம் பண்ண அழைத்தால் அதற்கொரு சண்டை.

இந்தமாதிரி ஒவ்வொரு விஷயத்துக்கும் சண்டை தான்.

அத்திம்பேருக்கு எந்தச் சாமானும் எவ்வளவு உசத்தியாகப் பண்ணிப் போட்டாலும் கமலாவுக்குத் திருப்தி ஏற்படாது.

உதாரணமாக எவ்வளவு நல்ல காப்பி தான் போட்டுக் கொடுக்கட்டும், கமலாவுக்குத் திருப்தி ஏற்படாது. நாங்கள் குடிக்கும் காப்பியைவிட அவருக்குக் கொடுக்கும் காப்பி உசத்தியாக இருந்தால்தான் திருப்தி.

ஆனால் இதில் சங்கடம் என்ன வென்றால், நாங்கள் போட்டுக் குடிக்கும் காப்பியே மிகவும் உசத்தியான காப்பிதான். எங்கள் வீட்டில் உள்ள எல்லாருக்குமே காப்பி விஷயத்தில் சற்று நாக்கு நீளமாகையால் எவ்வளவு உசத்தியாகக் காப்பி போட முடியுமோ அவ்வளவு உசத்தியாகத்தான் மன்னி போடுவாள். காப்பி சமயம் பார்த்து அடுத்த வீட்டு அண்ணாசாமி அப்பர் ஏதாவதொரு விவாதத்தை வைத்துக் கொண்டு எங்கள் வீட்டுக்கு வந்து விடுவார் என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்!

ஆகவே காப்பி இத்தனை உசத்தியாகப் போடும்போது அதைவிட உசத்தியாகப் போடு என்றால் எப்படி முடியும்? ஆகவே மாப்பிள்ளைக்குக் கொடுக்கப்படும் காப்பியை உசத்தியாகப் பண்ணுவதற்கு மன்னிக்கு ஒரே ஒரு வழிதான் தோன்றும். எங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் காப்பியில் கமலாவுக்கு எதிரில் ஒரு டம்

ளர் வெந்நீர்த் தண்ணீரைக் கொட்டுவது தான் அது!

மாப்பிள்ளை கோபித்துக் கொண்டு போகாமல் இருக்கவேண்டுமே என்பதற்காக நாங்கள் தண்ணீர் காப்பியைக் குடித்துத் தொலைப்போம்.

காப்பியைத்தான் இந்த வழியில் உசத்தி பண்ணியாகி விட்டது. ஸ்நானத்தில் காஃப் போடும் வெந்நீரை எப்படி உசத்தி பண்ணுவது? வெந்நீர் அடுப்பை மன்னி எப்படி எரிய விட்டால் என்ன, வெந்நீர் சுடுகிறதா என்று கவனிக்க வேண்டியதுதானே! ஆனால் கமலா அதுதான் மாட்டாள்.

இது விஷயத்தில் மன்னி எப்பொழுதுமே சற்று செட்டுத்தான். வீட்டில் இருக்கும் குப்பைக் கூளங்களைக் கொண்டே வெந்நீர் தயார் பண்ணி விடுவாள். ஆனால் இது கமலாவுக்குப் பொறுக்காது. இப்படிப் பண்ணுவது மாப்பிள்ளையை அவட்சியம் பண்ணுவது போலாகுமாம்! சவுக்கு விறகு வைத்து வெந்நீர் போட்டால்தான் மாப்பிள்ளையைக் கவனித்தது ஆகுமாம்! ஆனால் சவுக்கு விறகை வினாக்குடி தென்றலும் மன்னியின் கண்ணில் ஐலப் வந்து விடும்.

இத்தனை சண்டைக்கும் காரணமான மாப்பிள்ளை வாயைத் திறந்து ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமே, அல்லது கேட்க வேண்டுமே! மாட்டார். கவியாணமாடி இருப்பது வருஷங்கள் ஆகப்போகின்றன. இருந்தும் மாமனார் முதலியவர்களோடு வாயைத் திறந்து ஒன்றும் பேசாதே என்று அவர் தாயார் கல்யாணத்தின் போது சொல்லிக் கொடுத்த வார்த்தையை இன்னும் மாதுர் வாக்கிய பரிபாலனம் செய்து வருகிறார்!

தனக்கு என்னவேண்டி யிருந்தாலும் கல்லுப் பிள்ளையார்போல் ரேழி அறையிற் உட்கார்ந்து கொண்டு, தன் மனைவியை ஏவி விட்டு விடுவாரே யொழிய, தானு ஒன்றும் கேட்க மாட்டார்.

இன்னும், கல்யாணத்தின்போது அப்பா இவரை ஒவ்வொரு காரியத்துக்கும், தேங்காய் பழம் வைத்து அழைத்தது போல் இப்போதும் அழைத்துக் கொண்டு வரவேண்டும்.

“போய்ப்பிட என்ன போட்டிருக்குங்க?”

“நம்ப தட்டியே நாம் என்னரும் ஒருவரோடு ஒருவர் தெருவெப் பழகாததால்தான் தமக்குள் சற்றுமே ஏற்படவில்லை என்று போட்டிருக்கிறது”

உதாரணமாக எங்கள் விட்டில் சாப் டாட்டு சமயம் என்னாலே தெரு முழுவம் காது செலிடுபடும்.

எங்கள் எல்லாருக்குமே மன்னி ஒரே தமான் தட்டுகள் வாங்கி வைத்திருப் தால் “டேய்! இது என் தட்டு,” அடியே! இது என் தட்டு” என்று எங்க ளுக்குள் பிரமாதமான இரைச்சல் நிகழும்.

“மன்னி! என் தட்டை பாவு எடுத்துக் காண்டு விட்டான்” என்று அஜ்ஜிப் பயல் ஊனை யிடுவான்.

“மன்னி! என் தட்டை அடங்காப் டாரி எடுத்தக் கொண்டு விட்டான்” ன்று பாவு கர்ஜனை செய்வான்.

இந்த மாதிரி தட்டுகளுக்கு நாங்கள் பாடும் சண்டை போதாது என்று யார் த்த இடத்தில் உட்காருவது என்பதற் றகவும் ஒரு சண்டை போடுவோம்.

அப்பா பக்கத்தில் உட்காருவது என் லே எங்கள் எல்லாருக்கும் ஒரு தனி னுந்தம்!

“நான்தானேடா, நேற்று அப்பா ளுக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண் டுந்தேன்? நீ ஊண்டா உட்கார்ந்தாய்?” ன்று அடங்காப்பிடாரி பாவுவைச் ன்டைக் கிழிப்பான்.

“நேற்று நீ உட்கார்ந்தாயோ, ல்லையோ? அதனால் நான் இன்றைக்கு ட்காருகிறேன்” என்று நியாயம் பேசு ரன் அரட்டைக் கல்லி பாவு.

“நேற்று நான்தானேடா உட்கார்ந்திருந்தேன்?” என்று திரும்பவும் ஊனைபிட ஆரம் பிப்பான் அடங்காப்பிடாரி.

“அதனால்தான் இன்று நான் உட்காருவேன் என் கிறேன். என்ன, அப்பாவுக்கு நீ ஒருத்திதான் குழந்தை, நாங்கள் எல்லாம் இல்லை யென்று கினைத்தாயா?” என்று மேலே பேசுவான் அரட்டைக்கல்லி.

இத்தனை இரைச்சலையும், சப்தத்தையும் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டே அப்பா உட்கார்ந்திருப்பார். சண் டையை நீக்க ஒரு முயற்சியும் செய்யமாட்டார். சத்தமும், இரைச்சலும் அதிகரிக்க, அதி கரிக்க அவருக்கு ஏற்படும் ஆனந்தம் சொல்லி முடியாது. சண்டையும் இரைச்சலும் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அதி கமோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு நாங்கள் அவர்மீது அன்பாக

இருப்பதாகக் கொள்வார்! ஆகக்கூடி இத்தனை இரைச்சலைக் கொண்டே “சாப்பாட்டுக் கடை” ஆரம்பிக்கப் போகிறது என்று ஊக்கத் துப்பறியும் நிபுணர்கள் தேவையில்லை. சாதாரண அறிவுடைய யாருமே ஒரு ஷூனத்தில் தெரிந்து கொண்டுவிடலாம்!

ஆனால் எங்கள் அத்திம்பேர் இதைத் தெரிந்து கொள்ள மாட்டார்! அத்திம் பேர் இலை காலியாக இருப்பதைப் பார்த்து விட்டு, “போய் அத்திம்பேரை அழைத்துக் கொண்டு வாடா” என்று பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும் அஜ்ஜிப் பயலை அப்பா ஏவுவார்.

“அரட்டைக் கல்லியைப் போகச் சொல்லு அப்பா, நான் போனால் என் இடத்தை அவன் பிடுங்கிக் கொண்டு விடுவான்” என்பான் அஜ்ஜிப் பயல்.

“இல்லை, உன் இடத்தை நான் பார்த் துக் கொள்கிறேன். போய் அத்திம் பேரைச் சாப்பிட அழைத்துக் கொண்டு வா” என்பார் அப்பா.

அஜ்ஜிப் பயல் அரட்டைக்கல்லி என்ன பண்ணப் போகிறான் என்று தெரிந்து கொள்வதற்காக அவன் முகத்தையே சற்று சேரம் பார்த்து விட்டு, வெகு தயக்கத்துடன் எழுந்து அத்திம்பேரை அழைத்து விட்டுத் திரும்பி வருவான்.

ஆனால் அத்திம்பேர் வரமாட்டார்.

"என்னடா! அத்திம்பேரைக் கூப்பிட்டாயா?"

"கூப்பிட்டேன் அப்பா!"

"என்ன சொன்னார்?"

"ஒன்றும் சொல்ல வில்லை, அப்பா!"

ஆம், அத்திம்பேர் ஒன்றும் சொல்ல மாட்டார். வாயை மூடிக்கொண்டே தான் உட்கார்ந்திருப்பார்.

"டேர், பாஸு! நீதான் போய் அத்திம்பேரை அழைத்துக் கொண்டு வரடா!"

பாஸு போவான். ஆனால் அத்திம்பேர் வரமாட்டார். பிறகு நான் போவேன். வரமாட்டார்.

இந்தச் சமயத்தில் சமையலறையின் இருக்கும் கமலா சற்று அதிகாரமாகவே கத்துவான்.

"இதற்குத்தான் நான் இந்த வீட்டுக்கு வரவே மாட்டேன் என்று அடித்துக் கொண்டேன். இந்தமாதிரி அவமானப் படுத்தினால் எந்த மாப்பிள்ளைதான் சாப்பிட வருவார்?" என்று கேட்பான்.

"மாப்பிள்ளையை என்னடி அம்மா அவமானப் படுத்தி விட்டோம்?" என்று கேட்பான் மன்னி.

"ஆமாம், இந்தமாதிரி கண்டுக்கலையும், கசக்குகலையும் வீட்டுக் கூப்பிடச் சொன்னால் அவர் வருவாரா?" என்று கேட்பான் கமலா.

இதைக் கேட்டதும் நாங்கள் எல்லாரும் போலபோல வென்று ஆரம்பித்து விடுவோம்.

"யாரடி அம்மா கண்டு?" என்று கேட்பான் அஜ்ஜிப் பயல்.

"யாரடி அம்மா கசக்கு?" என்று கேட்பான் அடங்காப் பிடாரி.

கண்டு யார், கசக்கு யார் என்றும் விஷயம் இங்கு விவாதம் ஆகக் கொண்டிருப்பதற்குள் அப்பாவே எழுந்து போய் மாப்பிள்ளையை அழைத்துக்கொண்டு வருவார். மாமனார்தான் கையைப் பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு வந்து விட்டாரே, இனி கலகல வென்று பேசிக் கொண்டு வேண்டியதைக் கேட்டு வாங்கிச் சாப்பிடலாம் என்று இந்த அத்திம்பேர் இருக்கலாமோ, இல்லையோ? மாட்டார்.

வாயை மூடிக் கொண்டே, அதாவது ஒரு வார்த்தையும் பேசாமல் சாப்பிடுவார். அவருக்கு எது வேண்டும், எது வேண்டாம் என்று கூடச் சொல்ல மாட்டார்.

ஒவ்வொரு பதார்த்தத்தையும், வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று கேட்டுத்தான் போட வேண்டும். அவர் வெகு நாகக்காசு ஆட்டும் தனியாட்டவிலிருந்து அவர் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறாரா, வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறாரா என்று கூடத் தெரியாது.

இதை வைத்துக் கொண்டு பின்னால் கமலா பொழுது பொழுது என்று சண்டைக்கு வந்து விடுவான்.

ஏதாவதொரு பதார்த்தத்தை நிறையப் போட்டு விட்டால், "உன் மாப்பிள்ளை என்ன சாப்பாட்டு ராமன் என்று நினைத்துக் கொண்டாயா? இப்படி முகத்தில் அடித்தாற்போல் கலத்தில் கொட்டி அவரை அமானப் படுத்துகிறாயே?" என்று கேட்பான்.

குறைத்துப் போட்டு விட்டாலும், "இந்த வீட்டுக்கு வந்தால் மாப்பிள்ளைக்குச் சரியாகச் சோறுகூடப் போடமாட்டார்கள். பட்டினி கிடக்க வேண்டியது தான்!" என்று கமலா அடுத்துக் கொள்வான்.

இந்த வார்த்தை மன்னிக்குத் துளிக் கூடப் பொறுக்காது. உடனே ஏதாவது கடுமையாகப் பதில் சொல்கான்.

உடனே கமலாவுக்குக் கலாசாஸ்திரம் விருந்து மன்னி செய்த "அட்டுறியங்கள்" எல்லாம் ஞாபகத்துக்கு வந்து விடும். தலை திப்பாவளிக்கு வந்திருந்தபோது மாப்பிள்ளைக்கு ஏற்பட்ட "அவமானம்," முதல் வருஷம் விஷக்கு வந்திருந்தபோது ஏற்பட்ட "அவமானம்" இவை எல்லா வற்றையும் அடுத்தித் கொண்டு போவான். இவற்றுக்குப் பதில் சொல்லி, பதில் சொல்லி, மன்னிக்கு, பாவம், தொண்டை காய்ந்துவிடும்.

இந்த இரைச்சலைக் கேட்டு எங்களுக்கும் காது புளித்துவிடும். எப்படா கமலாவும், மாப்பிள்ளையும் ஊருக்குப் புறப்பட்டுப் போகப் போகிறார்கள் என்று ஆவி விடும்.

★
க ள் ி
வாசப் படுப்பு

வருஷச் சந்தா ...
ஆறு மாதச் சந்தா ...
தனிப் பிரதி ...

ரூ. 13-0-0
ரூ. 6-8-0
அனா 0-4-0

மாணேஜர்,

கல்கி காரியாலயம், சென்னை.

நெருப்பின் கோபம்

எம். எஸ். வி.

மார்கழி மாதம், மணி வீட்டு வெந் தீர் அடுப்பு 'திரு திக' வென்று எரிந்து கொண்டிருந்தது. கூரையில் அடுப்புக்கு நேர் உச்சியில் ஒரு புகைக் கூண்டு இருந்தது. அது பழைய கூண்டு ஆனதால் அதிலிருந்து அகஸ்மாத்தாக ஒரு செங்கல் பெயர்ந்து

கீழே இருந்த அடுப்பின்மீது விழ்ந்தது. அந்தச் சமயம் தியானது ஆடாமல் அசையாமல் ஓரே ரிதானமாய் நின்று தூங்குவதைப் போல் எரிந்து கொண்டிருந்தது. நிம்மதியாகத் தூங்கியவாறு எரிந்து கொண்டிருந்த அந்த நெருப்பின்மீது செங்கல் விழ்ந்ததும் நெருப்புக்குப் பிரமாதமாய்க் கோபம் வந்து விட்டது.

அந்தச் சமயம் மார்கழி மாதத்துக்குளிர்தாங்காத காகம் ஒன்று மேலேயிருந்த புகைக் கூண்டின்மீது வந்து உட்கார்ந்தது. அது புகைக் கூண்டின்மீது வந்து உட்காருவதற்கும் கூண்டிலிருந்து செங்கல் கீழே விழுவதற்கும் "காக்கை உட்காரப் பனம்பழம் கீழே விழ்ந்த" கதை மாதிரி ஆயிற்று.

கோபம் கொண்ட நெருப்பு, காக்கை தான் தன் மீது செங்கலைத் தள்ளித் தன் தூக்கத் தைக் கலைத்து விட்டது என்று ஆத்திரப் பட்டது.

"அந்தக் காகத்தை எரித்து விட்டுத்

தான் மறுகாரியம்" என்று வாயா நெருப்பைக் கக்கியது. "இதை நொலைத்து விட்டேன்" என்கோபாவேசத்துடன் முகத்தில் விழுவாலை வீசக் கிளம்பிற்று.

செங்கல் பெயர்ந்த இடம் பன்மாகக் குளிருக்குப் பதுங்குவதற் ஏற்றதாயிருந்தது. எனவே காக அந்தப் பள்ளத்தில் தன்னை மறைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்தது.

"யாரது?" என்று கேட்டது தி.

"நான்தான் காக்கை. இங்கே குருக்குப் பதுங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்றது காகம்.

"உனக்கு என்ன தைரியம்? எமீது செங்கலைத் தள்ளி விட்டு இங்கே குளிருக்கு வேறே ஒன் கிருயா? இதோ வந்து விட்டேன் என்று கண்களில் திப்பொறி பறக்கூறியது.

சில்லென்ற காற்று வேகமாக வி கொண்டிருந்ததால் காகத்துக்கு நெருப்பு சொன்ன வார்த்தை சரியாகேட்க வில்லை. எனவே அது சொல்லுவது எனக்கு ஒன்றுமே கா கேட்க வில்லை. ஆனாலும் எனக்கு குளிருக்குப் படுத்துக் கொள்ள ஒரு நல்ல இடம் கொடுத்தாய். அகாக உனக்கு ரொம்ப வந்தனவ என்று காகம்.

பிரமாத கோபத்துடன் நெருப்பு "என்ன சொன்னாய்? என்மீது கல்லை போட்டதோடல்லாமல் என் தலை மேலே வேறு உட்கார்ந்து கொண் என்னைக் கேலி வேறு செய்கிற இதோ வந்தேன்" என்றது.

"உன் இஷ்டம்" என்றது காகம். உடனே நெருப்பின் கோபம் உவில்லாமல் போயிற்று. பக்க லிருந்த மண்ணெண்ணெய் புட்டின

கூப்பிட்டு — “புட்டியே! புட்டியே!! உன்னிடம் உள்ள எண்ணெயை என் மீது கொட்டு. அப்போது தான் நான் உயர, உயர எரிந்து அந்த அகம்பாவம் பிடித்த காகத்தின் கர்வத்தை அடக்கலாம்” என்றது.

புட்டியும் நெருப்பின் மீது எண்ணெயை அபிஷேகம் செய்தது. அவ் வளவுதான்! நெருப்பு சீறி எழுந்து அறைக்குப் பாதி உயரத் துக்கு வந்து விட்டது.

“ஹா, ஹா! உன்னை இதோ கொளுத்தி விடுகிறேன்” என்று இறுமாப்புடன் எழும்பியது நெருப்பு.

காகத்துக்கு ஒன்றும் காதில் விழவில்லை. நெருப்பின் குடு அதன் குளிக்கு வெகு இதமாயிருந்தது.

“கண்பனே! என் குளிரைப்போக்க ஏன் இவ்வளவு சிரமம் எடுத்துக் கொள்கிறாய்?” என்றது காகம்.

“அப்படியா சங்கதி? கர்வம் தலைக் கேறி விட்டதா? கொஞ்சம் பொறு” என்று கூறி விட்டு, பக்கத்திலிருந்த விறகுக் கட்டைப் பார்த்தது. ‘விறகுக் கட்டை, வா, வா! எனக்கு உதவி செய். அந்தக் காகத்தைச் சாப்ப வாக்கி விடுகிறேன்’ என்றது நெருப்பு.

நெருப்பின் சொற்படி விறகும் அதன்மீது போய் விழுந்தது. உடனே தீ மூன்னை விட உயரமாய்க் கொம்பி யது. காகம் அதற்கும் லட்சியம் செய்யாமல் மௌனம் சாதித்தது. பின்னர் நெருப்பானது பக்கத்திலிருந்த கரி மூட்டையை ஒத்தாசைக்கு அழைத்தது. கரி மூட்டையும் ஒத்தாசைக்கு வர, தீ இன்னும் மேலே போயிற்று.

“அப்பாடா! ரொம்ப சுகமா யிருக்கிறது” என்று மிகவும் சாந்தமாகக் காகம் கூறிற்று.

இதைக் கேட்ட நெருப்பின் கோபம் அளவு கடந்து போயிற்று. அருகிலிருந்த விசிறியைக் கூப்பிட்டுத்தன் கோபத்தையும் ரோஸத்தையும் இன்

னும் தூண்டி விசிறச் சொல்லிற்று.

விசிறியின் காற்றினால் தீ மேலே மேலே உயர உயரக் கூண்டுக்கு வெகு சமீபம் போய் விட்டது. இந்தச் சமயம் உள்ளே தூங்கிக் கொண்டிருந்த மணி பல் தேய்ப்பதற் காக வெக்டீர் அறைக்கு வந்தான். நெருப்பு கூரையை எட்டும்படியாக எரிந்து கொண்டிருப்ப

தைக் கண்டதும் கூரையில் தீப் பிடித்துக் கொள்ளுமே என்று பயந்து போய் உடனே அடுப்பின்மீது ஒரு வானி ஐலத்தைக் கொட்டித் தீயை அணைத்தான். நெருப்பின் ஜ்வாலை தணிந்தது. அத்துடன் அதனுடைய கர்வமும், கோபமும் அடங்கிற்று.

பாவம்! ஒன்றுமே அறியாத குளிருக்கு ஓண்ட வந்த காக்கையும் தப்பிப் பிழைத்தது.

மத்தியஸ்தம் வேண்டாம்!

“உங்கள் சண்டையை உங்களுடையே ஸ்தலத்துக் கொள்ளுங்கள். என்னை இதில் இழுத்து விடாதிருக்கோ!”

சைபால் (Regd) CIBOL

முகப்பரு, சேத்துப்புண், சிரங்கு, வேனல் கட்டி
திப்பட்ட புண், கரப்பான் முதலியவைகளுக்குக்
கை கண்ட மருந்து

அயோடிசால் (Regd) IODISAL

ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்து
திரேகத்திற்கு ஆரோக்கியத்தைக்
கொடுக்கும்.

பாட்டில் 1-க்கு விலை ரூ. 2—0—0

பேபி - கிரைப் BABY - GRIPE

குழந்தைகளுக்கு உண்டாகும் வாடி, வயிற்றுப் பொருமல்,
வயிற்று வலி, அஜீரணம், மாந்தம், பல் முளைக்கும்போது
ஏற்படும் வயிற்றுப்போக்கு, முதலிய சகல வியாதிகளையும்
போக்கி நல்ல ஆரோக்கியத்தையும் தரும் சிறந்த திராவகம்.

தயாரிப்பவர்கள்:

தி சௌத் இந்தியன் மானுபாக்சரிங் கம்பெனி, மதுரை

மதராஸ் ஸ்டி., நெல்லூர், ஸீடெட், விசாகப்பட்டணம்
ஜில்லாக்களுக்கு ஏஜண்டுகள்:

ராஜன் ட்ரக் ஸ்டோர்ஸ், கெமிஸ்ட்ஸ், பி. டி., மதராஸ்

குண்டூர், கோதாவரி, கிருஷ்ணா ஜில்லாக்களுக்கும்

நிஜாம் சமஸ்தானத்திற்கும் ஏஜண்டுகள்:

சீதாராம ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ், பெஜவாடா

மைசூர் சமஸ்தானத்திற்கு ஏஜண்டுகள்:

சேஷமஹால் பார்மஸி, பெங்களூர் ஸ்டி.

சீறு கதைப்போட்டி

2 வது

பரிசுக்கதை

சீவகாமி

சி.குருசாமி

சீவகாமி

ஒரு பிராங்கு போஸ்ட்மாஸ்டர் அழல் கடத்தலின் ஒரு சிற்றூரில் நான் இப் பொழுது வசித்து வருகிறேன். யாரோ ஓர் அரக்கன் தன்னை எவரும், பகலிலும் கொல்லக்கூடாது; இரவிலும் கொல்லக் கூடாதென்று வரம் கேட்டானாம். ஆனால் எங்களுக்கு யாரிட்ட சாபமோ தெரிய வில்லை; எங்களுக்குத் தபால் பகலிலும் வருவதில்லை; இரவிலும் வருவதில்லை; அந்த மயங்கும் சந்தி ரோத்தில்தான் வந்து சேர்கிறது!

தபால்களைப் பிரிக்கும் ரோத்தில் எங்கள் தபாலாபீஸில் திருவிழாக் கூட்டமாகவே இருக்கும். மதராட் காலையில் போஸ்ட் மாஸ்டர் கடிதங்களை ஆள் வசம் கொடுத்து விடும் வரைக்கும் நான்கள் காத்திருப்ப தில்லை. தபாலாபீஸுக்கே போய் விடுவது வழக்கம். கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால், மாதத்திற்கு ஒரு நான் விடுதலாவது எனக் குக் கடிதம் வருமோ என்னவோ? ஆனால் யாதம் முப்பத்தோ, முப்பத்தோரு நாட்களோ தபாலாபீஸுக்குப் போவதற்கு மட்டும் நான் தவறுவதில்லை. ஏனோ இந்த ஆய்வு!

நான்கள் தபால் கேட்கும்போது, 'இல்லை' என்று சொல்வதில்தான் எங்கள் போஸ்ட் மாஸ்டருக்கு வரு பருமை. பிச்சைக் காரர்கள் பிச்சை கேட்கும்போது,

'இல்லை' என்று சொல்வதில்தானே ஜனங்கள் அதிக திருப்தி அடைகிறார்கள்!

தபால் ஏதாவது இருந்தாலும் முதலாவது "ஒன்றுமில்லை" என்று சொல்லித்தான் பிறகு "ஒரு கார்டு மட்டும்தான் இருக்கிறது" என்று கொடுப்பார்.

இம்மாதிரி "தபால் ஏதாவது உண்டா?" என்று அந்தி மயங்கும் சந்தி ரோத் தில் ஒரு நாள் நான் கேட்ட போது நான், போஸ்ட்-மாஸ்டர் தன்னுடைய வழக்கத்தை விடாமல், "ஒன்று மில்லை. ஒரு புக்-போண்டு தானிருக்கிறது" என்று ஒரு கவரை என் கையில் கொடுத்தார்.

கேவலம் ஒரு புக்-போஸ்டல் இருந்த விஷயம் என்னை இப்படிச் சித்தனையில் ஆழ்த்தும், இப்படி என் மனதில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அலைகளைப் போல் படை ளுபகங்களைக் கிளப்பிவிடும் என்று நான் கிணக்கமே இல்லை. அந்த புக்-போஸ்டல் அப்படி என்ன விஷயத்தானிருந்தது?

கவரைப் பிரித்துப் பார்த்தேன். அதில் ஒரு திருமண அழைப்புப் பத்திரிகை இருந்தது. அதை வாசித்துப் பார்த்தேன். மாப்பிள்ளையோ, பெண்ணோ எனக்குப் பரிச்சய மானவர்களாகத் தோன்றவில்லை. மாப்பிள்ளையின் தந்தையும் எனக்குத் தெரிந்தவரில்லை. பெண்ணின் தகப்பனாரும்

எனக்கு உதவினாய்த் தோன்ற வில்லை. அப்படியானால் எனக்கு ஏன் அழைப்பு வந்திருந்தது? இம்மாதிரி விஷயங்களில் எல்லாம் என் மனைவிதான் எனக்கு அகராதி; அவளைக் கேட்டால் யாருக்குக் கல்யாணம், அவர்கள் எங்களுக்கு எப்படி உதவு என்ற விஷய மெல்லாம் சுலபமாய்த் தெரிந்துவிடும். எங்காஸ்டர் அரசர்கள், யார்க் அரசர்கள் இவர்களின் கொடியழி ஜாபிதா எல்லாம் எனக்குத் தலைகீழ்ப் பாடம். பவேரியா தேசத்து ஜோஸப் பெர்டினாண்டுக்கும், ஆஞ்சோப் பிரபுசிய பிரிபுக்கும் எம்பெயின் சிம்மாசனத்திற்கு என்ன உரிமை உண்டென்ற பிறருக்கும் விளக்கிச் சொல்வேன். ஆனால் என் குடும்பத்தின் கொடியழி ஜாபிதாவை எனக்குப் புரிய வைப்பதற்கு என் மனைவிதான் வேண்டும்! இந்தப் பத்திரிகையை அவளிடம் காட்டினால், விஷயம் விளக்கி விடும். ஆனால் அதிலும் ஒரு ஆபத்த உண்டு.

சொந்த ஊரிலிருந்து சுமார் இரு நாறு மைல் தூரத்தில் காங்கள் இருக்கிறோம். ஆனால் அவளுக்கு மைல் பெரிதல்ல, மனிதர்கள்தான் பெரிது. இந்தக் கலியாணத்திற்கு உடனே புறப்படவேண்டுமென்று பிடிவாதம் செய்வாள். ஆனால் அதற்காகப் பயந்து கொண்டு விஷயத்தை அறியாமலிருக்க என் மனம் இடக்கொடுக்கவில்லை.

தம்பதிகளிருவரையும் எனக்குத் தெரிய வில்லை. தம்பதிகளின் தந்தைமாரும் எனக்குத் தெரிந்தவர்களல்ல. ஆனால் இருநாறு மைல்களுக்கு கப்பலிலிருந்து என் விவாசத்தை விசாரித்து, எனக்கு அழைப்புப் பத்திரிகை அனுப்பப் பட்டிருந்தது. யார் அவ்வுவ்வு அக்கரை எடுத்து அனுப்பியது? அதில் ஏதோ மர்மம் இருப்பதாகத் தோன்றிற்று. ஆகையால் அதை அவசியம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஆவல் உண்டாயிற்று.

என் மனைவி பத்திரிகையைப் பார்த்ததும் சிறிது கோரம் விழித்தாள். அகராதிகே சந்தேகம் ஏற்பட்டால் அப்புறம் என்ன செய்வது என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில், "ஓஹோ!" என்றான் என் மனைவி.

கான் சிறிது உற்சாகத்தடன், "கண்டு பிடித்து விட்டாயா?" என்றேன்.

"பத்தவகுபகவான் செட்டியார் மகன் என்ற தானே போட்டிருக்கிறது?"

"ப. மு. பகவான் செட்டியார் குமாரசத்தி" என்று போட்டிருக்கிறது."

"ஆமாம், அவன் தான்"

"யார்?" என்று கான் கேட்டேன்.

"அடியே! சிவகாமியின் பெண்ணுக்காகலியாணம்?" பக்கத்தில் வேறு பெண் யாரும் இல்லாததால், இது என் மனைவியின் தனி மொழியாயிருக்கவேண்டுமென்று அறிந்து கொண்டேன். ஆனால் இன்னும் கலியாணம் யாருக்கு என்பது புரியவில்லை.

"எப்படிப் பிறந்து எப்படி வளர்ந்தவன்! அவன் கூடச் சம்பந்தம் செய்யப் போகிறான்!"

இதவும் என் மனைவியின் தனி மொழிதான். ஆனால் விஷயம் சிறிது புலப்படுவது போல் தோன்றியது.

"எந்தச் சிவகாமியைச் சொல்கிறாய்?"

"அவன்தான் அவளுடைய தாய்தகப்பன் சிறு உயதிலேயே இறந்து விட்டார்கள். யாரோ ஒரு பெரியம்மான் அவளை வளர்த்துக் கலியாணம் செய்து வைத்தான் என்று சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்."

"யார்? திருச்சுழிச் சிவகாமியையா சொல்கிறாய்?"

"அவன் எந்த ஊரென்ற எனக்கு நிச்சயமாய்த் தெரியாத. ஒரு வேளை திருச்சுழி யாய்த்தா னிருக்கலாம்" என்று சொல்லி அவன் தன்னுடைய வேலைகளில் ஈடுபட ஆரம்பித்தான்.

அவளுக்கு இக்கலியாணத்தில் அதிக ரொத்தை இல்லை. ஆனால் அவன் சொன்னதைக் கேட்டதும், என்னுடைய உரோமம் சிலிர்த்தது. 'சிவகாமியின் பெண்ணுக்குக் கல்யாணம்!' என்ற பன்முறை என் மனத்திற்குள் சொல்லிக் கொண்டேன். எனது உன்னத் தேர் சுமார் பதினைந்து வருடங்களுக்கு முந்திய ஒரு காலத்திற்கு என்னை இழுத்துச் சென்றது. எனக்குச் சுமார் பதினேழு வயதாயும், அவளுக்குப் பன்னிரண்டு பதினாறு வயதாயும் இருந்த காலம் அது. இன்பக் கனவுகளும், நினைவுகளும் கொண்ட அவ்வினமையப் பருவத்தை நாடிச் சென்றது என் உள்ளம்.

"சாப்பிட வாருக்களேன்?" என்றான் என் மனைவி.

உன்னத்திற்கு ஏராளமாக உணவிலிருந்து அச்சமயத்தில் உடலுக்கு எவ்வித உணவுத் தேவையாய்த் தோன்றவில்லை. ஆகையால் அவளைச் சாப்பிட்டுவிட்டுப் படுத்துக் கொண்

முமாறு சொல்லிவிட்டு, நான் சாய்வு நாற்
காலியில் சாய்ந்தேன்.

2

“ஏன்டா, இப்படி அவனைக் காணக்
கருக்குகிறாய்? தாயு மல்லாமல், தகப்
பனு மில்லாமல் சோழிநிறதே என்ற அவனைக்
கட்டிக்கொண்டு வந்தால், அவன் வந்த
நாளிலிருந்து அவனை அரை சிமிஷமாவது
சந்தோஷமா யிருக்க விட்டிருக்கிறாயா?”

“அனாதைக் கழுதைகளுக்குக் கெல்லாம்
இதுதான் புகலிடம்?”

“கீ என்ன தாயோடு சவாணையாய்
பார்க்கிறாயா? நீயும் இரண்டு வயதிலிருந்து
மன் கையைத்தானே ஒடிக்கிறாய்?”

“எனக்கு இந்த விட்டிலிருக்க உரிமை
உண்டு. அவளுக்கு இல்லை.”

“ஏன்டா உரிமை இல்லை? உன் தாத்தா
உன்னைக் கொண்டு வந்த உளர்ப்பதபோல்,
என் தக்கை பெண்ணை நான் உளர்க்
கத்தான் செய்கேன். பொல்லா உரிமை
யைக் கண்டவன்ல்லவா நீ? யாராவது
உதா வது சொல்லட்டும், அப்பறம்
பார்க்கலாம்.”

“அதைத்தானே பார்க்கப்போகிறேன்!”

சிவகாமி எங்கள் விட்டிற்கு வந்திருத்
தான். அப்பொழுதுதான் அவன் வந்த
புதிது. ஏனோ தெரியவில்லை, அவன் வந்
ததிலிருந்து எனக்கு அவனைச் சந்தேனும்
பிடிக்கவில்லை. அதைப் பற்றித்தான் எனக்
கும் என் பாட்டிற்கும் அடிக்கடி சர்ச்சை
உடந்தது. பாட்டி என்றால் முறைக்குப்
பாட்டியே ஏழிய, உருவத்திலும் அவன்
பாட்டி இல்லை; உண்மையிலும் அவன் எனக்
குப் பாட்டியாய்விட்டான். அவன் என் தாத்தா
வுக்கு இரண்டாத்தரமாக வாழ்க்கைப்பட்ட
வன். என் தாயாரின் வயதுதான் அவளுக்குத்
சிறுக்கும். எனக்கு இரண்டு வயதாயிருக்
கும் பொழுது, என்னைப் பாட்டியிடம் ஒப்பு
வித்த விட்டு என் தாய் சென்று விட்டாள்.
அன்றிலிருந்து அவன் எனக்குத் தாயின்
ஸ்தானத்தையே வகித்தான். அவளுக்கும்கூட
இரண்டு பெண்களும் ஒரு பையனுமிருத்
தனர். அவர்களை எல்லாம் வளர்த்து,
உளர்த்து எமன் கையில் “இந்தா!” என்று
பிடித்திக் கொடுத்த விட்டாள். அவர்கள்
திருத்த காலத்திலும், இல்லாத காலத்
திலும் பாட்டி எனக்குத் தாயாகவே
யினக்கிணன்.

தேஜஸ் பொருத்திய அழகிய முகம்.
நிழில் லட்சுமீகாரம் குடிக்கொண்டிருக்கும்.

உண்மையில் அவன் விட்டில் தடி எடுத்த
வைத்த பின்புதான் எங்கள் விட்டிற்குத்
‘கூடி வந்தது’ என்பார்கள். காலையில்
குளித்து, கொற்றியில் குங்குமமிட்டு விட்
டால், கோயிலில் வைத்துக் கும்பிடலா
மென்றே தேன்றம்.

அவளுக்கு என்னை வளர்க்கும் பொறுப்
புடன் இப்பொழுது அவளுடைய தக்கை
யின் பெண்ணை வளர்க்கும் பொறுப்புடன்
ஒப்பட்டது. சிவகாமியை எனக்குக் கொஞ்ச
மேனும் பிடிக்கவில்லை.

ஒரு நாள் காலையில் நான் இட்டிலி சாப்
பிட்டுக் கொண்டிருந்தேன். மூச்சு
விடாமல் சிவகாமி வந்து, எனக்குப் பின்
னால் தண்ணீர்ச் செம்பை வைத்தான்.

“உன் மகன் சமர்த்தைப் பார்த்தா
யல்லவா? தண்ணீர்ச் செம்பை எஞ்
கைப்பது? பட்டிக்காட்டுக் கழுதைகள்
பின்னை வளர்த்திருக்கிற லவுணத்தைப்
பார்” என்றேன்.

“ஏன்டா, அவனை உனக்குப் பிடிக்கா
விட்டால், அவனைத் திட்டேன். செத்துப்
போன அவன் ஆத்தானாயும், அப்பனாயும்
ஏன்டா இழுக்கிறே?” என்றான் பாட்டி.

சிறிது நேரத்திற்குப் பின்பு, சிவகாமி
தன்னுடைய குடத்திலிருந்து தண்ணீர்
எடுத்த வந்திருந்தான் என்பது எனக்குத்
தெரிந்தது. என் பாட்டியுடன் சிவகாமியும்
ஒரு சிறு குடத்தை எடுத்திக் கொண்டு
கிணற்றக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவரச்
செல்வது வழக்கம்.

நான் சிவகாமியை வெறுத்ததோடு, அவன்
தொட்ட சாமான்களையும் வெறுக்க வாரம்
பித்தேன். நான் அவன் மீது கொண்ட
பகைமை எழுக்கு நான் அதிகரித்தது.
மேலும், சிவகாமிக்குப் புகலிடம் இல்லை
என்றதான் பாட்டி அவனை எங்கள் விட்
டிற்கு அழைத்த வந்திருக்கிறாள், அவ்வது
வேறு அத்தரங்கமான நோக்கம் எதுவும்
அவளுக்கு உண்டோ என்றம் நான்
சந்தேசித்தேன்.

“அவன் தொட்ட தண்ணீர் எனக்கு
வேண்டாம்” என்றேன்.

“பின்னே, உனக்குத் தண்ணீர் எடுத்து
வைக்க உன் பெண்டாட்டியாடா வைத்
திருக்கிறாய்? என்னால் இப்பொழுது எழுந்
திருக்க முடியாது. குடித்தால் குடி; இல்லா
விட்டால் சம்மா டிட.”

“நான் தொட்ட தண்ணீர் ஆகாது என்
தால், இட்டிலி மட்டும் என் தின்கிறாய்?”

அது நான் அரைத்த மாவதானே!"
என்றான் சிவகாமி.

எனக்குக் கோபம் பொறுக்க முடிய
வில்லை: "உன் கரிக் கையைக் கண்டதில்
எல்லாம் ஏன்டி வைக்கிறது?" என்று
இட்டிலி தின்பதை விட்டு எழுந்த, அந்தக்
கையோடு அவனுடைய கன்னத்தில் பலமாய்
ஒரு அறை கொடுத்தேன்.

பாட்டிக்கு ஆத்திரம் பொறுக்க முடிய
வில்லை. ஆனால் என்மீது காட்டவேண்டிய
கோபத்தை எல்லாம் அவன்மீது கொட்டி
னான். "அறிவு செட்ட கழுதை! உனக்கு
என்றாய் வேண்டும்! அப்பணியும், ஆத்திர
யும் இந்த வயதிலேயே துக்கிவிட்ட
கழுதைக்கு என்னடி வாய்? உனக்கென்
டை பேச்சு? பேசாமல் மூலையில் தவித்து
கிடக்காமல் அவனுக்கு என்டி தண்ணீர்
எடுத்து வைக்கிறது?" என்று அவனைத்
திட்டிவிட்டு மெனனமாய்க் கண்ணீர் கடிக்க
வாரம்பித்தான்.

61ன் தந்தை இரண்டாத்தாரம் கலியா
ணம் செய்துகொண்டு, உன்னுரிலேயே
தனிக் குடித்தனம் நடத்திக் கொண்டிருத்
தார். வியாபாரமும் தனி, நான் அவருடன்
அதிகமாய்ப் பழகுவதில்லை. ஆயினும் தந்தை
என்ற மரியாதை மட்டுமூண்டு. எப்பொழு
தாவது நான் அவரிடம் செல்லும்போது,
"பாட்டி மூன்போல் உன்மீது பிரியமா
யிருக்கிறா? அவன் சந்தை மகள் ஒரு
டென் வந்திருக்கிறா?" என்று கேட்பார்.

"பிரியமாய்த் தானிருக்கிறான்" என்
பேன்.

அப்பறம் ஓரணுவோ, இரண்டணுவோ
கொடுப்பார். வாங்கிக்கொண்டு வந்து
விடுவேன்.

ஒரு நாள் நான் அவரிடம் சென்று கடை
யில் விடை பெற்றுக்கொண்டு திரும்பு
பொழுது, எனக்குப் புத்திமதிபோல் சி
வார்த்தைகள் கூறினார்.

"உன் பாட்டியின் எண்ணம் என்
டென்று சரியாய்த் தெரியவில்லை. ஆனால்
எட்டடி ஏதாவது பேச்சு வந்தால், நீ சி
மதித்த விடாதே" என்றார்.

நான் பதில் சொல்லாமலிருத்தேன்.

"உனக்கு எத்தனையோ பெண்கள் கடை
களுடனும் கல்ல பணத்தடனும் (வ
தகிணை) வருமடா. உனக்கெதற்கு இக்
கனத்தைப் பெண்?" என்றார்.

இதுகூடவா எனக்குத் தெரியாது
நான் உங்களைவிட ஜாக்கிரதையாகத்தான்
இருக்கிறேன் என்று மனதில் கிணத்து
கொண்டேன். தனுவ வெளியில் ஒன்று
பதில் சொல்லவில்லை.

ஒரு நாள் திடீரென்று என் பவுண்ட்ஸ்
பெருவைக் காணும். உடனே எனக்கு
சிவகாமியின் மீது சித்தேகம் உண்டாகியது
சிந்திதேரத்திலேயே சித்தேகம் சிச்சயமாக
கம்பிக்கையாக மாறியது. பின்பு அவளை
பல கழிகளிலும் துன்புறுத்த ஆரம்பி
த்தேன்.

"முழிக்கிற முழியைப் பார்த்தாடு
இவந்தான் எடுத்திருக்க வேண்டுமென்ற
தெரிவித்தே, கன்னி!" என்றேன்.

"உன் பேனுவை எடுத்து, அவை
என்னடா செய்யப் போகிறது?" என்ற
பாட்டி கேட்டாள்.

"விற்பாள்!"

"அவன் யாருக்கடா விற்கப்போகிறது?"

"அது எனக்கு எப்படித் தெரியும்?"

இம்மாதிரி சமயங்கள் வெல்லாம் பாட்டி
சிவகாமியின் பக்கமே சேர்ந்து பேசியது
என் பொருமையைத் தாண்டி விட்டது
அவன் யார் மீது அதிகப் பிரியமாயிரு
கிறான் என்பதை இச்சம்பவ வெல்லாம்
காட்டுவதாக கிணத்தேன். பாட்டி மூன்
என்மீது அதிகப் பிரியமா யிருந்தான்
ஆனால், இப்பொழுது?

நான் மாயவிலிருந்து கொண்டு சி
காமியை அழைத்தேன். எதற்காக
குற்றவாளியைப்போல் அவளை கிறத்த
விசாரிப்பதற்காக.

ஆனால் அவன் வரவில்லை. "நீ அங்கு
போக வேண்டாமடி" என்று பாட்டி
அவளைத் தடுத்து கிறத்தி விட்டாள்.

என் கோபம் முன்னிலும் அதிகரித்தது. தாத்தா இச்சம்பவங்களை எல்லாம் கடர்மை யாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் மிகுந்த ருக்ம புத்தி உடையவர்.

என்கோ வெளியூருக்குச் சென்ற விட்டுத் திரும்பியவர். வீட்டிற்கு வந்தவுடன், "சிவகாமிக்கு ஒரு மாப்பிள்ளை கொண்டு வந்திருக்கிறேன்" என்ற பாட்டியிடம் சொன்னார். என்னையும் ஒருமுறை அர்த்த புஷ்டியுடன் பார்த்தார்.

"இனியாவது சனியன் தொலைந்து விடும்" என்று கான் கினைத்தேன்.

"இரண்டாத்தாத்து மாப்பிள்ளைதான். ஆனால் வயதென்றும் அதிகமில்லை. காற்ப திருக்கலாம். சொத்திருக்கிறது. சாப்பாட்டிற்கு மயக்கமில்லை" என்று சொன்னார்.

அனாதைச் சிவகாமிக்கு இரண்டாத்தாத்து மாப்பிள்ளைதான் கிடைக்குமென்று எல்லாருமே தீர்மானம் செய்து விட்டார்கள் போலும். பாட்டியங்கூடச் சத்தோஷப்பட்டாள் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

"ஐயுறு ரூபாய்க்கு மாப்பிள்ளை கைக போடுகிறார். அத்துடன் கலியாணச் செலவும் அவர் புறாதான். நமக்கு ஒரு காச செலவு கிடையாது" என்றார் தாத்தா.

சமீபத்திலேயே முகூர்த்த தினமும் கிச்சயித்தவிட்டு வந்திருந்தார் அவர்.

அதற்கப்புறம் சிவகாமியின் அடையிலும், போக்கிலும், ஒரு புதிய மாறுதல் தென்பட்டது.

ஒருகான் கான் ஏதோ கினைத்துக் கொண்டு மாடியில் உட்கார்ந்திருந்தேன். படிப்பில் ஏஜே, என் மனம் செல்லமில்லை. சிவகாமி ஏதோ அலுவலாக மாடிக்கு வந்தான். எனக்கு என்ன தோன்றியதோ, அறியேன். சட்டென்று எழுந்த சென்ற அவளை அனுவி அவளுடைய கைகளைப் பிடித்தேன். "சிவகாமி! உனக்குக் கலியாண மாமே! இன்னுஞ் சில தினங்களில் நீ உன் புருஷன் வீட்டிற்குப் போய் விடுவாய். அப்புறம்....." என்று கொஞ்சதலாய்ச் சொன்னேன்.

"உன் ஆதாவம் வேண்டாம், உன் அடியும் வேண்டாம்" என்ற வெறுக்கெனத் தன் கைகளைப் பிடுக்கிக்கொண்டு சென்ற விட்டாள்.

3

சிவகாமிக்குக் கலியாணமாகி அநேக மாதங்களாய் விட்டன. அவளை எங்கள்

- தந்திரா -

வீட்டிற்குப் பாட்டி அழைத்து வந்திருந்தான். அப்பொழுது அவளுக்குச் சாதி முகூர்த்தமும் ஆகியிருந்தது. அவளைப் பார்த்ததும் கான் பிரமித்தேன். இப்போது என் கண்களுக்கு முன் தோற்ற மளித்த தேவதை தானா, கான் முன்னம் பார்த்துப் பழைய சிவகாமி, என்ற வியப்பு எனக்கு உண்டாயிற்று. இளமையின் பூரிப்பிலும், பொலியிலும் அவள் திளைத்துக் கொண்டிருந்தாள். யௌவனப் பருவம் அவளுடைய மேனிக்கு மெருகிட்டிருந்தது.

இன்ற அவள் அனாதைச் சிவகாமியல்ல. ஆகாவற்ற எங்கள் வீட்டிற்கு வந்திருக்க வில்லை. காக்கள் விருமபி அழைத்த ஒரு விருந்தினனாய் வந்திருந்தான். இப்பொழுது அவளுக்கு ஒரு சொந்த வீடுண்டு. சொந்த ஊர் காமுண்டு. ஏழைச் சிறமியாய்ப் பிறந்த மேனியை ஒரு பீற்றல் தனியால் ரூபிக்கொண்டு வந்த சிவகாமியல்ல அவள். அவளுடைய அழகிய அக்கங்களில் அக்கக்கே பொன்னும் மணியும் மிளிர்ந்தன. விதவிதமான புது ஆபரணங்கள் அவளுடைய உடலை அலங்கரித்தன. அழகிய பட்டாடை ஒன்ற அவளுடைய மேனியை ஒட்டித் தழுவித் கொண்டிருந்தது.

கேள்பார்த்த அன்புப் பிரிச்சை கேட்டு அவன் எங்களிடம் வரவில்லை. அவன்மீது அன்பு செலுத்தவதற்கு ஒரு கணவர் இருக்கிறார். இனி அவன் யாருடைய தயவையும்

சுந்தரம்

எதிர்பார்க்க வேண்டியதில்லை. ஒருவருக்கும் அஞ்சி கடக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அவளுடைய கடையும், பார்வையும், பேச்சும் அதை எவ்வுரு எடுத்துச் சொல்வது போல் தோன்றின.

குதிரை வண்டியினின்றும் இறங்கி, ஒரு கையில் வெள்ளிக் கூலாவடனும், இன்னொரு கையில்

தோல் பெட்டியுடனும் அவன் வீட்டிற்குள் சீயிர்த்த கோரிய கடையுடன் தழையும்போதே நான் பார்த்தேன். 'நான் இப்பொழுது எழைச் சிவகாமியல்ல' என்று அதைகவிக் கொண்டே அவன் வருவது போல் தோன்றியது. சிவகாமியைக் கண்களுக்கு முன்பு அவன் முதன் முதலில் எங்கள் வீட்டிற்கு வந்த காட்சி அப்பொழுது எனக்கு ஞாபகம் வந்தது. உடுத்திய துணிபோக, மீதமுள்ள துணிகளைச் சுருட்டிய ஒரு பொட்டணத்தைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு, தனக்கு எத்தகைய வரவேற்புக் கிடைக்குமோ என்ற பயத்தவனாய், கூனிக் குறுகி, அஞ்சி அஞ்சி வீட்டிற்குள் அடி எடுத்து வைத்தான். அதற்கும் இதற்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்?

இன்னமயின் மினுக்கும், குறுக்குமா அவளுக்கு அல் வகைத்ததைக் கொடுத்தன? சிறிது கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால் இன்னமப்பருவம் அவளுக்கு மெருகிட்டதே ஒழிய மூலம் பூசவில்லை. அவன் இயற்கையிலேயே அழகிதான். இன்றைக்குத் தோன்றும் இயல்புகை சத்திகளெல்லாம், சிறு பிராயத்திலும் அவளிடம் இருந்தன. அன்று வித்த உருவத்தில் மறைந்திருந்தன. இன்று அவை வளர்ச்சியுற்ற வெளித்தோன்றியிருந்தன.

முன்பு நான் அவளுடைய அழகை எவ்வளவு கவனித்தேன்? பொருட்படுத்தவில்லை. நான் என் தவளை வெறுத்தேன்? அவளுடைய ஏழ்மையும், அநாதாவான நிலைமையுந்தான் என் கண்களை அதிகமாக உறுத்தினவா? அதனால் தான் தவளை நான் புறக்கணித்தேனா? அதுதான் காரணமா? அதில் சிறிது உண்மை இருப்பதுபோல் தோன்றுகிறது. ஆனால் முழு உண்மையும் அதுவல்ல. அப்படியாயின் உண்மையான காரணம் என்னவாக இருக்கக் கூடும்?

பால் உணர்ச்சி முற்றிலும் வளர்ச்சி உருத அச்சுறு பருவத்தில் சிவகாமியை நான் ஒரு பெண்ணாகவே மதிக்கவில்லை. என்னுடன் எல்லா வற்றிலும் போட்டியிட வந்த ஒரு சிறிய மனிதப் பிராணியாகவே கருதினேன். எதையும் பக்கிட்டுக் கொள்ளும் சுவாவயில்லாத அவ வயதில்

பொருமைக் குணத்தான் மேலோக்கி இருந்தது. அதவரை பாட்டியின் அன்பு முழுமைக்கும் நான் ஒருவனே பாத்திரமாயிருந்தேன். அதில் ஒரு பகுதியை அபகரித்துக் கொண்டவதற்குச் சிவகாமியை வந்து சேர்த்தான். என்னை மட்டும் கூப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த வாய், இப்பொழுது 'சிவகாமியே! சிவகாமியே!' என்று அடிக்கடி கூப்பிட்டது. எனக்கு மட்டும் அன்னமளித்ததை, இப்பொழுது அவளுக்கும் அன்னமிட்டது. தாயின் அன்பு இன்ன தென்றறியாத உன்னம், பாட்டியின் அன்பில்தான் சிறிது ஆறுதலுற்றிருந்தது. அதைப் பக்கிட்டுக்கொள்ள அவன் வந்து விட்டான்! சிறிது அதிகப் பக்கே அவளுக்குக் கிடைத்தவியுமோ? அவன் பாட்டியின் தக்கை பெண். நான் பாட்டியினுடைய சககனத்தியின் போன்!

சிவகாமியின் கலியாணம் தீர்மானமாகியவுடன், பாட்டியின் அன்பை அனுபவிப்பதில் எனக்குத் தூண்டுதல் கிடைத்தது என்று கினைத்தேனே. என்னவோ அப்பொழுது தான் என் கண்கள் நிறந்தன. தன் கைகளை அவன் வெறுக்கென்று பிடுங்கிக் கொண்டு சென்றபொழுது, 'ஐயோ! ஒரு அழகிய கிளியைப் பறக்க விட்டு விட்டேனே!' என்ற உணர்ச்சியே என் உள்ளத்தில் ஏற்பட்டது.

அவன் அடிக்கடி மாடிக்கு வந்தான். மாடியில்தான் நான் படித்துக் கொண்டிருப்பேன். அவன் வந்த போதெல்லாம் என்னையுமறியாமல், என் கண்கள் அவளை நோடின. ஆனால் அவன் என்னை ஒரு தடவைவரவது ஏறிட்டும் பார்க்கவில்லை, என் பார்ப்பான்? பார்க்கக் கூடாதல்லவா?

சில தினங்களுக்குப் பின் அவன் போய் விட்டான். பெண்ணுக்குப் பின் அவன் போய் விட்டான். பெண்ணுக்குப் பின் திடீர்

என்று அமாவாசை வந்துவிட்டது போல் தூன்றியது.

பாட்டிக்கு அவன்மீது அளவு கடந்த ருஞ்சை. அவனைப் பார்த்துவிட்டு வருவ த்காகப் பாட்டி ஒரு முறை அவளுடைய ட்டிற்குச் சென்றான். பாட்டி திரும்பி வந்ததும், அவனைப் பற்றிய சமாசாரம் கேட்கத் தெரிந்தகொண்டான் நான் மிக்க வலுடனிருந்தேன். ஆனால் எப்படிச் சம்பந்தம்? ஒரு நாள் தாத்தாவிடம் வரவே சொல்ல வாரம்பித்தான். சிவகாமி யின் வாழ்க்கை விவரங்களையும், அவ ளுடைய சமர்த்தையும். அவளுடைய னவன் அவன்மீது காட்டும் அன் பையும், அவன் கணவனுக்குச் செய்யும் ன்விடைகளையும் விசியாகச் சொன்னான். பாட்டியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டதும், தாத்தாவுக்கு என்ன தோன்றியதோ தெரிய ல்லை. "உங்கள் வயிச்சத்திற்கே இரண் டாத்தாரத்த மாப்பிள்ளைதான் தலையில் முதியதோ?" என்று குத்தலாகக் கேட்டான்.

"பேரனுக்கு அவனைக் கலியாணம் ண்ணினோம் இல்லையே என்று இப் பாழுது உங்களுக்கு அடித்துக் கொன்றி ருக்கும்?" என்று பாட்டி கேட்டான்.

"எனக்கு மட்டுந்தான் போன், உனக் ள்லையா? அவனுக்கு எல்ல பெண்ணைப் பார்த்துக் கட்டும் உரிமை உனக்கும் இருக் ததல்லவா? சிவகாமியை இவனுக்கேதான் ட்ட வேண்டுமென்ற நீ என் சொல்ல ல்லை?"

"அவன்தான் பூணையைக் கண்ட நாய் பால் சிறிக் கொண்டிருந்தானே! நான் ப்படிச் சொல்வேன்?" என்று சொல்லி ட்டிப் பாட்டி மேலும் கூறலானாள்: உங்கள் வயிச்சத்தான் உறவினருடன் ட்டாத வம்சம். எங்களுக்கு எப்போதும் சாத்தக்காரர் மீது பார்த்தழுண்டு. இவன் வனை எப்படி எல்லாம் படுத்திவைத்தான்? வறெருத்தி யிருந்தால், இப்பக்கக்கூட் லை வைத்துப் படுக்க மாட்டான். இப் பாழுது நான் அங்கு போனதும், முதன் றதில், "அண்ணன் சுகமா யிருக்கிறதா?" ன்று அவன் கேட்டதைப் பார்த்ததும், னக்குக்கூட ஆச்சரியமாய்ப் போய் ட்டது. இவனைப்பற்றி பேசினால் அவ ருக்குக் கொள்ளை ஆனந்தம்."

பாட்டி மேலும் பேசினாள். "அண்ணன் இப்பொழுது பத்தாவது வகுப்பில் படித்

தக் கொண்டிருக்கிறதா? பத்தாவது பால் பண்ணினவுடன் மேல் படிப்புக்குப் போகத் தானே? ஏன், இங்கே அனுப்பினால் என்ன? எங்கள் வீட்டில் சாப்பிட்டுக் கொண்டு காலையில் படிக்கட்டுமே? அண்ணனுக்கு எல்ல பெண்ணாய்ப் பார்த்துக் கலியாணம் பண்ண வேண்டும் அம்மா?" என்கிறான். அவளுக்கு எத்தகைய வாஞ்சை இருக் கிறதா?" என்றான் பாட்டி.

எந்தச் சமயத்தில் என்ன கோரப் போகிறதா என்று மனிதனுக்குத் தெரிய தில்லை. இப்படிப் பாட்டி சொல்லிக் கொண் டிருந்தபோதே, எங்கள் வீட்டிற்குச் சிவகாமியின் கணவர் வந்தார். பாட்டி என்னவோ, ஏதோ என்று பயந்தான். சமீபத்தில்தானே அவனைப் பார்த்த விட்டு வந்திருந்தான். அதற்குள் என்ன கோர்த்தது?

பாட்டியின் பீதியை வெகு சீக்கிரத்தி லேயே அவர் போக்கினார். அவருக்கு முதல் தாரத்தின் மூலம் ஒரு பெண்ணிருந்தான். அவளை எனக்குக் கலியாணம் பேசி முடிப் பதற்காக வந்திருந்தார்! பாட்டியின் சக் தோஷத்திற்கு அளவில்லை. எல்ல பெண் தான். தந்தையோ பணக்காரர். சே எல்லாம் என்ருய்ச் செய்வார். முடியும். பணமும் அதிகம் கொடுக்கக் கூடியவர். உறவுக்குள் உறவு, ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிக் கொண்டிருக்கும் என்று கினைத்தார். ஆனால் தாத்தாவோ, "பெயன் பத்தாவதுகூட இன்னும் முடிக்கவில்லை. மேல் படிப்புக்கும் போக வேண்டும். இப் பொழுதென்ன கலியாணம்!" என்றார்.

ஆனால் வந்தவரோ விடுவதாயில்லை. "இப் பொழுது பேசி வெற்றிலைப் பாக்குப் பரி மாறிக் கொண்டால், மாப்பிள்ளை பத்தாவது பால் பண்ணின பிறகே முகூர்த்தத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம். மேல் படிப்பின் பொறுப்பையும் நானே ஏற்றுக் கொள் னத் தயாராயிருக்கிறேன்" என்றார்.

பாட்டியின் துண்டுதலும் இத்தடன் சோவே, தாத்தா இசைய வேண்டி கோர்த தது. எல்லாம் விஷயங்களும் பேசி முடிக் கப்பட்டன.

இச் சம்பவத்திற்குப்பிறகு சிவகாமியின் குடும்பத்திற்கும் : எங்கள் குடும்பத்திற்கும் போக்கு வரவு அதிகமாயிற்று. பாட்டி அவளுடைய வீட்டிற்கு அடிக்கடி சென்று வர ஆரம்பித்தான். ஒவ்வொரு தடவை அங்கிருந்து வந்தபோதெல்லாம் அங்கு உட்கார்ந்தவர்களை எல்லாம் மிகுந்த ருது வந்ததன் உரண்பான். அவ் வாலாற்றில்

எனோ எனக்குச் சிவகாமியின் பருதியைக் கேட்பதில் தான் அதிக ஆர்வமிருந்தது.

"உன்னுடன் சம்பந்தம் ஏற்படுத்திக் கொள்வதில் சிவகாமியிக்குப் பாம திருப்பதி!" என்று கடைசியாக என்னை கோக்கிப் பாட்டி சொன்னாள்.

4

பெரிய கதிகளெல்லாம் சிறிய ஆரம் பந்தையே கொண்டுள்ளன என்று சொல் கிறார்கள். அதுபோல் பெரிய காரியங்கள் எல்லாம் ஒரு சிறிய அடிப்படையையே காரணமாகக் கொண்டுள்ளன. ஓர் அற்ப மான காரணத்தை முன்னிட்டு எனக்கும் சிவகாமியின் மூத்தான் பெண்ணுக்கும் நடக்கவிரும்பாத விவாகமானது சின்று விட்டது. ஆகையினால் எங்களிரு குடும்பங் களுக்கிடையே போக்குவரவும் இல்லாமற் போய்விட்டது. என் பாட்டியைக் கூடத் தன் தங்கை மகளைப் போய்ப் பார்க்கக் கூடாதென்று தாத்தா தடுத்த விட்டார்.

சிவகாமி செத்த அதே காலத்தான் கான் கல்லூரியில் படித்ததுக் கொண்டிருந்தேன். சிற்சில சமயங்களில் கான் அவளுடைய வீட்டு வழியாகச் செல்வதண்டு. அச்சமயங் களில் எல்லாம், போகிற போக்கிலேயே கான் அவளுடைய வீட்டினுள் றோக்கு வேன். அநேக சமயங்களில் போகிற வேகத்தில் ஒன்றுத் தென்படாது. ஒவ் வொரு சமயம் அவளுடைய உருவம் மக்கித் தென்படும். ஒரு தடவை அவளுடைய சத்தம் கேட்கும். அவ்வளவுதான். ஆனால் அதிலும் ஒரு திருப்பதி, ஒரீன்பம். சில வேளைகளில் கான் எதிர்பாராதவாறு அவன் வாசலிலேயே சின்று கொண்டிருப்பான். என்னை எதிர் பார்த்துத்தான் சின்று கொண்டிருந்தானோ?

ஒருகால் அவளை கான் கோயிலில் சந்தித் தேன். எங்கள் கண்கள் சந்தித்தன. ஆனால் ஒருவரும் பேசவில்லை.

அதற்கப்புறம் அநேக வருடங்களுக்குப் பின் அவளை மீண்டும் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் தேர்ந்தது. கான் எங்கோ வேகமாய்ச் சென்று கொண்டிருந்தேன். "டே! ஓடா தேயடா! விழுந்து விடுவாய்" என்று ஒரு குரல் கேட்டது. கான் திரும்பிப் பார்த் தேன். சிவகாமி! அவளுக்கு முன்னால் ஒரு நிறுவன் ஓடித் கொண்டிருந்தான். அவளுடைய மகன் போலும். அவனைத்

தான் அவன் அவ்விதம் கண்டித்துக் கொள்கிறான். கான் சற்று சிற்கலா மென், யோசித்தேன். சிந்திருந்தால், அவன் என்னுடன் பேசியிருப்பானோ, என்னவோ ஆனால் அப்படி சிற்பதற்கு எனக்குத் தையம் உலகிலே. முன்னாலிட வேகமாக சென்றவிட்டேன்.

அதன் பின்பு வருடங்கள் பல கழித்த விட்டன. அவனைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படவே இல்லை. எப்படி ஏற்படும் கான் என் சொந்த ஆளுக்கு நூற்று கணக்கான மைல்களுக்கு கப்பால் அல்லவ இருக்கிறேன்!

அவனைப் பார்க்க முடியா விட்டாலு, அடிக்கடி அவனைப் பற்றி என் உள்ளத்தி லினைக்கிறேன். அது சரியா? தவறு தவறென்றதான் பெரியவர்கள் எல்லா சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஆயினும் அவருடைய கிணையை அகற்றுவதற்கு முடி வில்லை. கான் ஏதாவது கொடிய செயலை செய்யப் புகுங்கால், "இதைச் சிவகா, பார்த்தால் என்ன கிணைபான்?" என், என்னையு மறியாமல் என் மனம் கே கிறது. உடனே அச் செயல்களை செய்யாது விடுகிறேன். இதைக் கண்டா அவன் சந்தோஷ மடைவான் அல்லவ என்று கினைத்த கல்ல காரியத்தை மேற் களையச் செய்கிறேன். இக்கனம் கா எதிர்பாராதவாறு என் வாழ்க்கையில் அடி கடி சிவகாமி வந்து கலக்கிறது. அ னுடைய கிணைவு என் உள்ளத்திற்கு ணக் கும், என் சித்தனைக்குத் தெளிவும், என் சொல்லுக்கு இனிமையும், என் செயலுக் இக்கிதழும் கொடுக்கின்றது. அவன் தான் என் வாழ்க்கையை வளம் படுத்துகிறேன் அவனைப்பற்றி நினைக்கும் போதெல்லா என் மனம் குதகவ மடைகிறது.

அந்தச் சிவகாமியின் ஜோஷ்ட புத்திரி குத்தான் கலியாணமாம். அதற்காகக் எனக்கு அழைப்பு வந்திருந்தது. இத்தக வகுடங்களுக்கு கப்புறம், இவ்வளவு தூரத் திருக்கும் என்னை ரூபகோ படுத்தி, எ வ்விவாதத்தை எப்படியோ விசாரித்த எனக்கும் ஓர் அழைப்புப் பந்திரம் அனுப் பிருத்தான். அத் திருமண அழைப்பிதழை தான் எங்கள் போஸ்ட் மான்டர் த ணுடைய வழக்கமான பிழைகையுட ன் "ஒன்றாயில்லை! ஒரே ஒரு புக் போஸ்டுதான் இருக்கிறது!" என்று சொல்லி விட் டன் கையில் கொடுத்தார்!

வஜீடபில் கதம்ப னறுகாய்

வள்ளிக்காய், இஞ்சி, பாவக்காய், கைத்தண்டு, வாரைத் தண்டு, கத்திக்காய், பச்சை மிளகாய், பச்சை னகு — சொல்லும்போதே வாயில் லம் ஊறுகிறது — முதலியவை சேர்த்து கைபடாமல் ஜிஞ்ஜாமிருத கத் தயாரிக்கப்பட்டது. வாய்க் த வகு ஜோர். உடம்பிற்கு பரம சுகம். ன்றே உங்கள் தேவைக்கு எழுத ம். இரு கைஸ்களில் கிடைக்கும்.

தயாரிப்பவர்கள் :

எஸ். ஆர். & கோ.
எஸ்து திரவிய வியாபாரிகள்
கும்பகோணம்

மதராஸ் ஷிப் ஏஜென்டுகள் :

முஸ்ர்ஸ். புஷ்பவனம் ஸ்டோர்ஸ்
கைபட்டன் ரோடு, திருவள்ளூர்

ஸ்டாக்கிங் :

B. பாபபட்டாயி,
வைவியாள் தெரு, கோயமுத்தூர்.

ஜூரத்தில்

உஷ்ணம் 102 டிகிரிக்கு மேலே போனால், உங்கள் உடம்பில் உதிர்வது தீர்ச்சியம். அம்மை யானாலும் சரி, 'டைபாயிட்' 'மலேரியா' 'இன்புளுயன்ஸா' முதலிய விஷ ஜூரக்க ளானாலும் சரி, குடு காரணமாகவே மயிர் அபரிமிதமாகக் கொட்டுகிறது. ஜூர ஸமயங்களில் உஷ்ணம் அதிகமாக ஏறு விடிலும், மயிர் உதிர்வது மட்டும் தவறு வதே வில்லை. அப்படி உதிருப்போது தக்க சிகிச்சை செய்து தடுக்காம விருது விட்டால், மயிர் விடாமல் உதிர்ந்து தலையும் வழுக்கையால் வீடும்.

உஷ்ணம் வந்த பிறகு துணியிறுவதேன்? மயிர் உதிர் ஜூரப்பிக்கு முன்னரே, உஷ் ணைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள். ஜூரத் துக்குப் பிறகு கேசம் அரை பங்கு கால் பக்காகிக் குறைத்த விட்டால், போஷித்தவி யைக் கொண்டு கேசத்தை விரும்பி செய்து பூர்ணமாக்கிக் கொள்ளுங்கள். கடைசியாக எவ்வாப் பரிசுஷுகளும் செய்தான பிறகு கேரவந்தினியே கூத்தலுக்குச் சிறத்தது என்ற தெரிய யந்தரால், கேசவந்தினியை முதலிலேயே கைக்கொள்ளலாமே?

கேசவர்த்தினி

கூந்தலைப் பாதுகாப்பது, கிருத்தி செய்வது, அழகு படுத்துவது

விலை அனா 12

(மேற் செலவு வேறு)

எல்லாக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பவர் :

தேன் இந்திய ரஸாயன சாலை
ஆர். எஸ். புரம், கோயமுத்தூர்.

SUNSHINE

என்னை

கிளாக் ஸா

குழந்தைகளை புஷ்டியாக வளர்க்கிறது

இத்தியாவில் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள் :

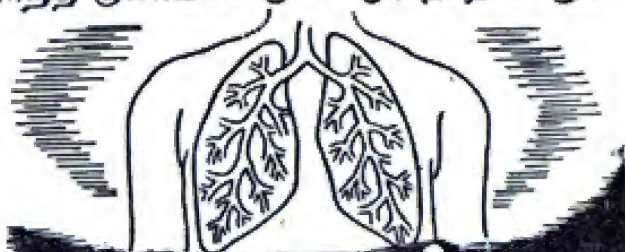
எச். ஜே. பாண்டர் அண்ட் கோ., லீட்.

பம்பாய் - கல்கத்தா - மதராஸ் - ஸாகர்

குழந்தைகள் பராமரிப்பைப் பற்றிய சிறிய புத்தகம் 4 அனுவுக்கு ஸ்டாம்புகள் அனுப்பிப் பெறலாக கொள்ளலாம். உலகம் பெயரையும் விவரத்தையும் எச். ஜே. பாண்டர் & கோ., லீட்., ந. பெ. 202, பம்பாய் என்ற விவரத்திதகு அனுப்பங்கள்.

**உங்களுடைய சுவாசக்குழாய்களுக்கு
உயர்ந்த குணமளிக்கும் மருந்தே நல்லது**

ஸிரோலின் 'ரோச்'
இருமலையும்
ஸுலோஷத்தையும் ஒழிக்கிறது.

தங்கமணி

Regd. 102868

துண்டு & துள் புகையிலை

குணம் மணம் மிகுந்தது

துண்டு : அணு. துள் பொட்டலம் 3, 1 அணு.

•

Prop: K. முத்துவேலைப்ப கவுண்டர்,

கோபிசெட்டிபாளையம்.

ஏஜண்டு :

M. சக்கரவர்த்தி நயினார்

75, வாத முத்தையப்பன் தெரு

::

சென்னை

2த்திரவாருமுள்ள ஆபரணங்களுக்கும் வைரங்களுக்கும்
அசல் வெள்ளி சாமான்களுக்கும்

P.A.ராஜ் செட்டியார் & பீரதர்

கடை வீதி.

"ஸ்வரண மானிகை"

கோயமுத்தூர்.

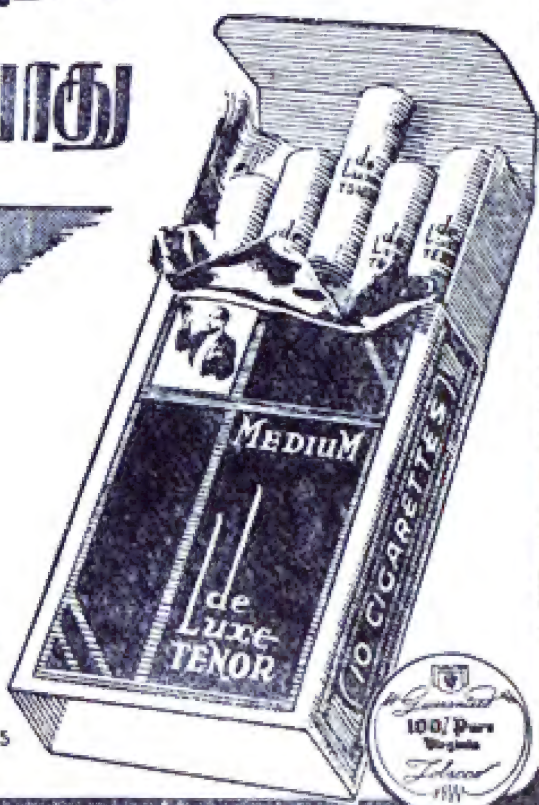
தந்தி "ராஜா"..... ரூபால் பெட்டி . 139. ....பேன்.218.A

தெனீர்
சீகரெட்டுகள்
தொண்டைக்கு
கெருதுவ்
செய்யாது

T. 127. tm

tenor
Cigarettes

JAMES CARLTON LIMITED, LONDON

தல்க

(21)

AL KI ஜனவரி 20, 1946

4

அணு

வீகம்ஸ்

வைர வியாபாரிகள்-

ஆபரணங்கள் தயாரிப்பதிலேயே
அரை நூற்றாண்டுகளுக்குமேல்
அனுபவம்

நம்பிக்கைக்கும் நாணயத்திற்
கும் நற்சாட்சி பத்திரங்கள் பல
பெற்றவர்கள். மிக உயர்ந்த
மான வைரங்களை பொறுக்கி
எடுத்து அதி சிறப்பான சித்
தி வேலைப்பாடுகளை அமைப்
பதில் ஒப்பியர் வற்றவர்கள்.

சைனு பஜார்

— மதராஸ் —

Bordo-Car. (For Cars, Chromium lining of Car, Cycles, Safes, Etc.)

Arrests corrosion, maintains polish. The best shine for chromium lining of Car, Cycles, Safes, Boxes. Etc.

Re. 1/- per tin of about $\frac{1}{2}$ oz.

Bordo-Film. (For Films, Film protector and heat resisting.)

Carbon action ensures strength to resist heat and keeps Film spotless and clean.

Rs. 4/- per tin of about 1 oz.

Bordo-Glashine. (For Car wind-screen, Glasses, Mirrors and spectacles.)

Cleans glasses with high polish. Does not allow mist on glasses. Highly useful for motorists, Railways, Hotels and Household purposes.

Rs. 2/- per tin of about 1 oz.

Trade discount 12½% on one dozen tins. Packing and Postage free for one dozen tins.

— Trade Enquiries Invited : —

**he S. I. T. E. Co.
(Madras) Ltd.,**

Mint Street :: P. T. Madras

Grams : "Sitecompy"

Phone : "2417"

தி இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்.

தலைமை ஆபீஸ் :

"இந்தியன் பாங்க் பில்டிங்ஸ்"
வடக்கு பீச் ரோடு, மதராஸ்

லோகல் ஆபீஸ்கள் :

எல்பிஎனேட், திருவல்லிக்கேணி
மவுண்டு ரோடு, மயிலாப்பூர்,
தியாகராய நகர், புரசவாக்கம்,
ஏழம்பூர்.

சென்னை மாகாணத்தில் எல்லா
முக்கியமான இடங்களிலும், பம்
பாயிலும் பிராஞ்சுகளும் சப்
ஆபீஸ்களும் உள்ளன.

வரங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட

மூலதனம் ரூ. 68,71,800

செலுத்தப்பட்ட

மூலதனம் ரூ. 44,42,662

லீஸர்ஸ் நிதி ரூ. 49,50,000

டெபாஸிட்டர்கள்

31-12-45 ரூபாய் ரூ. 13½ கோடிக்கு
அதிகம்

சகலவிதமான பாங்க் அலுவல்
களும் நடத்தப்படும். மற்ற
விவரங்களுக்குப் பாங்கியின்
எந்த ஆபீஸுக்காவது எழுதி
தெரிந்து கொள்ளலாம்.

N. கோபால அய்யர்
செக்ரடரி.

சார்லீஸ் மில்க்

அழகிய
பாக்கெட்டுகளில்
காற்றுப் புகாத
உலகங்களில்

பிஸ்கட்ஸ்

CHARLEY & CO., USILAMPATTI

MADRAS BRANCH: 158, POONAMALLEE HIGH ROAD.